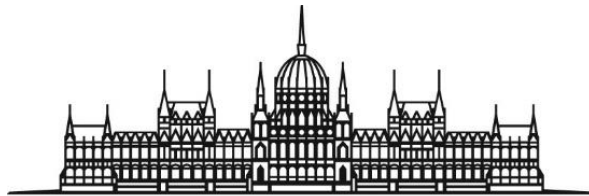

Országgyűlési Napló

Dúró Dóra, dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gelencsér Attila,*
Hiszékeny Dezső, Z. Kárpát Dániel

Az ülésnap megnyitása.....	12227
A Magyarország 2022. évi központi költségvetéséről szóló 2021. évi XC. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásáig	12227
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	12227
Dr. Windisch László , az Állami Számvevőszék elnöke, a napirendi pont előadója	12234
Felszólalók:	
F. Kovács Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	12242
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	12244
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	12251
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	12258
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	12261
Dr. Mellár Tamás , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	12271
Dr. Apáti István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	12276
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	12286
Ritter Imre nemzetiségi képviselő	12290
Varga Szimeon nemzetiségi szószóló	12293
Szabadi István (Mi Hazánk)	12295
Dr. Apáti István (Mi Hazánk).....	12296
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	12299
Dr. Windisch László , az Állami Számvevőszék elnökének előadói válasza	12308
A magyar vállalkozók napjáról szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig	12310
Dr. Fónagy János (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	12310
Lóga Máté gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár	12313
Felszólalók:	
Tasó László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	12316
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	12319
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	12323
Dr. Fónagy János (Fidesz) előadói válasza	12325
A pénzügyi közvetítő rendszert érintő törvények jogharmonizációs és egyéb célú módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	12326
Dr. Fónagy János gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	12326
Felszólalók:	
F. Kovács Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	12328
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	12330
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	12334
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	12335
Dr. Fónagy János gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár előadói válasza.....	12338
A Magyarország Kormánya és a Ruandai Köztársaság Kormánya közötti légi közlekedési megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	12339
Ágh Péter építési és közlekedési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	12339
Felszólalók:	
F. Kovács Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	12340
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	12341
Ágh Péter építési és közlekedési minisztériumi államtitkár előadói válasza	12343
Napirend utáni felszólalások:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	12344
Balassa Péter (Jobbik)	12346
Az ülés bezárása	12348

Az ülésen jelen voltak:

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, ÁGH PÉTER építési és közlekedési minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár, LÓGA MÁTÉ államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
7. ülésnapja
2023. október 26-án, csütörtökön
(8.01 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyző: Földi László)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó reggelt kívánok! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Elnök Úr!

Szeretettel köszöntöm valamennyiüket, és köszöntöm azokat is, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat. Az Országgyűlés őszi ülészakájának 7. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy Földi László és Z. Kárpát Dániel jegyző urak fogják ma az Országgyűlés soros jegyzői tisztségét betölteni.

Soron következik a **Magyarország 2022. évi központi költségvetéséről szóló 2021. évi XC. törvény végrehajtásáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásáig. A kormány-előterjesztés T/5387. számon, az Állami Számvevőszék véleménye T/5387/1. számon a parlamenti hálózaton valamennyiük számára elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós és nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Most megadom a szót Banai Péter Benő államtitkár úrnak, a Pénzügyminisztérium államtitkárnak, a törvényjavaslat előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr! Öné a szó.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Számvevőszéki Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés!

A 2022. évi zárszámadásitörvény-javaslatot a kormány az államháztartási törvény előírásai szerint terjesztette be az Országgyűlés elé. A törvényjavaslat részletesen tartalmazza az elmúlt évi tényleges költségvetési adatokat, összehasonlítható és átlátható módon, a 2022. évi tervadatokkal együtt.

A tavalyi költségvetést 2021 nyarán az újraindítás költségvetéseként fogadta el az Országgyűlés, melynek elsődleges célja a 2020 előtti évekre jellemző gazdasági növekedés fenntartása volt a koronavírus-járvány után.

Az orosz-ukrán háború 2022. februári kitörése és a brüsszeli szankciós politika miatt azonban Európában energiaválság bontakozott ki, ami átalakította a prioritásokat. A háború elhúzódása, valamint a szankciók következtében egyre növekvő kockázatot jelentett az energiaforrások rendelkezésre állása, valamint ezek árának alakulása. Az infláció a tervezetten felül alakult Európában, ami alól Magyarország sem volt kivétel.

Mindezek okán a kormány Magyarország békéjének és biztonságának megőrzése, az energiaellátás

biztosítása, a családok védelme és a rezsisökkentés megőrzése érdekében két új alapot hozott létre a tavalyi év során, a Rezsivédelmi Alapot és a Honvédelmi Alapot.

A Rezsivédelmi Alap célja a drasztikus és kiszámíthatatlan világpiaci energiaár-emelkedés hatásainak pénzügyi lehetőségekhez képesti mérséklése, a rezsisökkentés eredményeinek megőrzése, ezáltal a családok anyagi biztonságának és energiaellátásának biztosítása volt. A Honvédelmi Alap célja a régióban kialakult háború biztonsági kockázatainak csökkentése, a további honvédelmi fejlesztések forrásainak megteremtése, valamint hazánk fizikai biztonságának megerősítése volt.

Fontos hangsúlyozni, hogy a kedvezőtlen külső körülmények ellenére a magyar gazdaság az uniós átlag felett bővült 2022-ben, és a hátráltató tényezők ellenére folytatódott a felzárkózás a fejlettebb uniós államokhoz. Mindemellett, hogy a kormány biztosította a háborús helyzet miatti, a határvédelemhez és a menekültek megsegítéséhez szükséges forrásokat, számos intézkedéssel segítette a családokat és a vállalkozásokat is. Így megőrizte a nyugdíjak vásárlóerejét; visszaépítette a teljes 13. havi nyugdíjat; bevezette a 25 év alattiak szja-mentességét; megvédte a foglalkoztatottság magas szintjét, a 2010-hez képest létrejött egymillió új munkahelyet, és elősegítette további munkahelyek létrejöttét.

A családi adóvisszatérítés keretében a gyermeket nevelő szülőknek visszatérítette a 2021-ben befizetett jövedelemadójukat a bruttó átlagkereset adószintjéig; tovább csökkentette a munkát terhelő adókat, így a szociális hozzájárulási adót 2,5 százalékponttal 13 százalékra mérsékelte, a 1,5 százalékos szakképzési hozzájárulást pedig eltörölte. A kormányzat érdemben növelte a minimálbért és a garantált bérminimumot; folytatta az ágazati bérrendezéseket, így például az orvosi fizetéseket két év alatt átlagosan két és félszeresére növelte; valamint hathavi fegyverpénzt fizetett a fegyveres és a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél foglalkoztatottak részére a hivatásos szolgálat elismerése céljából.

Mindeközben a kormány megőrizte az államháztartás stabilitását. Az alapfolyamatok szerinti, uniós módszertan szerinti hiány a tervezett közelében alakult, az államadósság pedig a vártnál erőteljesebben csökkent.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a zárszámadás keretében röviden összefoglaljam az előző év főbb gazdaságpolitikai eredményeit. A rendkívül nehéz tavalyi évben a magyar gazdaság 4,6 százalékkal bővült, mely az uniós átlagnál 1,2 százalékponttal kedvezőbb teljesítmény. Hazánk relatív fejlettsége így a 2021. évi 74,5 százalékról az uniós átlag 76,3 százalékára emelkedett 2022-ben. Az elmúlt esztendőben mind a foglalkoztatás, mind a beruházások rekordmagas szintet értek el. Fontos kiemelni, hogy Magyarország a 2021-2022. évek gazdasági sikereit úgy érte el, hogy a nekünk jogosan járó uniós források egy részéből nem részesültünk.

A tavalyi év nagy részében a növekedés főbb mozgatórugói közé tartoztak a fogyasztás és a beruházások bővülése, amelyeket az említett kormányzati intézkedések is érdemben támogattak. A 2022. évi munkaerőpiaci folyamatokat tekintve a foglalkoztatottak átlagos létszáma mintegy 4,7 millió főt ért el; a munkanélküliségi ráta 3,6 százalékra csökkent. A teljes munkaidőben alkalmazásban állók bruttó átlagkeresete 17,4 százalékkal haladta meg az egy évvel korábbit. A dinamikus bérnövekedéshez az év eleji gazdasági fellendülés, a feszes munkaerőpiaci környezet, illetve a közszféra bérfejlesztései is hozzájárultak.

Az év egésze tekintetében a fogyasztói árak 14,5 százalékos emelkedése mellett 2,5 százalékos mértékű volt a nettó reálbérek növekedése. A közszférában pedig összességében - a 2022. februári hathavi illetménynek megfelelő fegyverpénz kifizetésével együtt még ennél is nagyobb - 5,7 százalékos emelkedés valósult meg.

2022 során a kedvezőtlené váló nemzetközi környezet ellenére a beruházási aktivitás meghaladta a megelőző év teljesítményét. A beruházási ráta kiemelkedően magas szinten, 28,2 százalékon alakult; ezzel az eredménnyel hazánk az első helyet foglalta el az európai uniós országok rangsorában.

A tartósan az EU élmezőnyében szereplő beruházási ráta, a folyamatban lévő nagy volumenű kapacitásbővítések és a vonzó vállalati adózási környezet megalapozták a beruházási teljesítmény további bővülését és a versenyképesség növekedését.

(8.10)

A beruházások bővülését a feldolgozóipari fejlesztések 13,5 százalékos emelkedése is támogatta az elmúlt évben. A háztartások beruházásainak növekedésére, illetve a lakásépítések 3,2 százalékos emelkedésére ösztönzőleg hatottak a családi és otthonteremtési támogatások, úgymint a kedvezményes lakásáfa, a CSOK, a babaváró kölcsön, valamint a családi adókedvezmény rendszere.

Az otthonfelújítási támogatásoknak köszönhetően 2021-2022 során mintegy 400 ezer lakás korszerűsítése valósulhatott meg. A magas beruházási volumenhez a költségvetés is hozzájárult: a 2022. év során 3500 milliárd forintot meghaladó kormányzati fejlesztés valósult meg a gazdaságban, ami 2,5 százalékos nominális emelkedést jelent a 2021. évhez viszonyítva.

A kedvező munkaerőpiaci helyzet, a közel 20 százalékkal megemelt minimálbérek a korábbiaknál átmenetileg magasabb inflációs környezetben is biztosították a reáljövedelmek növekedését az elmúlt év egészét tekintve, amit a kormány intézkedései erősítettek. A családok jövedelembiztonságát számos további lépés támogatta, úgymint a kamatstop, a hatósági áras élelmiszerek és az üzemanyagárstop.

Tisztelt Országgyűlés! Ahhoz, hogy az uniós átlagnál kedvezőbb gazdasági növekedést érjünk el, támogató költségvetés-politikára is szükség volt. A törvény elfogadását követően a gazdaság újraindítása a tervezettnél dinamikusabban alakult, a gazdasági növekedés, a foglalkoztatás, a bérek és a fogyasztás erőteljesen bővült, az év egészében így jelentős adó- és járuléktöbblet realizálódott a költségvetési törvényben előirányozotthoz képest. A megnövekedett mozgásteret a kormány a vállalatokat és a családokat kedvezően érintő intézkedésekre használta fel, többek között a már említett családok személyijjvédelemadó-visszatérítésére vagy a 13. havi nyugdíj teljes körű visszaépítésére. Ugyanakkor a beruházási kiadások visszafogására vonatkozó döntések meghozatalával párhuzamosan - a 2022. évi költségvetési törvényben rögzített 5,9 százalékos GDP-arányos hiányhoz képest - 2021 decemberében alacsonyabb, 4,9 százalékos hiánycél elérését tűzte ki célul.

Az orosz-ukrán háború 2022. februári kitörése, valamint a szankciós politika miatt Európában energiaválság bontakozott ki, ami a prioritásokat átalakította. A tavalyi évben nőtt a különbség a dinamikusan emelkedő globális energiaár-szint és a védett háztartási energiaár között, ami sokkal nagyobb nyomást gyakorolt a költségvetés kiadási oldalára. Ezen kihívásra a Rezsivédelmi Alap, a geopolitikai feszültségekre a Honvédelmi Alap felállítása volt a kormányzati válasz.

Az év közben létrejött két új alap fedezetét döntően azoknak a cégeknek a befizetései biztosították, amelyeknél a piaci folyamatok hatására jelentős, terven felüli extraprofit keletkezett, így például az energiaágazat befizetései, a légitársaságok hozzájárulásai, a távközlési adó és a biztosítási adó.

(Z. Kárpát Dániel elfoglalja a jegyzői széket.)

Az energiapiaci kihívásokra, a földgázbeszerzési feltételek romlására adott válaszul, a kormány kezdeményezésére a Magyar Szénhidrogén Készletező Szövetség a tavalyi év második felében több mint 700 millió köbméter extra földgázkészletet vásárolt. A megnövelt, ma is rendelkezésre álló és európai szinten is jelentős magyar földgázkészlet biztonságot ad az ország ellátása szempontjából. Ezen, eredetileg nem tervezett gázkészlet vételárát ugyanakkor az uniós szabályok szerint állami kiadásként kellett elszámolni, mely a GDP 1,2 százalékát tette ki. Mindezek következtében 2022-ben az államháztartás uniós módszertan szerinti hiánya - a különleges földgázkészlet megvásárlásának egyszeri hatását is figyelembe véve - a GDP 6,2 százalékában teljesült. E nélkül az egyszeri kiadás nélkül az uniós módszertan szerinti hiány 5 százalék lett volna.

Az államadósságot a vártnál erőteljesebben tudtuk csökkenteni. Akárcsak 2021-ben, 2022-ben is azon uniós országok közé tartozott Magyarország,

ahol csökkent az adósságráta a megelőző évhez viszonyítva, mégpedig 76,7 százalékról 73,9 százalékos szintre. Ez az uniós átlagnál közel 10 százalékponttal alacsonyabb adósságrát jelent. Az állam finanszírozása mindvégig stabil volt, a devizaadósság arányát 30 százalék alatt tartottuk, miközben nőtt a közvetlenül a családok tulajdonában lévő állampapírok állománya, valamint az államadósság átlagos futamideje.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy röviden ismeressem az államháztartás alrendszerének alakulását. Az államháztartás központi alrendszerének hiánya 4672 milliárd forintra teljesült, ami a GDP 7,1 százalékának felel meg. Az államháztartás központi alrendszerén belül a központi költségvetés mintegy 4530 milliárd forintos, a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai közel 406 milliárd forintos hiánnyal, míg az elkülönített állami pénzalapok mintegy 264 milliárd forintos többlettel zárták az évet.

A központi költségvetés bevételei esetében az előirányozotthoz képest magasabb összegben teljesült a legtöbb adónem, kiemelhető az általánosforgalmi adó-bevételek több mint 1370 milliárd forintos túlteljesülése.

A kiadások esetében túllépés történt többek között az egyedi és normatív támogatásokon, valamint a költségvetési szervek és szakmai fejezeti kezelésű előirányzatokon, továbbá a helyi önkormányzatok támogatásainál is, tekintettel arra, hogy főként ezeken a sorokon kerültek felhasználásra a Rezsivédelmi Alapból biztosított többletforrások.

A központi költségvetés kiadásai között jelennek meg a részben európai uniós finanszírozású programok is, melyek összesített kiadása az eredeti tervhez közel, mintegy 3000 milliárd forintban teljesültek. A költségvetési bevételként elszámolt uniós bevételek 1400 milliárd forint körüli összege ugyanakkor majd' ezer milliárd forinttal elmarad a tervezettől, így a kormány számos programot, beruházást előfinanszírozott. Ez is az egyik oka annak, hogy a központi költségvetés pénzforgalmi hiánya és az uniós módszertan szerinti hiány között érdemi különbség van.

Tisztelt Képviselők! A társadalombiztosítási nyugdíjrendszer alapvető célkitűzései a Nyugdíjbiztosítási Alap 2022. évi költségvetésének teljesítése során is megvalósultak. A nyugellátások megőrizték értékállóságukat, és a nyugdíjrendszer hosszú távon továbbra is fenntartható maradt. A nyugdíjak 2010 óta közel a duplájára nőttek, a vásárlóerejük pedig mintegy 20 százalékkal javult.

A nyugellátások 2022-ben összességében 4790 milliárd forintot tettek ki, 674 milliárd forinttal, 16,4 százalékkal meghaladva az előző évi kiadások összegét. A januári nyugdíjmelés 2012 óta minden évben a költségvetési törvényben tervezett infláció mértékéhez igazodik. 2021 végén - a Magyar Nemzeti Bank inflációs előrejelzésével összhangban - 5 százalékos 2022. januári nyugdíjmelés valósult meg.

A háborús infláció a nyugdíjasokat is veszélyeztette, ezért a nyugdíjasok védelme érdekében 2022-ben év közben két alkalommal, júliusban 3,9 százalékos, valamint novemberben további 4,5 százalékos - januárra visszamenőleges - kiegészítő nyugdíjmelést hajtott végre a kormány. A kiegészítő emelésekkel együtt 2022-ben összesen 14 százalékos nyugdíjmelés valósult meg, ami mintegy 532 milliárd forintot jelentett a közel 2,5 millió nyugdíjas számára.

2022 februárjában megtörtént a teljes 13. havi nyugdíj és a 13. havi nyugdíjszerű ellátás kifizetése is. A kormány még 2021-ben döntött úgy, hogy 2022-ben a tervezett kétheti juttatás, tehát a fokozatos visszaépítés helyett a teljes havi összegű 13. havi nyugdíjat megkapják a jogosultak. Így a közel 2,5 millió nyugdíjban és nyugdíjszerű ellátásban részesülő személynek összesen 370 milliárd forint összegű 13. havi nyugdíjat vagy ellátást folyósítottunk.

A gazdasági növekedés mértékének köszönhetően 2022 novemberében - a bevezetése óta immár ötödik alkalommal - nyugdíjprémiumot fizettünk, amelyre minden nyugdíjas és nyugdíjszerű ellátásban részesülő jogosult volt. A nyugdíjprémium és az egyszeri juttatás az érintetteknek összesen 23,5 milliárd forintot jelentett.

Összegezve az eddig elmondottakat: a növekvő bevételek mellett a Nyugdíjbiztosítási Alap 2022. évi költségvetési gazdálkodása stabil keretek között zajlott.

Tisztelt Ház! A társadalombiztosítás másik alapja, az Egészségbiztosítási és Járvány Elleni Védekezési Alap magában foglalta a járvány elleni védekezéshez, illetve az egészségügyi ellátórendszer működtetéséhez szükséges forrásokat. Az Egészségbiztosítási Alap bevételei 2022-ben 3631 milliárd forintban, kiadásai 3740 milliárd forintban teljesültek.

(8.20)

Az Egészségbiztosítási Alap kiadásainak több mint negyedét a pénzbeli ellátások kifizetésére - így például a csecsemőgondozási díjra, a gyermekgondozási, örökbe fogadói díjra, táppénzre, rokkantsági, rehabilitációs ellátásokra - fordította a kormányzat, közel háromnegyedét pedig a természetbeni ellátások finanszírozására használta fel az egészségbiztosítás. Az úgynevezett természetbeni ellátások közül a gyógyító-megelőző ellátás fedezetet biztosított többek között az alap-, járó- és fekvőbeteg-ellátásban dolgozó orvosok és egyéb egészségügyi dolgozók 2021-ben elindult és több évig tartó átfogó bérfejlesztési programjának első két ütemére; az egészségügyi szakdolgozókat és védőnőket 2022. január 1-jével megillető béremelésre; a háziorvosok és a járóbeteg-szakrendelők egészségügyi szakdolgozói által végzett oltási tevékenységgel összefüggő túlmunka díjazására; egyes nagyértékű gyógyszerek beszerzésére, várólista-csökkentésre; egyes ellátások finanszírozásának növelésére és új eljárások közfinanszírozásba történő

bevonására, valamint az egészségügyi szakellátást nyújtó közfinanszírozott szolgáltatók tartozásállományának rendezésére.

Tisztelt Országgyűlés! A közszolgálatban állók életpályaprogramjai a tavalyi évben is folytatódtak, kiegészültek. Béremelésben részesültek a pedagógusok; a rendvédelmi és honvédelmi hivatásosok két-ütemű illetményemelést kaptak; folytatódott a rendvédelmi és honvédelmi alkalmazottak bérnövekedése is; illetményemelést kaptak a kormányhivataloknál dolgozók; folytatódott a Nemzeti Adó- és Vámhivatal foglalkoztatottjainak háromlépcsős illetményemelése; a már említettek szerint jelentős béremelés valósult meg az egészségügyben; az igazságügyben lezárult a valamennyi foglalkoztatottra kiterjedő kétlépcsős béremelés; valamint béremelésre került sor a szociális és a kulturális ágazatban is. Mindezen intézkedéseken felül a fegyveres szolgálat elismerése céljából az említett egyszeri, hathavi illetménynek megfelelő szolgálati juttatásban részesültek a rendvédelmi és honvédelmi hivatásosok, valamint a pénzügyőrök.

Tisztelt Ház! A helyi önkormányzatok központi finanszírozása tavaly is az önkormányzati feladatellátáshoz igazodó, feladat alapú támogatási rendszerben valósult meg. Az újabb gazdasági kihívások megfelelő kezelése elsődleges fontosságú a társadalom egésze számára, amelyből az önkormányzatok is kivették a részüket. A rendkívüli helyzetben bevezetett kormányzati intézkedések 2022-ben is fennmaradtak, ugyanakkor az önkormányzatok bevételei a 2021. évhez képest növekedést mutattak. A kormány 2022-ben is megtett mindent azért, hogy csökkentse a vállalkozások terheit, növelve ezáltal a termelési volument, az iparüzési adó vonatkozásában pedig minimalizálja a gazdasági visszaesés okozta bevételkiesést az önkormányzatoknál. 2021-hez hasonlóan az elmúlt évben is folytatódott a kis- és középvállalkozások számára biztosított legfeljebb 1 százalékos iparüzési adókedvezmény.

A kormány a 25 ezer fő alatti településeknél a kieső iparüzési adó-bevételeket 36,3 milliárd forintból teljes egészében megtérítette, a 25 ezer fő feletti települések esetében pedig az egy lakosra jutó iparüzési adóerő-képességük alapján nyújtott 18 milliárd forint támogatást. Az önkormányzatok a rendkívüli gazdasági kihívások ellenére is stabilan tudták fenntartani az ellátórendszert a költségvetésben lefektetett alapelvek mentén. A települések saját erőforrásaik bevonásával és felhasználásával hozzájárultak a háború hatásainak mérsékléséhez is.

A rendkívüli gazdasági helyzet, a kiadásokat jelentősen befolyásoló háborús infláció ellenére az önkormányzatok nem állították le a folyamatban lévő fejlesztéseiket. Ehhez a saját megtakarításaik mellett hatékony kiegészítést jelentett a kormány kötelező önkormányzati feladatok ellátását szolgáló fejlesztési célokhoz kapcsolódó támogatása.

Az előző évekhez hasonlóan szeretném továbbra is kiemelni a gyermekétkeztetés és a szünidei étkeztetés támogatásának fontosságát, amihez a költségvetés évek óta a feladatellátás költségeihez igazodó, növekvő bér- és működési jellegű támogatást biztosított. 2022-ben így a gyermekétkeztetésre szánt források összege meghaladta a 100 milliárd forintot. A tavalyi évet alapjaiban meghatározó háborús veszélyhelyzet alatt az önkormányzati törekvéseknek és a központi költségvetési támogatásoknak köszönhetően az alrendszer gazdasági helyzete összességében stabil maradt.

Tisztelt Országgyűlés! Végezetül ezúton is szeretném köszönetemet kifejezni az Állami Számvevőszéknek a zárszámadás ellenőrzése során végzett munkájáért. A Számvevőszék jelentése rögzíti, hogy a 2022. évi központi költségvetés végrehajtása szabályszerűen történt. A jelentés kiemeli, hogy a költségvetés végrehajtásáról számot adó zárszámadásitörvény-javaslat tartalma, szerkezete megfelel a jogszabályi előírásoknak, és valósághűen mutatja be a költségvetés végrehajtására vonatkozó pénzügyi adatokat, információkat. Az államadósság a költségvetési törvényben tervezettnél kedvezőbben alakult, az Alaptörvény és a stabilitási törvény államadósságra vonatkozó előírásai érvényesültek. A pandémia utáni helyreállítás után, az orosz-ukrán háború kitérését követően is sikerült a létrejött pluszmunkahelyeket megőrizni, a családok támogatását fenntartani, a rezsicsökkentést fenntartani és a nyugdíjak reálértékét megőrizni.

Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! Mindezen megállapításokra tekintettel kérem, hogy a 2022. évi zárszámadásitörvény-javaslatot megtárgyalni és a későbbiekben elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Most megadom a szót Windisch László úrnak, az Állami Számvevőszék elnökének, a jelentés előterjesztőjének, aki beszédét innen, az emelvényről mondja el. Parancsoljon, elnök úr, ön é a szó.

DR. WINDISCH LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A központi költségvetés végrehajtásának ellenőrzése az Alaptörvény szerint az Állami Számvevőszék kiemelt alkotmányos feladata. Ennek megfelelően ebben az évben is elvégeztük a költségvetés végrehajtásáról szóló beszámoló, azaz a zárszámadási törvény számvevőszéki auditját.

A Számvevőszék vizsgálata megállapította, hogy a törvényjavaslat az államháztartásról szóló törvény irányadó rendelkezései szerinti szerkezetben és tartalommal készült el, a bevételi és kiadási adatokat valósághűen mutatja be. Az ellenőrzés nem tárt fel olyan

lényeges hibát, amely befolyásolná a zárszámadás elkészítéséhez felhasznált adatok pontosságát és a zárszámadásitörvény-javaslat megbízhatóságát. Ez a legfontosabb tömör megállapítása az ÁSZ jelentésének, amelyről most beszámolok önöknek; a legfontosabb megállapítás, hiszen ez alapján tudnak érdemi vitát lefolytatni a tisztelt képviselők a költségvetés tavalyi végrehajtásáról szóló rengeteg számról és a számok mögötti folyamatokról, tartalomról. Azért tartom szükségesnek ezt kiemelni, mert a tavalyi évben a zárszámadásról szóló parlamenti vita során szerzett tapasztalatom szerint nem ismert mindenki előtt, hogy pontosan milyen célból és milyen szempontok szerint vizsgálja az Állami Számvevőszék azt a törvényjavaslatot, ami most önök előtt fekszik.

Ez a pénzügyi audit a legjelentősebb vizsgálata az ÁSZ-nak, minden évben erre az ellenőrzésre fordítjuk a legtöbb erőforrásunkat. Idén összesen 75 számvevő mintegy 2900 nettó ellenőri nap ráfordítással teljesítette a feladatot. Az ellenőrzött mintatételek száma összesen 3030 volt, melyek összesen 110 szervezetet érintettek. Az ellenőrzés célja annak megállapítása, hogy a költségvetés végrehajtása szabályosan történt-e, a zárszámadásitörvény-javaslat tartalma, szerkezete megfelel-e a jogszabályi előírásoknak, és valószínűleg mutatja-e be a költségvetés végrehajtására vonatkozó pénzügyi adatokat, információkat. Az Állami Számvevőszék ezen munkája teszi lehetővé, hogy az Országgyűlés a zárszámadásitörvény-javaslat kapcsán érdemi vitát tudjon folytatni, és ne legyen kérdéses a törvényjavaslatban szereplő számok megbízhatósága.

Az auditot az Állami Számvevőszék a nemzetközi sztenderdekkel összhangban lévő módszerekkel végzi. A módszer lényegének bemutatására engedjék meg, hogy egy egyszerű hasonlattal éljek. A zárszámadásitörvény-javaslat megbízhatóságának értékelése hasonlít ahhoz, mint amikor egy hatalmas medence vizéről kell megállapítani, hogy az kellő tisztaságú-e. Ennek során két módszert célszerű alkalmazni. Az első, hogy megvizsgálják, vajon a medencébe befolyó víz kellő tisztaságú-e, működnek-e a szennyeződések kiszűrő berendezések, hiszen ha nem, akkor felesleges folytatni a vizsgálatot, mivel szinte biztos, hogy a medencében lévő víz sem lehet tiszta. A második, hogy kellő számú mintát vesznek különböző pontokon a medence vizéből, és azok tisztasága alapján következtetnek a teljes medence vízének tisztasági fokára.

A zárszámadás ellenőrzése esetén az első lépést a zárszámadáshoz részbeszámolót készítő költségvetési szervek, előirányzat-kezelők, alapkezelők belső kontrollrendszerei működésének értékelése jelenti. Alapvetően azt vizsgáljuk, hogy a kontrollok kiépítettsége és működtetése biztosította-e a szabályozottságot és a szabályosságot. Ennek során az Állami Számvevőszék 15, kockázati alapon kiválasztott szervezet kontrolljainak a kiépítettségét ellenőrizte.

(8.30)

Vizsgálta továbbá az alapvető kontrolltevékenységek működését a központi alrendszer intézményeit reprezentáló 64 szervezet, továbbá a fejezeti kezelésű előirányzatok társadalombiztosítási és az elkülönített alapok kezelő szervei esetében. Ennek során, bár találtunk kisebb hiányosságokat, de azt állapíthattuk meg, hogy a kontrollok működtek és jól szolgálták a hibák megelőzését és kiszűrését. A mintavételt olyan kiválasztási módszerrel és számossággal végeztük el, amely biztosította, hogy a minta értékelése alapján tárgyilagos bizonyosságot szerezzünk arról, hogy a zárszámadás adatai megbízhatók-e. Tekintettel arra, hogy a reprezentativitást biztosító kiválasztott mintában csak csekély számú hibát találtak a számvevők, kellő bizonyossággal állapíthattuk meg, hogy a zárszámadási törvényjavaslat megbízható képet ad a költségvetés végrehajtásáról és az államháztartás központi alrendszere pénzügyi helyzetének alakulásáról.

Fontos kiemelni ugyanakkor, hogy az Állami Számvevőszéknek nem feladata a költségvetési politika egészének értékelése, sőt mandátumával kifejezetten összeegyeztethetetlen lenne az, hogy a költségvetés végrehajtásáról célszerűségi vagy eredményességi értékelést adjon. Az erről szóló eszmecsere az ÁSZ annyiban képes hozzájárulni, hogy tényszerű megállapításai, a zárszámadási adatok hitelességének, megbízhatóságának biztosítása alapot képezhetnek a tényeken alapuló parlamenti vitához.

A költségvetési beszámoló értékelése során érdemes rátekinteni azokra a makrogazdasági összefüggésekre, amelyek alapvetően befolyásolták a költségvetés tervezhetőségét és végrehajthatóságát. Az ellenőrzéssel párhuzamosan e tárgyban készített elemzésünk jelen expozéval egyidejűleg az Állami Számvevőszék honlapján is megjelenik. Ennek alapján emelek ki néhány fontos tényezőt.

A 2022. évi folyamatok is jól mutatták, hogy a költségvetési év, a naptári év egy mesterségesen meghatározott szakasz a folyamatosan zajló és hullámzó gazdasági folyamatok közepette. Nemcsak azért, mert a való élet folyamatai december 31-én nem zárulnak le és nem kezdődnek tiszta lappal január 1-jén, hanem azért is, mert év közben bekövetkezhetnek olyan lényeges változások, amelyek egészen más mederbe terelik a folyamatokat. 2022-ben is ez történt. 2022 elején folytatódott a magyar gazdaság dinamikus növekedése és reálisnak látszott az a prognózis, hogy a magyar gazdaság Covid-járvány utáni gyors újraindulása folytatódik. Oroszország Ukrajna elleni agressziója és az erre adott szankciós válaszok ezt a folyamatot kereszttették. A magyar gazdaság lendülete még néhány hónapig fennmaradt, de aztán a negatív hatások egyre inkább felerősödtek. 2022-ben a gazdaság teljesítménye, azaz a GDP volumene 4,6 százalékkal meghaladta az előző évit. Az első két negyedév dinamikus

növekedését a következő két negyedévben már csökkenés váltotta fel az azt megelőző negyedévekhez képest, így Magyarország technikai recesszióba került, mivel a GDP volumene két egymást követő negyedévben is csökkent. Az év közepétől az energiaárak ugrásszerűen megnövekedtek és az infláció is jelentősen megugrott.

2022-ben a bruttó és a nettó átlagkereset egyaránt 17,4 százalékkal haladta meg az előző évi értéket. Az egész évi kiemelkedő növekedéshez hozzájárultak az év eleji egyszeri juttatások, illetve béremelések is. A 2022. évi átlagot tekintve a reálkereset 2,6 százalékkal nőtt, azonban a fogyasztói árak növekedési üteme 2022 szeptemberétől kezdődően folyamatosan meghaladta a keresetek növekedési ütemét. Így decemberben az előző év decemberéhez viszonyított infláció már 24,5 százalék volt, szemben az átlagkereset 17,9 százalékos emelkedésével, azaz a keresetek reálértéke az év végére csökkenésbe fordult. A háztartások pénzügyi eszközei állományának értéke 8,1 százalékkal nőtt 2022-ben, ez azonban elmaradt mind a keresetek, mind a nominális GDP növekedésétől, azaz a megtakarítási hajlandóság csökkent.

Miként tudott a költségvetési politika reagálni arra a helyzetre, hogy a tényleges külső feltételrendszer gyökeresen különbözik attól, amire a költségvetést megalapozó prognózist építették? Itt ki kell emelnem, hogy a magyar államháztartási szabályok a kormány számára eleve széles jogkört biztosítanak a költségvetési előirányzatok átcsoportosítására, sőt túllépésére és a költségvetés címrendjének átalakítására. A külső politikai és gazdasági környezet hirtelen és jelentős változása esetén ez a szabályozás megfelelő mozgásteret ad a kormány számára ahhoz, hogy a megváltozott körülményekhez igazítsa a költségvetést. E széles jogkör veszélyhelyzeti kormányzás idején szinte korlátlanul válik, mivel ilyen esetben a kormány kormányrendelettel az államháztartási törvényi szabályoktól eltérő előírásokat határozhat meg. Kétségtelen, hogy a kormány 2022 folyamán gyakran élt e törvényi felhatalmazásokkal és mind a bevételeket, mind a kiadásokat jelentősen módosító döntéseket hozott.

Célszerű lenne ugyanakkor a jogalkotónak átgondolni, hogy mi az optimális arány a költségvetési rugalmasság és az Országgyűlés költségvetés-alkotási jogkörének tényleges érvényesülése között. Különösen fontosnak tartom ezt azért, mert szükségesnek tartom a költségvetési törvény irányító szerepének minél inkább való megerősítését. Az a 2022-ben is nyilvánvalóan szembeötlő tény, hogy a költségvetési év egy mesterségesen kijelölt része a folytonos gazdasági folyamatoknak, indokolja annak átgondolását is, hogy célszerű-e az államadósság-mutató csökkentésének, vagy a kormányzati szektor hiánya adott szint alatt tartásának követelményként egy-egy évre külön-külön meghatározni, ahogy ez az EU követelményeinek megfelelően itthon is történik. Arra

van jogi lehetőség és gyakorlat, hogy a költségvetési célok nem teljesítése esetén egy uniós tagállam haladékosan kapjon a teljesítésre, működhetne azonban ez fordítva is, úgy, hogy az egyik évben elért tényleges megtakarításokat a következő évben az éves korlátok felett is elkölthessék az egyes országok. Más megfogalmazásban: célszerű lenne és a jó gazda gondosságával való gazdálkodás elvét is erősíthetné, ha a szabályok teljesítését nem évente, hanem egyfajta mozgóátlagolással több év átlagában kérnék számon.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az elemzésünk is rögzíti, hogy a 2022-es költségvetés tervezésekor a belső fogyasztás és a beruházások növekedésére alapoztak. A fogyasztás még a prognosztizálnál is jobban bővült, ami a központi költségvetésnek jelentős bevétel-növekedést eredményezett, mindenekelőtt az áfa-bevételek tekintetében. Az év közepétől ugyanakkor az energiaárak ugrásszerűen megnövekedtek, ez jelentősen megemelte a háztartások rezsicsökkentésének fenntartásához szükséges költségvetési kiadásokat, illetve szükségessé vált az energiaárak növekedésének költségvetési kompenzációja a közszolgáltatások esetében és a versenyszféra néhány területén is. Ezenkívül a háborús helyzet indokolta a honvédelmi kiadások növelésének felgyorsítását is. Ezek finanszírozása érdekében új extraprofitadó kivetésére, illetve meglévő adók mértékének emelésére is sor került.

Az év közepén a kormány a költségvetési egyensúly javítását célzó intézkedéseket hozott, amelyek visszafogták a költségvetési szervek és a fejezeti kezelésű előirányzatok kiadásainak növelését és mindenekelőtt a beruházásokat érintették. Következésképpen a beruházások a tervezettnél kevésbé tudtak hozzájárulni a gazdasági növekedéshez. 2022 egészét tekintve a nemzetgazdasági beruházások volumene 0,3 százalékkal nőtt az előző évhez képest, a negyedik negyedévben ugyanakkor az előző év azonos időszakához viszonyítva 6,3 százalékkal esett vissza. Ezzel együtt a központi alrendszer pénzforgalmi hiánya a 2022. év végére az előző évi 8,6 százalékos mértékhez képest a GDP 7,1 százalékára mérséklődött. A kormányzati szektor GDP-arányos hiánya a 2021. évi 7,2 százalékhöz képest 6,2 százalékra csökkent, de a 3 százalékos maastrichti kritérium felett realizálódott. A maastrichti kritérium teljesítése alóli mentesítést - az előző évihez hasonlóan - a Covid-19-járvány negatív hatásainak kezelése érdekében meghozott uniós szabályozások, illetve a hazai jogrendben a stabilitási törvényben rögzített mentesítő rendelkezések egyaránt lehetővé tették 2022-ben is.

A központi alrendszer magasan teljesülő hiányának hátterében a 2022. év eleji, az eredeti költségvetésben nem tervezett kiadások, valamint a magasabb infláció miatt szükségessé váló évközi nyugdíjemelések, illetve a rezsivédelemmel és az energiaárak kompenzációjával összefüggő kifizetések hatása húzódt meg elsősorban. A tervezetthez képest további többletkiadásokat eredményeztek az adósságszolgálatlaltal

kapcsolatosan megemelkedett kamatkidadások, valamint az állami vagyonnal kapcsolatos decemberi többletkifizetések, forrásjuttatások, tőkeemelések is. Az államadósság-mutató a 2021. év végi 76,7 százalékos mértékéhez képest 2022. év végére 73,9 százalékra mérséklődött, így teljesült az Alaptörvényben rögzített államadósság-szabály, sőt a javulás megközelíti a 3 százalékpontot. Ezek a számok is meggyőzően bizonyítják, hogy teljesen megalapozatlan volt minden olyan kommunikáció, amely több kritikát várt volna el a Költségvetési Tanácstól, a tanács alkotmányos feladata ugyanis az, hogy az államadósság-szabály betartásán őrködjön. Az államadósság-mutató pedig a bevezetése óta, a 2020-as Covid-járvány sújtotta év kivételével, minden évben csökkent. Az idő igazolta tehát, hogy a tanács minden esetben megalapozott, szakmailag helytálló döntést hozott. A Költségvetési Tanács mandátumát meghaladó kritikai hozzáállását hiányoló, ezt szorgalmazó politikai megnyilatkozások nem szakmai alapon állnak.

(8.40)

2022. évben néhány adónem kivételével az adóbevételek teljesülése meghaladta az előirányzatot. A vállalkozások költségvetési befizetései az előirányzat 147,7 százalékában, a fogyasztáshoz kapcsolt adók 120,4 százalékában teljesültek. A 2022. évben a központi költségvetés áfabevétele 25 százalékkal haladta meg az előirányzatot.

E bevételi arányok, valamint az infláció gyors emelkedése összekapcsolásával egyesek levonták azt a téves következtetést, miszerint az infláció kedvezően hat a költségvetés egyenlegére. Egyrészt már a 2022. évi számok sem támasztják alá ezt a következtetést, mivel az infláció áttételes következményeként nemcsak a bevételek emelkedtek, hanem, mint korábban kifejtettem, a kormány számos kiadás növelésére is kényszerült. Másrészt az előirányzottnál lényegesen magasabb áfabevételek közvetlenül a fogyasztási kiadások dinamikus növekedésének a következményei.

Elemzésünk feltárta, hogy a gyorsuló infláció a háztartások jelentős részét valóban arra ösztönözte, hogy jövedelmét, sőt akár tervezett és tényleges megtakarításait is minél előbb elköltse, megelőzve azok vásárlóerejének csökkenését. Ugyanakkor már a 2022. év végi számok is azt mutatják, hogy az infláció gyorsabban nőtt, mint a keresetek, illetve a fogyasztás. A negatív hatások érzékelhetően 2023-ban mutatkoznak meg, amikor a háztartások a tartalékaik felélése, illetve reáljövedelmük csökkenése miatt fogyasztásuk volumenének mérséklésére kényszerültek. Ebből adódóan 2023-ban az áfabevételek időarányosan már jelentősen elmaradnak az előirányzattól. Ez is jól példázza, hogy a költségvetési év egy mesterségesen kialakított időszak, következésképpen ugyanannak a folyamatnak az esetében a

szervesen összetartozó negatív és pozitív tendenciák két egymást követő költségvetési évre eshetnek.

A 2022. és a 2023. év legfontosabb tanulsága, hogy az infláció ellensége a költségvetésnek, így több mint indokolt, hogy a költségvetési politika és a monetáris politika együtt és összehangoltan küzdjön az infláció leszorításáért.

A költségvetést negatívan érintő folyamatok között kell megemlíteni azt is, hogy a költségvetés európai uniós bevételei a 2022-ben tervezett bevételektől 41,1 százalékkal, 972,3 milliárd forinttal elmaradva teljesültek. A 2021-27. évre vonatkozó kohéziós operatív programok és a Helyreállítási és Ellenállóképességi Eszköz előirányzataiból a 2022. évben nem teljesült bevétel. Az európai uniós kiadások mindehhez képest az eredeti előirányzatnak megfelelően teljesültek 2022-ben, a magyar költségvetés több mint 500 milliárd forint összegű forrást előlegezhetett meg a 2021-27. évi kohéziós politika operatív programok támogatására.

A költségvetési egyenleget rontotta, hogy a kamatkidadások összege az előirányzatnál 53,5 százalékkal magasabban teljesült, aminek hátterében az év folyamán gyorsuló infláció és erre reagálva a Magyar Nemzeti Bank irányadó kamatának növelése, valamint a megemelkedő piaci kamatszintek álltak.

A Nyugdíjbiztosítási Alap kiadásai 2022-ben 15,3 százalékkal haladták meg a törvényi előirányzatot. A második félév során, december hónap kivételével, minden hónapban meghaladták a kiadások a bevételket, amelynek hátterében a júliusban 3,9 százalékkal és novemberben 4,5 százalékkal, január 1-jétől visszamenőlegesen megemelt nyugdíjak állnak. A nyugdíjmelésen túl novemberben a GDP-növekedés mértéke alapján 21,4 milliárd forint nyugdíjprémiumot is folyósítottak a nyugdíjasok és a nyugdíjakkal azonos módon emelendő ellátásban részesülők részére.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Mint a bevezetőben említettem, a vázolt makrogazdasági környezet alapvetően befolyásolta a költségvetés végrehajthatóságát. Mindehhez képest az elvégzett ellenőrzés és az ennek alapján készült jelentés legfontosabb megállapítása az, hogy az ÁSZ az ellenőrzés során nem tárt fel olyan lényeges hibát, amely a költségvetés egésze végrehajtásának szabályszerűségét befolyásolná.

A megfeleléségi ellenőrzés keretében a 2022. évet, a zárszámadásitörvény-javaslat elkészítése tekintetében 2023 első és harmadik negyedéveit vizsgáltuk. A 2022. évi zárszámadásitörvény-javaslatban szereplő pénzforgalmi bevételek és kiadások teljesítésének ellenőrzése reprezentativitást biztosító eljárással kiválasztott mintatételek értékelésére, adatok, folyamatok mintatételek alapján történt tesztelésére és meghatározott területeken elemző eljárások alkalmazására épült.

A mintatételek értékelése során az Állami Számvevőszék a feltárt hibákat két fő csoportba sorolta:

szabályszerűségi hibák, azaz a jogszabályi előírásoknak való meg nem felelés esetei, illetve megbízhatósági hibák, amelyek a zárszámadásitörvény-javaslat adatainak megbízhatóságát befolyásolhatnák.

A Pénzügyminisztérium által előkészített, Magyarország 2022. évi központi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslattal kapcsolatosan az Állami Számvevőszék ellenőrzése kiterjedt a központi kezelésű előirányzatokra, a fejezeti kezelésű előirányzatokra, az uniós és kapcsolódó hazai forrásból finanszírozott költségvetési támogatásokra, a központi alrendszerbe tartozó szervezetekre, az elkülönített állami pénzalapokra, valamint a társadalombiztosítási alapokra. Vizsgálatunk szerint a költségvetés végrehajtásáról számot adó zárszámadásitörvény-javaslat az államháztartásról szóló törvény irányadó rendelkezései szerinti szerkezetben és tartalommal készült el, a bevételi és kiadási adatokat valóságghűen mutatja be.

Az ellenőrzés eredményeképpen megállapítottuk, hogy az államháztartás központi alrendszerébe tartozó központi és fejezeti kezelésű, valamint uniós és hazai forrásból finanszírozott költségvetési támogatási előirányzatok, a központi alrendszerbe tartozó szervezetek, a társadalombiztosítási alapok, valamint az elkülönített állami pénzalapok bevételi és kiadási előirányzatainak a 2022. évi zárszámadásitörvény-javaslatban szereplő teljesítési adatai megbízhatóak. Az ellenőrzés nem tárt fel olyan lényeges hibát, amely befolyásolná a zárszámadás elkészítéséhez felhasznált adatok pontosságát és a zárszámadásitörvény-javaslat megbízhatóságát.

A központi költségvetés bevételei és kiadásai, valamint az államháztartás központi alrendszerének pénzforgalmi hiánya a Magyarország 2022. évi központi költségvetéséről szóló törvényben rögzített eredeti összegekhez képest egyaránt túlteljesültek. A gazdasági események elszámolását, a kifizetések teljesítését megelőző kontrollokat, valamint a belső szabályozásokat érintően feltárt eseti hiányosságokat az ÁSZ az érintett ellenőrzött szervezetek vezetői részére jelezte.

A tárgyalt jelentésből és a kapcsolódó elemzésből látszik, mint azt a jelen expozéban részletesen kifejtettem, hogy a 2022. évi központi költségvetés végrehajtását számos olyan, elsősorban külső körülmény befolyásolta, amely a tervezhetőségen túl a végrehajtást is nehezítette, és nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény sem, hogy a hivatkozott folyamatok nem álltak meg a tárgyalt időszak végén. Már most látszik, hogy az előirányzatnál alacsonyabb áfabevételek, az előirányzatot meghaladó kamatkidadások, valamint az uniós bevételek elmaradása a 2023. év költségvetési folyamatait is alapvetően befolyásolják.

Mindezek alapján különösen fontos, hogy a költségvetés végrehajtása az esetlegesen szükséges korrekciókkal együtt is nyomon követhető, megbízható és szabályszerű legyen, e tekintetben pedig az Állami Számvevőszék a 2022. év vonatkozásában nem talált

lényeges hibát. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka F. Kovács Sándor képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

F. KOVÁCS SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Elnök Úr! A 2022. év zárszámadásitörvény-javaslat a törvényi határidőknek megfelelően, szeptember végén benyújtásra került. Egy ilyen zárszámadás célja, ahogy a nevében is benne van, végső egyenleget vonni a mögöttünk hagyott esztendőről. Mindannyian tudjuk, hogy a tavalyi esztendő igen nehéz, komoly gazdasági következményekkel járó időszak volt életünkben. Én azt gondolom, hogy nem csak a tavalyi, a tavalyelőtti és az azelőtti is ilyen volt.

A 2022 februárjában kirobbant orosz-ukrán háború igencsak váratlanul ért minket, rendkívül komoly pénzügyi, társadalmi hatásai voltak, amit a brüsszeli szankciók csak tovább fokoztak. A háború kitörésével sajnos megszakadt a Covid utáni gazdasági fellendülés időszaka, és beköszöntött az energiaválság és a szankciós infláció időszaka.

Elmondhatjuk, hogy a kedvezőtlen körülmények ellenére a magyar gazdaság 2022-ben 4,6 százalékkal bővült, ami az uniós átlagnál 1,2 százalékponttal jobb teljesítmény. Hazánk relatív fejlettsége pedig az uniós átlag 77 százaléka emelkedett a tavalyi évben, tehát a rendkívül nehéz évben is folytatódott a felzárkózás a fejlettebb uniós államokhoz. Ezen túlmenően mind a foglalkoztatás, mind a beruházások rekordmagas szintet értek el.

(8.50)

Szeretném hangsúlyozni, hogy Magyarország ezen gazdasági eredményeket annak ellenére érte el, hogy hazánk nem részesült az EU-s helyreállítási forrásokból, így Brüsszel igen komoly versenyhátrányba hozott minket a többi uniós tagállammal szemben.

Tisztelt Ház! 2022-ben a kormány támogatta a nyugdíjak vásárlóerejének megőrzését, a 13. havi nyugdíj visszaépítését, a családokat megillető adó-visszatérítést és a 25 év alattiak adókedvezményét. A jelentős mértékű minimálbér-emeléssel és a közszférában történt bérrendezéssel is enyhíteni kívánta a kormány a háztartások terheit.

A növekedést emellett elősegítette a beruházások magas aktivitási rátája, amelyet a kibővített családi otthonteremtési kedvezmény, a CSOK és az otthonfelújítási támogatás, valamint a nagy volumenben megvalósult vállalati fejlesztések egyaránt magas szinten tartottak.

A munkanélküliségi ráta 3,6 százalékra csökkent egy év alatt. A teljes munkaidőben foglalkoztatottak, alkalmazásban állók bruttó átlagkeresete 17,4 százalékkal haladta meg az egy évvel korábbit. Az egész évben tekintett fogyasztói árak 14,5 százalékos emelkedése mellett így 2,6 százalékos mértékű volt a nettó reálbérek emelkedése.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány Magyarország békéjének és biztonságának megőrzése, az energiaellátás biztosítása, a családok védelme, a haderőfejlesztés és a rezsicsökkentés megőrzése érdekében két új alapot hozott létre, ez a Rezsivédelmi Alap és a Honvédelmi Alap.

A Rezsivédelmi Alap célja a drasztikus és kiszámíthatatlan világpiacon energiaár-emelkedés hatásainak pénzügyi lehetőségekhez mért mérséklése, a rezsicsökkentés eredményeinek megőrzése, ezáltal a családok anyagi biztonságának és az energiaellátásnak a biztosítása volt.

A Honvédelmi Alap célja volt csökkenteni a régióban kialakult háború biztonsági kockázatait, megteremteni a további honvédelmi fejlesztések forrásait, valamint megerősíteni hazánk fizikai biztonságát. A két alap fedezetét döntően azoknak a cégeknek a befizetései tették ki, amelyeknél a piaci folyamatok hatására jelentős extraprofit keletkezett.

A Rezsivédelmi Alapba kerültek az energiaágazat befizetései, a bányajáradék, a légitársaságok hozzájárulása és a távközlési adó, amelyeket még a központi költségvetésnek is ki kellett egészítenie. A Honvédelmi Alap esetében pedig a pénzügyi szervezetek befizetései, a pénzügyi tranzakciós illeték és a biztosítási adó jelentett fedezetet.

A hiány csökkentése érdekében a kormány stabilizációs intézkedések meghozataláról is döntött. Ennek keretében 1300 milliárd forint zárolásáról és a beruházások elhalasztásáról intézkedés született. 2022-ben az államháztartás uniós módszertan szerinti hiánya a tervezett közelében alakult, a GDP 5 százalékához hozzáadódott a különleges földgázkészlet-felhalmozás hiányt rontó hatása is. Így végeredményben 6,2 százalék adódott. Az államadósság a vártnál erőteljesebben csökkent. A bruttó hazai termékhez viszonyított aránya a 2021. évi 76,7 százalékról 2022-ben 73,9 százalékra javult.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2022. évi központi költségvetés végrehajtásáról szóló törvényjavaslat, valamint az Állami Számvevőszék jelentése is azt támasztja alá, hogy a kormány a rendkívüli gazdasági körülmények ellenére is közben tartotta a költségvetési folyamatokat. Ezúttal szeretném megköszönni az Állami Számvevőszék magas színvonalú munkáját, hiszen jelentésével segíti a parlamenti képviselők munkáját a döntéshozatalban.

Továbbá szeretném kiemelni a Költségvetési Tanács munkáját is, hiszen közreműködésük szintén hozzájárult a felelős, fenntartható központi költségvetés kidolgozásához.

Úgy vélem, a törvényjavaslatból is látszik, hogy a kormány a tisztességes állampolgárok, a munkavállalók és nem utolsósorban a családok oldalán áll. A fentiekre tekintettel kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák az indítványt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Varju László képviselő úr, aki felszólalását itt, az emelvényen fogja elmondani. Parancsoljon, elnök úr, öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormánypartok beszámolóit, ami idáig elhangzott, tekinthetnék úgy, hogy belesimul egy csendes reggeli őszbe, és tulajdonképpen tekinthetjük úgy, hogy minden rendben van.

De amikor a brutális valóság szembejön, akkor azt gondolom, hogy az mindenképpen olyan, amit önök nem szabad, hogy figyelmen kívül hagyjanak. Mondhatom úgy is, hogy nem azért fizetünk adót, hogy a betegek koszos, hideg kórteremben fagyoskodjanak. Súlyos kormányzati megszorítások miatt a kórházakban nincs pénz tisztítószerekre, takarításra, karbantartásra, rovarirtásra. Leszakadt mennyezet, nincs gyógyszer és fűtés. Pedig az emberek nem azért fizetik egész életükben az adót, a járulékot, hogy ha megbetegszenek, akkor ilyen körülmények között kerüljenek kórházba. Nézzenek körül a Szent János Kórházban!

Most mondom előre egyébként, hogy pontosan ez az, ami miatt a Dobrev Klára vezette szociáldemokrata árnyékkormány megszünteti *(Rétvári Bence: A kórházat!)* ezt a helyzetet *(Rétvári Bence: Eladja a kórházat!)*, leváltja ezt a kormányt, és megszünteti ezt a helyzetet.

Merthogy, amiből mi alapvetően kiindulunk, és ezen a szemüvegen keresztül vizsgálom ennek a költségvetésnek a végrehajtását, az, hogy mindenki tisztességesen meg tud-e élni a fizetéséből, a nyugdíjából. Nem! Önök ezt nem tudták biztosítani. Mindenkinek van legalább háromhavi megtakarítása? Nincs, csak néhány családnak van ilyen, akik nyugodtabban tudnak élni. Mindenkinek legalább egy hét lehetőség jut arra, hogy feltöltődjön, kipihenje magát? Nem, csak a jachtozóknak jut ilyen.

Önök képtelenek olyan gazdasági körülményeket teremteni, hogy az emberek ne elvándoroljanak innét, hanem ehelyett magányukban vagy éppen lehetetlen körülményeik között többségük éppen arra készül, hogy valami újat, mást kell csinálni. Bízom abban, hogy ebben megtalálják a megfelelő döntést, amikor bennünket támogatni akarnak.

Ez a költségvetési elszámolás leleplezi Orbán Viktor kormányának minden hazugságát. Rossz döntésekkel orbáni extra inflációt teremtett ebben az országban.

Hivatkoznak önök külső körülményekre. Ismerjük el, részben igen. De mi az az óriási különbség, ami egyébként az európai országokhoz képest éppen hogy megkülönböztet bennünket, és a vágató infláción túl például az élelmiszer-inflációt a múlt évben is a hiperinfláció kategóriájába sorolta? Jelentősen növelték az állam- és így a közös adósságunkat. Ellehetetlenítették a magyar diákok európai tapasztalatszerzését és a kutatómunkát. Óriási fogyasztáscsökkenés következett be, aminek következménye idén is megjelenik a reálbércsökkenésben. A nyugdíjak, ahogy említettem is, a méltó élethez való működést, létet biztosítják? Nem biztosítják.

A múlt évben hétszeresére emelték a rezsi árát, ami a családoknak óriási kiadásokat jelentett. Minden ígéretükkel szemben követték el és tették ezt. Közben megszüntetik azokat a családtámogatásokat, amelyeket önök dolgoztak ki jelentős részében, és ilyen módon gondolják, hogy legalább a családok egy részének módja van az önálló életkezdesre. Azt is ellehetetlenítették.

A Holdról is látható módon fosztogatják a költségvetést, ezt teszik, és hagyják szétlopní az országot a saját vagyonosodásuk érdekében.

(9.00)

Eközben hagyják szétesni az egészségügyet, aminek csak egy rövid példáját mutattam be az előbb. Hagyják, sőt akarják, hogy további százezrek vándoroljanak ki ebből az országból, majd egyébként a munkaerő pótlására újabb százezreket vonzanak ide és hoznak Magyarországra, telepítenek konténerekbe és még ki tudja, hova. A forint leértékelésével, az inflációval mindannyiunk vagyont leértékelték, de a sajátjuk pótlásáról gyorsan gondoskodtak az MNB veszteségén keresztül. Gyorsan megtették ezt, így az önök családjai közel kerültek ahhoz, hogy ne vesztesei legyenek ennek a történetnek.

Ha a konkrét számokat nézzük, azok is ellentmondanak, vagy államtitkár úr meglepedezik néhány tételről, amit érdemes itt megemlíteni. Merthogy az önök gyakorlata arról szól, hogy ennek a törvénynek az elfogadása még 2021 nyarán történt, és az akkor elképzeltékhez képest - nem hívnám tervezésnek, elképzeltékhez képest - milyen körülmények és milyen feltételek adódtak.

A gazdasági növekedésben 5,2-del számoltak, ennél kevesebb lett a gazdasági növekedés. Magánál a GDP-arányos hiánycélnál kevesebbel számoltak, és ezzel nem tudtak elszámolni. Jelentős mértékben egyébként a növekvő GDP - hiszen a magas inflációból jóval magasabb adóbevételekre tettek szert, és ezek felhasználásában éppen az általam is megfogalmazott célok érdekében keveset tettek, az emberek, a nyugdíjasok méltó megéllhetésének feltételeit érdemben nem javították. A reálértékük az idei év folyamán is folyamatosan csökkent, ami a múlt évben megkezdődött. Ne feledkezzünk meg a múlt év decemberi 27

százalékos inflációról, és attól nem vagyok boldog, hogy idénre azt ígéri, hogy már csak 10 százalék alatti számban fog növekedni idén, decemberben, ha minden jól megy, a múlt év decemberihez képest.

Fogyasztói árváltozás - önök 3 százalékkal terveztek. Mi következett be? 14,5 százalék. Ez volt az a tény, ami ilyen értelemben bizonyítja azt, hogy önök inkább csak elképzeltéssel foglalkoznak.

Az elkülönített pénzalapokról is érdemes lenne külön is beszélni, de inkább kitérek arra, hogy a költségvetés fő bevételei milyen mértékben növekedtek, hiszen az áfabefizetések 4862 milliárd forintos bevételével szemben 6860 milliárd forintot kasszíroztak, és ez az, ami önöknek, a Magyar Nemzeti Bankon keresztül való hitelfelvételen túl még további mozgásteret adott ahhoz, hogy olyan kiadásokat teremtsenek és végezzenek, amikkel egyébként a választási győzelmük érdekében próbáltak előrelépni. De ennek az lett a következménye, hogy brutális orbáni inflációt teremtettek, extrainflációt, ami az embereknek és az egész országnak a vagyont leértékelté a mostani időszakra.

A 2022. évi költségvetés már az elfogadásakor is csak egy illúzió volt, mind jogilag, mind számszerűleg. A büdzsé belső struktúrája teljesen felborult, a változások követhetetlenek voltak. Év elején választási megfontolásból mértéktelen pénzosztást hajtottak végre, ezek lényegében nem szerepeltek egyébként korábban a költségvetésben. Az év közepétől a kormány gigantikus többletterheket rakott a lakosság vállára, ezzel növelték az adóbevételeket, egyik napról a másikra alkotmányellenesen átszabták az adórendszert, vágató inflációt idéztek elő, és a nemzeti valuta elértékeltelenedett: a törvényben az évre tervezett 360,9 forint helyett az euróárfolyam már 410 forint felett is járt. A költségvetési módosítások parlamenti jóváhagyás nélkül, jogszerűtlenül történnek. A kapcsolódó, szakszerűtlen intézkedések miatt nagymértékben csökkent az ország iránti befektetői bizalom, ami egyébként az önök hitelfelvételi gyakorlatában óriási plusz kamatterhet jelent a következő időszakra, és ez az önök megbízhatatlanságának ára, ez az önök kormányzásának az ára.

Mindezek alapján nyugodtan mondhatom, hogy a zárszámadási törvény teljesen felesleges, semmiféle jogi és más relevanciája nincs. Érdemi értékelés helyett csak a kormány önfényezését - amit államtitkár úr meg is tett -, a valós problémák elkendőzését tartalmazza. Mindezek alapján nyugodtan mondhatom - bár önök ezen nem fognak meglepődni -, a Demokratikus Koalíció frakciója biztosan nem támogatja az önök által beterjesztett törvénymódosítást.

De ez a tartalom, ami itt van előttünk, a kormány indoklása természetesen egyértelműen pozitív, mint ahogy az előbb említettem is, és önök így akarják ezt bemutatni. A korábbi évekhez hasonlóan jól kimutatható egyébként az a gazdasági filozófia, ami nemcsak a múlt évet, hanem azóta is ezt a folyamatot jellemzi.

A szöveges értékelés nagymértékben torzít, kizárólag a pozitív elemeket nagyítja fel, nem beszél a társadalmi feszültségekről, az elszegényedésről. Elhallgatja a gazdasági újraindítási akcióterv keretében meghozott támogatásokat, azoknak tételes felsorolását, azoknak a vállalatoknak, a kedvezményezett vállalatoknak a felsorolását, amelyek egyébként ebben a legnagyobb nyertesek voltak.

Az sem derül ki a beszámolóból, hogy a támogatások elsősorban a működő nagyvállalatokat segítették. Alig kapnak ebből közepes és kisvállalkozások, szinte semmit, és nem adtak a leginkább rászorultaknak, ahogy mondom, a kisvállalkozóknak, az állásukat elvesztőknek 2022-ben. A 2022-es év gazdasági folyamataiban az elképesztő infláció volt a legszembetűnőbb, ami nemcsak a gazdasági működést, hanem az emberek életszínvonalát is drámai módon befolyásolta. Az Orbán-kormány nemcsak a választások előtti döntéseivel, az összesen több ezer milliárd forint esztelen kiszórásával fűtötte ezt az inflációt, hanem az egész éves válságkezeléssel és annak hibáival. Az évi ezermilliárd forintnyi különadó kivetése, főként a kiskereskedelemre kivetett sarc tovább fűtötte az inflációt, az ársapkák bevezetése 3-4 százalékkal növelte - a szakértők által is elismerten - azt az inflációt, amiről beszélünk. Újabb és újabb téves döntéseket hoztak, amelyeknek minden következménye a társadalmon, a családokon és a vállalkozásokon csapódott le. A rezsicsökkentés részleges eltörlése is az inflációs rátát emelte egyébként.

Az elhibázott prociklikus költségvetési politika inflációgerjesztő hatását erősítette egyébként a jegybank hibás monetáris politikája is. A Magyar Nemzeti Bank késve reagált az árak elszabadulására, nem emelt elég gyorsan, és ennek megfelelően nem hozta meg időben azokat a döntéseket, amelyeket meg kellett volna hozni. Ennek következménye volt az, ami az árfolyam összeomlásához vezetett, sőt a csúcán a 430 forintos értéket is elérte. Az inflációs politikában fordulatot a jegybank rendkívüli kamatemelése hozott, ami a reáljövedelmek zuhanását hozta, amelyen egyébként pedig a kormányzati szereplők azt követően egymás közötti vitát folytattak. Azóta is ezt látjuk, és ennek a vitának, ennek a tehetetlenségnek következményeit, döntésképtelenségét pedig éppen a magyar emberek szenvedik el. Mindezek a folyamatok a költségvetésben már nem voltak kezelhetőek, és azok a kiigazítások, amelyeket önök megléptek, nem teremtettek megfelelő feltételeket a tisztességes, normális költségvetési működéshez.

A 2022-es költségvetés nem volt alkalmas a koronavírus-járvány miatt kialakult gazdasági és szociális válság leküzdésére, tovább adósította el az országot, nem teremtett hosszabb távon is kiegyensúlyozott fejlődési feltételeket, nem tudta enyhíteni a várható lökéshullámokat, egyidejűleg fenntartani a szociális békét.

(9.10)

Minden korábbi fogadkozásukhoz képest - ezt én ilyen értelemben tervezésnek biztosan nem hívnám, mint ahogy említettem - a devizaeladósodás jelentősen növekedett - korábban éppen ennek az ellenkezőjéről beszéltek, és most mégis ezen az úton járnak -, és annak kamatterheinek jelentős felárával a magyar társadalomra helyezett terheket jelentősen növelték. Az állam által felvett hitelek 58 százaléka valósult meg devizában, ami jelentősen megemelte a teljes adósságállomány devizarészét is.

Ahogy mondtam, a rossz prociklikus gazdaságpolitika, a választások előtti mértéktelen, menekülő kiköltekezés okán - én inkább így nevezem - kialakult költségvetési hiány tovább növelte az eladósodást. Ezt finanszírozták forint- és devizakötvény-kibocsátásokkal, eladósodással, amihez hozzájárult következményként a forintnak az euróhoz képest óriási gyengülése.

Noha a magyar beruházási ráta a második legmagasabb az Európai Unióban, lényegesen felette van a többi visegrádi országnak, az állami beruházási ráta pedig a legkiemelkedőbb, a kormány továbbra is folytatta a beruházások esztelen felgyorsítását. Ez mértékben és struktúrájában is irracionális, infláció- és hiánynövelő hatású volt. 2022-ben az elszállt infláció, a szegénység növekedése is részben ennek, a már 2021-ben is elhibázott gazdaságpolitikának köszönhető. Magyarozatát én egyetlen okban látom: a lojális tulajdonosi csoportok kedvezményezett körbe hozása és annak megvalósítása, számukra a megfelelő megrendelések biztosítása.

Az építőipari szektornak szinte minden alágazata kedvezményezettje lett ennek a folyamatnak. A hazai források terhére 3152 milliárd forint értékben terveztek beruházásokat megvalósítani. A kormány a legnagyobb összegeket az építkezésekkel összefüggő beruházásokra tervezte elkölteni. Komolyabb tétel lett a beruházási kiadások között a Paks II. projekttel összefüggő 270 milliárd forintnyi kiadás, a közútfejlesztés 200 milliárd forintos értékben, vasútfejlesztésre terveztek... - ehhez képest mégis mi történik? Koncesszióban a kedvezményezetteknek, a lojális tulajdonosi körrel rendelkező vállalatoknak koncesszió keretében biztosítják a működés feltételeit. Amúgy pedig éppen látjuk a vasúthálózat leromlását, hogy mennyire nem tudták előkészíteni, hiszen az ország legfontosabb vasútvonalán is olyan beruházásokat kell csinálni, ami szinte a leállítással egyenlő értékű.

A volumenektől függetlenül az Orbán-kormány intézkedései elkapkodottak, strukturálatlanok voltak, nem differenciálnak a gazdasági szereplők között, a nemzetgazdasági, illetve makroszintű megközelítés helyett inkább csak ágazati szempontok domináltak. További jellemzőjük volt, hogy szinte teljesen hiányoztak belőlük az olyan intézkedések, amelyek gyors segítséget jelentettek volna az állásukat elvesztők és

az amúgy is rossz körülmények között élők számára. Tehát az, ami számunkra kiemelten fontos, hogy az embereknek segítsenek, mindez elmaradt.

És ha mindezt még tetézni lehet, akkor nézhetünk néhány ágazati területet is. Oktatásra 2022-ben 10 százalékkal kevesebbet költött a költségvetés, mint egy évvel korábban, ami, figyelembe véve a 14,5 százalékos inflációt, elképesztően alacsony mérték, GDP-arányosan mintegy 3,9 százalékot jelent. Ez 2021-ben még 5,2 százalék volt, ami példátlanul alacsony az európai 5-6 százalékos értékhez képest.

Itt szólítom fel önöket ebből a szempontból is, hogy például az oktatásban, a szociális ellátásokban megtett lépéseik után rendezzék a Magyar Evangéliumi Testvérközösség és Oltalom Karitatív Egyesület munkavállalóival és a szervezetekkel szemben elévült tartozásukat. Tudom, hogy ez kilép a költségvetés elszámolásának tartalmából, de én azt gondolom, ha önökben valamennyi jóérzés van, akkor az ebbéli tartozásukat a lehető leghamarabb rendezik.

Ez a szociális érzéketlenség, amit az Orbán Viktor vezette kormány e tekintetben is mutat, más területeken is megjelenik, például abban, hogy a családi pótlékot 2008 óta változatlanul hagyják. Érdemes kiemelni egyébként, hogy eközben pedig az előirányzott tartalékok ügyében több száz milliárd forintnyi tétel egyértelműen azt a célt szolgálta 2022-ben is, hogy a kormány - megkerülve a parlamentet - kedve szerint osztogathasson pénzt. Ugyanis, amíg az ország költségvetését a parlament szavazza meg, addig a tartalék felhasználásáról egyszerűen kormányhatározatban döntenek. Az előbb példát mondtam arra, hogy miről nem döntenek, miközben egyébként az emberek, a rászorultak és ezen civil szervezetek számára például szükség volna. Ugyanis, amíg az ország költségvetését a parlament szavazza meg, addig a tartalékok felhasználásáról önök önhatalmúan és lényegében zárt körben döntenek.

A határozatnak elvileg még azt sem kell megneveznie pontosan, hogy mire kell költeni ezt az összeget. Így lehet kikerülni a költségvetési módosításokat, továbbá a pénzek jobban eldughatók, és ezt meg is tesszik. Korábban számtalan kérdésem volt a Pénzügyminisztérium felé, hogy erről részletesen számoljon be, és mindezekre a kérdésekre adandó válaszokat pedig elutasították.

Így önmagában ez a költségvetési elszámolás, mint ahogy említettem, elfogadhatatlan. A költségvetési folyamatok a Fidesz-kormány időszakában teljesen átláthatatlanná váltak, nem tud érvényesülni az Országgyűlés ellenőrző szerepe, a költségvetésnek gazdaságpolitikát meghatározó, irányadó jellege nincs. A költségvetés tárgyalása és elfogadása ebben a formában csak látszatintézkedés. Ezért általában is teljesen értelmetlen a kormány ez irányú gyakorlata - mármint ez a módszer, ahogy beterjesztik, hogy lényegében jelentősen, sokkal korábban, az év kezdete előtt több mint fél évvel hoznak be költségvetési

elképzeléseket -, és ez a gyakorlat most, ebben a formában is lelepleződött. Teljesen értelmetlen volt a 2021. évi nyári költségvetési vita, hiszen annak számai semmilyen formában nem tudtak teljesülni. És ami talán még ennél is fontosabb, hogy az utóbbi években a koronavírus-járvány hullámai és a gazdasági válság után még mindig ott tartunk, hogy vágatott orbáni inflációval kell szembenéznünk, és ez a mai napig is érvényesül.

Ugyanakkor a kormányzat jelenleg parlamenti döntés nélkül, pusztán ezekkel a rendeletekkel próbál meg operálni, és láthatóan ebben sorra elhibázott döntéseket hoz. A 2022. évi költségvetési folyamatok szempontjából is meghatározó volt, hogy ezt a veszélyhelyzetre való hivatkozással újabb meghosszabbításokkal tették meg. A költségvetés 2022. évi tavaszi, nyári és év végi módosításai többször is úgy adtak szabad kezet a kormánynak, hogy az kormányhatározatokban kénye-kedvére módosította az előirányzatokat. Mondhatnám úgy is, tisztelt választópolgárok, hogy ezt hívják diktatúrának.

Önök ezt a módszert alkalmazzák, azért, hogy kontroll nélküli hatalomgyakorlással, kizárólagosságra való törekvéssel a gyakorlatukat akár az Alaptörvénnyel szemben is ilyen módon alakítsák. Ezt viszont számon kell hogy kérjük nemcsak a szövetségesek útján, hanem az európai partnerek útján, ők is megkérdezik, hogy ezt miért így csinálják. Ennek következményei vannak, és ezt a magatartást, amit önök követnek el, sajnos a magyar emberek és a magyar vállalkozások sínylik meg.

Arról most nem beszélek, vagy nem ismétlem túlságosan hosszan, hogy mindezt a csapdát valamilyen módon kikerülnék, ezért devizaadósságba vitték az országot, és még ennek következményeit is a költségvetés fosztogatására használják fel.

(9.20)

Hatalmuk pillanatnyilag megvan hozzá, de én azt gondolom, hogy ezzel előbb-utóbb el kell hogy számoljanak. A költségvetési törvény államháztartási központi alrendszerének pénzforgalmi hiánya - ugye, ez forintban van meghatározva - több mint 3000 milliárd forint, ehhez képest a tényleges pénzforgalmi hiány 50,8 százalékkal volt több akkor, amikor egyébként erről beszélnek. Tehát sokkal többet költöttek.

Éppen ezért, őszintén szólva, nekem megdöbbenő az Állami Számvevőszék és a Költségvetési Tanács azon megengedő gyakorlata, és mondhatnám: lojális magatartása ezzel a költségvetéssel szemben, amit néhány perccel ezelőtt hallottunk is az Állami Számvevőszék elnökétől. Az értékelésükben szűkszavúan összegzik a költségvetési folyamatokat, nagyjából arra szorítkoznak, hogy megállapítsák: a zárszámadásitörvény-javaslat tartalma, szerkezete összhangban van a jogszabályi előírásokkal, érvényesültek az Alaptörvény és a stabilitási törvénynek a hiánya és az

államadósságra vonatkozó előírásai. Az értékelés ugyanakkor egy szót sem szól a fokozódó társadalmi feszültségekről, az év közbeni esztelen költekezésről, a költségvetés parlament általi módosításának elmaradásáról. Az Állami Számvevőszék véleménye alapján borítékolható volt, mármint, amit itt hallottunk, de a megállapítások jóval visszafogottabbak, mint aminek szükségesnek kellene lenniük.

A tartalmi kérdéseket láthatóan igyekeznek megszűre elkerülni, azokat megúszva, a kritika esetleges szóba hozatalát is ilyen módon megtenni. Mindezt nem tették meg, ezért csak azt tudom megismételni, hogy az emberek érdekében végzett tevékenységüket ilyen értelemben, ebből a költségvetési elszámolásból bizonyíthatóan lelepleződik, hogy azt nem tették meg szükséges mértékben. Ilyen értelemben elvesztegetett ezermilliárd forintok vannak, amelyek eltűntek ebből a költségvetésből, éppen ezért számunkra ez a költségvetési elszámolás elfogadhatatlan, és nem is fogjuk elfogadni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr, aki felszólalását itt, az emelvényen fogja elmondani. Parancsoljon, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt belekezdenék a mondanivalómba, csak azt szeretném elmondani, Varju képviselő úrra is reagálva, hogy az ellenzéki képviselők sosem szeretik a zárszámadási törvényeket, mert tévnyelvről kellene beszélniük. Ez nem egy jövőbeli esemény, mint egy költségvetés, nem egy hitbéli kérdés, hitvita, hanem egy konkrét tényeken alapuló vita, ahol, ugye, amikor jó számok vannak, gazdasági növekedés, teljes foglalkoztatottság, reálbér-növekedés, reálértéken nyugdíjnövekedés, akkor nehéz az egyszerű ellenzéki képviselőnek mit mondania, hiszen a valóság nem őket igazolja. Ilyenkor mindig nehéz helyzetben vannak, és ilyenkor jön a „Dobrev Klára szociáldemokrata árnyékkormány” című szöveg, amit most már látunk itt az elmúlt napokban, hogy a DK-s képviselőknél hirdettek egy versenyt, hogy aki ezt többször mondja el, az Apró-villás wellnessbelépőt kap év végén (*Derültség.*), vagy valami majd történik, ezt nem tudjuk, de majd látjuk, kiderül a végén.

Érdemes odafigyelni arra, amit Varju László mond az államadósságról, mert hát, ő ebben nagymester, ő is gazdasági területű államtitkár volt abban az időszakban, amikor az államháztartási hiány óriási volt, az államadósság folyamatosan nőtt, és még csak gazdasági növekedés sem volt. Tehát ő nagy szakértője a témának, hogy hogyan kell úgy államadósságot növelni, hogy közben ne legyen gazdasági növekedés.

2006-ban és 2007-ben például, amikor nem volt válság, amikor pénzbőség évei voltak, akkor egyedül a háború sújtotta Libanonban volt magasabb az államháztartási hiány, mint Magyarországon, az egész világot beleértve. Hát, ezt is lehet teljesítménynek nevezni; gondolom, ez ilyen szociáldemokrata teljesítmény, tisztelt képviselő úr.

Beszélt ön a szegénységről, a társadalmi kirekesztődésről és beszélt a nyaralásokról is, az évi egyhetes nyaralásról. Az a helyzet, tisztelt képviselő úr, hogy az önök idejében minden szám a szegénység vonatkozásában sokkal rosszabb volt Magyarországon, mint most. A súlyos anyagi depriváltságban élőknek a száma, a társadalmi kirekesztődés kockázatának kitettek száma, azoknak a száma, akik nem tudták megengedni maguknak az évi egyhetes nyaralást, azoknak, akik nem tudták megengedni maguknak a heti háromszori húsevést, sokkal-sokkal, 60-80-100 százalékkal magasabb volt azoknak a száma, akik ezekbe a kockázati csoportokba tartoztak. És, ugye, képviselő úr, önök rendszeresen támadják például az Erzsébet-táborokat is, elvonnák az egyházaktól, megszüntetnék. Hát, ott például 130 ezer gyermek nyaralt idén. Ugye, ön azt mondta, hogy mindenkinek jár a nyaralás, önök mégis meg akarják szüntetni ezt a nyaralási lehetőséget 130 ezer gyermeknek, szegény gyermeknek, fogyatékkal élő gyermeknek, cukorbeteg gyermeknek és így tovább. Úgyhogy az a helyzet, tisztelt képviselő úr, hogy álságos, amikor ön beszél erről, mert pont önök vennék el ezt a lehetőséget.

Az is egészen döbbenetes, amikor a DK képviselője azt mondja, hogy milyen rossz Magyarországnak, mert szinte Európa-bajnok a beruházási rátában, hogy ez szerinte egy rossz szám, hogy a beruházási ráta magas, hogy évről évre tudjuk növelni, hogy a külföldi befektetők érkezése évről évre egyre magasabb, hogy az exportunk nő. Folyamatosan azt mondja, hogy azok a számok, amelyekben Magyarország jól teljesít, amelyekben Magyarország az Európai Unió élére tud törni, azok szerinte rosszak.

Hát, és beszélt az oktatásról, tisztelt képviselő úr, hogy ön szerint milyen felháborító, hogy milyen keveset költünk az oktatásra. Hát, ugye, 3400 milliárd forint volt betervezve a költségvetésben, az önök idején ez az összeg 1000 milliárd forint volt, tisztelt képviselő úr. Megnéztem a parlamenti jegyzőkönyvet, de ön akkor nem állt föl, hogy felháborító, hogy milyen keveset költ a Gyurcsány-kormány oktatásra; akkor 1000 milliárd forint volt, most 3400 milliárd forint, tisztelt képviselő úr, 2400 milliárd forinttal magasabb összeg van oktatásra, és évről évre növekszik, még válságos időszakokban is.

S bár ön is kimondta, hogy nem tartozik ehhez a vitához, de azért kénytelen vagyok reagálni, Iványi Gáborékat is idehozta, tisztelt képviselő úr: az elmúlt tíz évben 28 milliárd forintot kapott a magyar államtól Iványi Gábor egyháza. 28 milliárd forintot. Ideje, hogy ők is teljesítsék a kötelezettségüket, és fizessék

ki a tartozásaikat, és fizessék ki a munkatársaikat, tisztelt képviselő úr. 28 milliárd forint az az összeg, amit az elmúlt tíz évben magyar állami forrásból kaptak a feladataikra.

Térjünk vissza kicsit a zárszámadáshoz, hiszen ezért vagyunk itt! Én is szeretnék köszönetet mondani az ÁSZ munkatársainak, és szeretnék köszönetet mondani a Pénzügyminisztérium munkatársainak is, nemcsak a költségvetés megtervezéséért, végrehajtásáért, annak zárszámadása elkészítéséért, ellenőrzéséért, hanem azért, mert egyensúlyban tudják tartani nehéz helyzetben is a magyar költségvetést, és azért dolgoznak, hogy a magyar emberek jóléte, biztonsága, békéje garantálva legyen, és tudjon fejlődő pályán maradni, hiszen látjuk azt, hogy a 2022. év sem volt egy egyszerű év. Háború, több mint egymillió menekült Ukrajnából, minden korábbinál fokozottabb migrációs nyomás a déli határainknál, brüsszeli szankciók, korunk legnagyobb energiaválsága, szankciós infláció és rendkívül súlyos aszály. Ez jellemezte a 2022. évet. Még itt többen, az előttem szólók is beszéltek már a veszélyek koráról, az aszályról még nem is beszéltünk annyit, hogy az is milyen terhet rótt a költségvetésre is és a magyar mezőgazdaságra is természetesen.

Évtizedek óta nem kellett szembenéznie ennyire súlyos és összetett válsággal hazánknak, mint a tavalyi évben. Mindezek ellenére, az elmúlt évtizedek legösszetettebb és legsúlyosabb válsága ellenére 2022-ben a magyar gazdaság 4,6 százalékkal bővült, mely az uniós átlagnál 1,2 százalékponttal kedvezőbb teljesítmény. Mindezt úgy sikerült elérnünk, hogy méltatlan, hazug politikai támadásoknak és a dollárbaloldal aktív hozzájárulásának köszönhetően hazánk nem jutott hozzá a minket megillető európai uniós forrásokhoz. A munkanélküliségi ráta 3,6 százalékra csökkent 2022-ben, sikerült megőriznünk a munkahelyeket és a teljes foglalkoztatottságot is. Ez mutatja leginkább, hogy a munkahelyek megvédését és az új munkahelyek létrehozását célzó gazdaságpolitika sikeres és eredményes volt.

A magyar gazdaság tehát a tavalyi évben meghaladta a járvány előtti teljesítményét, és még a háborús, válságos 2022. évben is tovább javult a foglalkoztatottság 2021-hez képest. A teljes munkaidős alkalmazásban állók bruttó átlagkeresete 17,4 százalékkal haladta meg az egy évvel korábbi, a kiskereskedelem összeforgalma az elmúlt évben 5,1 százalékkal nőtt. 2022 során a kedvezőtlené váló nemzetközi konjunktúra ellenére is a beruházási aktivitás nőtt, a beruházási ráta minden negatív körülmény ellenére kiemelkedően magas szinten, 28,2 százalékon alakult a tavalyi évben.

(9.30)

Ezzel az eredménnyel hazánk tehát első helyet foglalt el az európai uniós országok rangsorában. Ez az az

eredmény, ez az a magyar összefogásból született eredmény, amit a baloldal rendszerint támad.

A beruházások bővülése elsősorban a vállalati fejlesztések 4 százalékos emelkedésének volt köszönhető az elmúlt évben.

A háztartások beruházásait illetően a 2022. év során 20,5 ezer darab lakás került átadásra, amely 3,2 százalékos növekedést jelent éves alapon.

A 2022. év során 3500 milliárd forintot meghaladó kormányzati fejlesztés valósult meg a gazdaságban, ami 2,5 százalékos emelkedést jelent a 2021. évhez viszonyítva.

A jelentős, 20 százalékos minimálbér-emelkedésnek köszönhetően 2022-ben 167 400 forintról 200 ezer forintra emelkedett a minimálbér összege, amely 32 600 forintos emelést jelent. Mindenkit emlékeztetnék, hogy egy év alatt többel emelkedett a minimálbér most, mint az egész nyolc éves szocialista-liberális kormányzás ideje alatt. Akkor 23 500 forinttal sikerült emelni a minimálbért nyolc év alatt. Itt most egy év alatt nagyobb emelkedés történt.

2022-re a minimálbér összege magasabb lett, mint Varju László és Gyurcsány Ferenc idejében az átlagbér volt. A garantált bérminimum még jelentősebben, 219 ezer forintról 260 ezer forintra nőtt, ami 41 ezer forintos emelést jelentett.

Az államadósság a vártnál erőteljesebben csökkent. Innentől így érdemes nézni azokat a baloldali vádakot, hogy itt valamiféle választási osztogatás történt volna. Választási évben csökkent az államadósság, tisztelt képviselőtársaim, elnök úr, államtitkár úr is elmondta, hogy nagyobb mértékben is a vártnál. Innentől kezdve ebben a keretben és ezen a szemüvegen keresztül kell nézni azt, amikor baloldali képviselők azt állítják, hogy itt valamiféle választási osztogatás lett volna.

2010-re - ugye, emlékszünk rá? - a baloldal 80 százalék fölé vitte az államadósságot, innen kellett leküzdenünk lépésről lépésre. 2022-ben is folytattuk, és azt reméljük, hogy az elkövetkező években is folytatni fogjuk.

2022-ben több fronton kellett harcolni, egyszerre kellett megvédenünk az elért életszínvonalbeli eredményeinket, a családtámogatási programjainkat, a nyugdíjak vásárlóértékét, csökkenteni az államadósságot és finanszírozni a rendkívüli módon megemelkedett energiaköltségeket.

A kormány Magyarország békéjének és biztonságának megőrzése, az energiaellátás biztosítása, a családok védelme, a haderőfejlesztés és a rezsicsökkentés megőrzése érdekében két új alapot is létrehozott 2022-ben, a Rezsivédelmi Alapot és a Honvédelmi Alapot.

A Rezsivédelmi Alap célja a drasztikus és kiszámíthatatlan világpiaci energiaár-emelkedés hatásainak a pénzügyi lehetőségeinkhez mért mérséklése, a rezsicsökkentés eredményének megőrzése, és ezáltal a családok anyagi biztonságának és energiaellátásának

biztosítása volt. Örömmel jelenthetem, hogy ez egy sikeres harc volt, továbbra is a magyar családok fizetik Európában a legalacsonyabb áram- és gázárakat az átlagfogyasztás szintjéig.

A Honvédelmi Alap célja volt csökkenteni a régióban kialakult háborúk biztonsági kockázatait, megteremteni a további honvédelmi fejlesztések forrásait, valamint megerősíteni hazánk fizikai biztonságát.

Mindeközben a háború és a szankciók miatt hazánk energiaszámlája 2021-ről 2022-re 4000 milliárd forinttal emelkedett.

A rezsicsökkentés havonta 181 ezer forintos támogatást jelent még mindig minden magyar családnak az átlagfogyasztás mértékéig. Óriási eredménynek tartom ezt, tekintettel arra, hogy hazánk energiából importra szorul, melynek ára az elhibázott, a válságtól elrugaszkodott, ideológiavezérelt brüsszeli szankciók következtében ilyen mértékben megsokszorozódott.

Ezzel szemben még az elszálló energiaárak korában is a baloldal folyamatosan támadta a rezsicsökkentést, és folyamatosan világpiacon árat követeltek. Gyurcsány Ferenc hülyeségnek nevezte a rezsicsökkentést, Dobrev Klára szerint pedig a rezsicsökkentés nem is történt meg. A Jobbik pedig az évszázad átverésének nevezte a rezsicsökkentést. A tavalyi évben, amikor már dúlt a háború, és elszálltak az energiaárak, a baloldal folyamatosan a minél több energiára kivetett szankcióért, a rezsicsökkentés eltörléséért és a világpiacon áráért kampányolt. Varju László miniszterelnök-jelöltje, Márki-Zay Péter néphülyítésnek nevezte a rezsicsökkentést, és azért kampányolt, hogy szerinte vissza kell térni a világpiacon árhoz. A baloldal a kormányzása során is a megfizethető lakossági rezsizárak ellensége volt. Emlékezhünk rá, 2002 és 2010 között Gyurcsány Ferencék duplájára emelték a villany árát és háromszorosára a gáz árát. Így 1060 milliárd forinttal többet kellett fizetniük a rezsiköltségekre a magyaroknak.

Az egészségügy területén az ellátások biztosítására, valamint az intézmények működésére az államháztartási kiadások 10,5 százalékát fordította a költségvetés, amely magasabb a 2021. évinél; ez több mint 500 milliárd forintos többlet az előző évhez képest.

Az egészségügyi ágazatban a szakdolgozók és az orvosok bére jelentősen nőtt 2022-ben.

Felhívom a figyelmet arra, hogy Varju László úgy jellemezte a 2022-es költségvetést, hogy ezermilliárdokat szórtak el fölöslegesen. Lefordítanom, hogy mi az a fölösleges Varju László szerint: a családi adóvisszatérítés, a 13. havi nyugdíj, az egészségügyi béremelés, a szociális béremelés, a rendvédelmi és honvédelmi béremelés vagy éppen a kulturális béremelés. Ezt nevezte Varju László teljesen felesleges kiadásnak. Ezzel szemben mi ezeket nem felesleges kiadásoknak tartjuk, mi ezeket fontos, stratégiai és nemzetpolitikai kiadásoknak tartjuk; fontosnak tartjuk azt,

hogy emelkedjenek a bérek, fontosnak tartjuk azt, hogy az egészségügyi dolgozók, szociális dolgozók, pedagógusok, kulturális dolgozók, közszolgálatban dolgozók bére, a biztonságunkért felelős szervek dolgozóinak a bére folyamatosan emelkedjen, és ezért a jövőben is mindent meg fogunk tenni.

A társadalombiztosítási és jóléti szolgáltatásokra, funkciókra fordított összegek 2,8 százalékkal növekedtek 2022-ben az előző évhez képest. Ezen belül a nyugdíjakra 674 milliárd forinttal költött többet a költségvetés. Emlékezhünk rá, hogy a 2010-es kormányváltáskor mennyire üres volt a nyugdíjkassza. Ha akkor nem teszünk lépéseket, és nem segítjük a nyugdíjasokat, akkor egy-két éven belül kiürült volna az a kassza, amit Gyurcsány Ferencék úgy hagytak, pont azok, akik megszüntették ráadásul a 13. havi nyugdíjat. Merthogy 2022-ben - abban az évben, amelyről most a törvényjavaslat, a zárszámadás szól - első alkalommal teljes mértékben megkaphatták a nyugdíjasok a visszaépített 13. havi nyugdíjat, amit ezek után 2023 elején, idén is megkaptak és a 2024-es, már elfogadott költségvetésünk szerint jövőre is meg fognak kapni a magyar nyugdíjasok. Még a háború, a szankciós infláció és az energiaválság évében is teljesítettük a nyugdíjasok felé tett vállalásunkat: visszaépítettük azt a teljes 13. havi nyugdíjat, és megőriztük, sőt emeltük a nyugdíjak reálértékét, amit a baloldal elvett tőlük, és amit a baloldal folyamatosan csökkentett.

A családok 2022-ben visszakapták a '21-ben befizetett személyi jövedelemadójukat mintegy 680 milliárd forint értékben. Ezzel is segítettünk a családoknak a megemelkedett megélhetési költségeik finanszírozásában.

Szintén fenntartottuk, sőt kibővítettük a családi otthonteremtési kedvezményt és az otthonfelújítási támogatást, valamint a világ egyik legkiterjedtebb családtámogatási rendszerének többi elemét is. A családi adó- és járulékkedvezmény 2011-es bevezetésével ez idáig összesen mintegy 4000 milliárd forint maradt a magyar családoknál.

Emlékezhünk rá, hogy 2010 előtt gyermeket vállalni azonos volt a szegénység vállalásával, pláne több gyermeket vállalni. A Gyurcsány Ferencék vezette balliberális kormány 2006-ban megszüntette a rendszeres gyermekvédelmi támogatást, valamint az egy és a két gyermeket nevelő szülők családi adókedvezményét. A családi adókedvezményt a három- és többgyermekesek esetében gyermekenként havi 10 ezer forintról 4 ezer forintra csökkentették. A gyes idejét is csökkentették. A szocialisták eltörölték az első Orbán-kormány által bevezetett korábbi otthonteremtési rendszert, és devizahitelezésbe lökték a magyar családokat. Megszüntették az állami támogatású lakáshitelt és több mint duplájára emelték a lakásárfát. A külföldi bankokkal Varju Lászlóék lepaktálva megszüntették az olcsó otthonteremtési hiteleket, és hagyták, hogy a bankok becsapják az embereket.

Mára sikerült eljutnunk odáig, hogy családtámogatásra három és félszer több jut, mint 2010-ben. A családpolitikai kiadások és adókedvezmények együttes összege így meghaladja a 3300 milliárd forintot. Ez közel 2400 milliárd forinttal magasabb, mint a baloldali kormány által beadott utolsó költségvetésben szereplő támogatások összege. Megint csak emlékeztetném baloldali képviselőtársaimat, ezek a tényszámok, ezért beszélünk a zárszámadásról, leírt, megvalósult, kifizetett támogatásokról beszélünk.

2022-től már a négygyermekes édesanyák mellett a 25 év alatti fiatal munkavállalók teljes mértékben mentesültek a személyi jövedelemadó megfizetése alól. A baloldal kormányzásának idejében egy fiatal, 25 év alatti munkavállaló a bruttó fizetésének csak körülbelül mintegy 50 százalékát kapta meg.

(9.40)

Most ezzel szemben minden 25 év alatti munkavállaló teljes mértékben szja-mentes az átlagbér szintjéig. 2022-ben tehát tovább folytatódott a 2010-ben megkezdett adócsökkentési politika. A Fidesz-KDNP-kormány a 2010-es győzelme után egy óriási fordulatot hajtott végre az adópolitikát tekintve. Míg a baloldali kormányok minden probléma kezelésére az adóemelés tartották megoldásnak, addig a nemzeti kereszténydemokrata kormány elkötelezett az adócsökkentések mellett. Örömmel jelenthetem, hogy 2010 óta 80 alkalommal csökkentettünk adót.

2022. január 1-től a szociális hozzájárulási adó mértéke 15,5 százalékról 2 százalékponttal 13 százalékra csökkent. Ne felejtjük el, a Gyurcsány-kormány alatt 30 százalék fölötti járulékokat kellett fizetniük a munkaadóknak minden egyes munkavállaló után, ami öt különböző adónemből jött össze. 2022. január 1-jétől a kisvállalati adó kulcsa is 1 százalékkal mérséklődött, 11 százalék helyett már csak 10 százalék. A kisvállalati adó mértéke korábban még 16 százalék volt. Mindezt összevetve tehát, a 2022. év volt gazdasági szempontból a legnehezebb év a rendszerváltás óta.

Sajnos a háború azóta is tart. Európában és a környékén nem kevesebb, hanem egyre több súlyos kihívás van, de a magyar gazdaság erős és stabil. Idén is le fogjuk törni az inflációt; fent fogjuk tartani a teljes foglalkoztatottságot; megőrizzük a rezsicsökkentés eredményeit; bővítjük a családtámogatásokat, és ismét növekedési pályára állítjuk a magyar gazdaságot.

Mindezek alapján a KDNP-frakció támogatja a 2022. évi zárszámadás elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Harangozó Tamás képviselő úr, aki szintén az emelvényről mondja el az MSZP véleményét a költségvetési zárszámadásról. Parancsoljon, ön é a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hát, nem sikerült a kormánynak a 2022. évi költségvetés végrehajtása. Ha röviden akarjuk összefoglalni azt a több száz oldalas anyagot, amit benyújtottak az Országgyűlés elé, akkor ez az egy mondat nagyjából mindent elmond, és itt be is fejezhetnénk a vitát, már amennyiben ez vita, ami ma itt zajlik. Több megközelítésben sem sikerült a tavalyi büdzsét teljesíteni.

Először is, már a költségvetés tervezése sem sikerült. Talán a pénzügyminiszter úr is elismerné, ha tartaná olyan fontosnak a zárszámadást, hogy bejöjjön a Parlamentbe. Személyesen így aztán államtitkár úrnak címezem: amit ma kell tárgyalnunk, nem hasonlít ahhoz a törvényhez, amit ez a Ház fogadott el, és aminek a végrehajtására a képviselők felhatalmazták a kormányt, még nagy vonalakban sem.

2022-ben 60 olyan Magyar Közlöny jelent meg, amelyben kijött egy határozat arról, hogy már megint megváltoztatták a költségvetést. Ezek közül 6 még 2021-ben jött ki, vagyis mielőtt egyáltalán hatályba lépett volna a 2022-es költségvetés, már bele kellett piszkálni; a további 54 pedig év közbeni módosítás volt, vagyis 2022-ben átlagosan 6 nap 18 óránként kellett hozzányúlni a stabil költségvetéshez. Ezekben összesen 2693 milliárd forintot helyeztek át a büdzsé egyik helyéről a másikra, vagyis a kiadási főösszeg majdnem tizedét rendeletekkel mozgatták év közben, a parlament nélkül.

Tegyük hozzá, hogy ez még mindig színvonalasabb volt ahhoz képest, amit az ideai költségvetéssel műveltek. Előbb nyáron megírták a 2023-as költségvetést, azt módosították háromszor, majd december 29-én belátták, hogy totálisan elszakadt a valóságtól, és a kormány egy rendelettel teljesen új költségvetést alkotott. Ezt a költségvetést hagyták aztán jóvá az Országgyűléssel pár hónappal később, mintha még bármi jelentősége lenne a vitának egy hónapok óta hatályban lévő törvényjavaslatnál. Az Országgyűlés szuverenitását ennyire semmibe vevő tragikomikus eseményt ritkán lehet látni még kis hazánkban is!

De nem sikerült rendbe tennünk a költségvetést sem, sőt jól látszik, hogy egyetlen cél vezérelte a kormányt: szavazatvásárlás, a szavazók megtévesztése. Azt a fikciót próbálták elhitetni az emberekkel, hogy a magyar gazdaság és költségvetés remek formában van. Erről azonban gyorsan lehullott a lepel, az év végére a gazdasági növekedés eltűnt, sőt recesszióba fordultunk; elapadtak az adóbevételek; megugrott az államadósság, és elszabadult az infláció. Ezek a tények.

Érdemes megnézni a számokat, mihez is vezetett a felelőtlen gazdaságpolitikájuk. Tény, hogy a tervezett 3 százalék helyett 14,5 százalék lett az infláció. Az is tény, hogy a pénzforgalmi deficit a tervezett 3152 milliárd forinttal szemben 4672 milliárd lett, ami 48 százalékos túllépés, és ebben még nincs benne

az extra 800 milliárd forintos gázvásárlásuk sem. A GDP arányában 6,2 százalék lett a hiány. Ennek megugrása pedig kéz a kézben jár együtt az államadósság növekedésével.

Az is tény, hogy 2021-ben még - idézőjelben - csak 1460 milliárd forint ment az államadósság kamataira, tavaly ez már 2143 milliárd forint. Nacsa képviselő úr, összehasonlításképpen: a maguk kormánya annyit fordított tavaly összesen a teljes oktatási rendszerre, mint amennyi a kamatkidás lett.

Tisztelt Képviselőtársaim! Lehet mindig valakire fogniuk a hibákat, a kudarcokat, de ezek tények; tények, amik mutatják, hova kormányozták bele az országot. Érdemes ezért röviden áttekinteni, mire is költötték el tavaly az adófizetők pénzét, mit tartottak fontosnak és milyen terület érezhette magát vesztesnek. Megszokhattuk önöktől azt, hogy hiába ismételtetik, az állam még sosem kezdte magát a spórolást.

A költségvetés arányaiban többet költött az állam működésére, mint 2021-ben. Azt is látjuk, hogy a legnagyobb vesztes az oktatás. Mindez sok mindent megmagyaráz, ami a közoktatásban történik. Ha nem hajlandóak tisztas megélhetést biztosítani a pedagógusoknak 10, 15, sőt 20 százalék fölé emelkedő infláció idején, ha nem hajlandóak iskolaépületekre, tanuszodákra költeni, akkor garantált a közoktatási rendszer összeomlása. Ez már nem egy távoli, hipotetikus jövőkép, ez már a mindennapok problémája, a konténeriskolákkal, a gyermekmegőrzőként működő általános iskolákkal, a krónikus szaktanárihiányban szenvedő középiskolákkal. Hiába él még velünk a mai napig a koronavírus-járvány következménye, a kormány mintha már el is felejtette volna. Ez olvasható ki az egészségügyi funkcióra fordított költségvetési sorok többségéből. 2022. június 1. napján ugyanis megszűnt a felmondási tilalom az egészségügyi szolgálati jogviszonyban foglalkoztatottak részére, amelynek hatásai már a zárszámadás szintjén is láthatóvá váltak. A foglalkoztatotti létszám a tervekhez képest mintegy 2400 fővel csökkent.

A 2022. évet a kórházak 10 milliárd forint adóssággal zárták, még úgy is, hogy 55 milliárd forintos év végi adósságrendezés történt. A finanszírozás azonban egyre súlyosabb problémát jelent, hiszen idén őszre 100 milliárd forint fölé nőtt a kórházak adósságállománya, ami közel kétszer akkora, mint a '22-es azonos időszakban volt. A kormány tehát nem tesz mást, mint hogy hagyja, hogy az infláció a járvány idején megemelt egészségügyi forrásokat szépen lassan elolvassza, vagy egész egyszerűen csak bedobja a gyeplőt a kórházi számlák tengerébe, százmilliárdos tartozást görgetve maga előtt.

A jóléti kiadásokon is kitént, hogy választási év volt 2022., de még ez sem volt elég indok a kormánypárti képviselők számára, hogy megemeljék a 15 éve változatlan összegű családi pótlékot vagy a nyugdíjminimumot. Sőt, hiába emelkednek töretlenül a

nyugdíjakat érintő méltányossági és segélykérő kérelmek, ennek fedezetét sem voltak hajlandóak érdemben megnövelni. Mindezzel együtt mintegy 300 milliárdos hiánnyal zárta a nyugdíjassza a 2022. évet.

Ha sem az oktatás, sem az egészségügy, sem a szociálisan rászorulóknak nem voltak fontosak a kormánynak, most nézzük meg azt, hogy mi volt ezeknél sokkal fontosabb! Első helyen a propaganda, mindenképp. A közmédiának már több mint 110 milliárdos támogatást fizettek; annak a közmédiának, aminek a mintája alapján működött a lengyel közmédia a választások előtt, és amivel kapcsolatban egy műsorvezető a következőket mondta Lengyelországból, idézem: „Durrább propagandát toltunk a kampány során, mint a kommunizmus alatt. Bűntársként mondom - folytatta - a Sztálin-logika érvényesült: aki nincs velünk, az ellenünk van. Az egész nemzetet egyszerűen meggyaláztuk a propagandával, amit az elmúlt hónapokban árasztottunk.” Ezt finanszírozzák tehát önök, kormánypárti képviselőtársaim, természetesen ez még nem volt elegendő: a Kabinetiroda is mintegy 45 milliárd forintot költöhetett el kormányzati kommunikáció címén egy választási évben.

A vagyonkezelő alapítványokra is elköltöttek még 30 milliárdot 2022-ben, igaz, ez már csak aprópénznek számít ahhoz a több száz milliárdos állami részvénycsomagokhoz, cégekhez, termőföldekhez és kastélyokhoz képest, amit korábban már átadtak ezeknek a kormánypárt irányítása alatt álló magánszervezeteknek.

A Várban épülő új minisztériumi épületekre sem sajnálták az adóforintjainkat; csak a Pénzügyminisztérium építésére 20 milliárd forint ment el, nem összesen, hanem csak 2022-ben.

(9.50)

Soha meg nem térülő, de legalább Szegedet, Kiskunfélegyházát és Kecskemétet nagy ívben elkerülő - lassan soha meg nem épülő, nem csak térülő -, Budapest-Belgrád-vasútvonalra is tízmilliárdokat költött a költségvetés, miközben a kormány minden vasúti beruházást gyakorlatilag leállított; a végeredményt naponta tapasztalja minden magyar állampolgár ma már. Nem véletlen, hogy szinte mindennap lehet olvasni lerobbanó mozdonyokról, szaporodó lassú jelekről, a késések miatt a nemzetközi közlekedésről levágott Magyar Államvasutakról. Eközben a Mészáros-csoport vasútépítője százmilliárdokért építhet egy olyan vonalat, ami elkerüli a magyar városokat, alacsony lesz a sebessége, de legalább drágán és sokáig lehet építeni.

Összefoglalóan megállapíthatjuk tehát, hogy a 2022. évi, újraindításnak nevezett költségvetésből egy hibrid, osztogató-fosztogató választási költségvetés lett, ami először adott, aztán elvett, lényegében kétszer is átverve ezzel a választókat.

Az év első felében, a választások előtt még az osztogatás volt a főszerep, mintha minden rendben lenne a költségvetéssel: 13. havi juttatásként kétheti összeg helyett teljes havi összegként került kifizetésre, a rokkantak egyösszegű kompenzációt kaptak az Alkotmánybíróság döntése miatt - teszem hozzá, sokéves késéssel, de véletlenül pont a választások előtt -, ekkor utalták a hathavi fegyverpénzt és a családosok adó-visszatérítését.

Aztán jött a feketeleves! Nem elég, hogy folytatódott az infláció 2021 őszén megindult brutális növekedése is, a kormány már nyáron szűkítette a rezsi kiadásokhoz nyújtott állami támogatást, ami nem csupán a családokat, hanem a vállalkozásokat is hátrányosan érintette, sokszorosára növelve a rezsiköltségeiket; ez pedig további áremelést hozott, tovább növelte az inflációt. Mindeközben az oktatás, az egészségügy és a rászorulóknak segítése továbbra is sokadrangú probléma a Fidesz szemében, ha egyáltalán foglalkoznak vele.

Minderre való tekintettel a 2022. évi zárszámadás elfogadása nem támogatható, az MSZP nem fogja megszavazni. Köszönöm, hogy meghallgattak. (Varju László tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr, aki felszólalását a helyéről mondja el. Ő a soros jegyző; parancsoljon, jegyző úr! Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Furcsa érzés ez a zárszámadási vita eddig hallgatóként, követőként, ugyanis az jön szembe kormánypárti részről, mintha itt minden rendben lenne, ugyan apróbb korrekciókra a világtörténelem és a különböző aktuális viharok kényszerítettek volna minket, de igazából nincs itt semmi különös látnivaló.

Én magam egyébként azok közé tartozom, azt hiszem, egyetlen ellenzéki országgyűlési képviselőként, aki a demográfiai csúcson is részt vett, mert tényleg érdekel az, hogy ezen a területen milyen tervek vannak, adott esetben milyen eredmények. Ott is az volt az érzésem, hogy mintha minden a legnagyobb rendben lenne, aztán olvassuk a prognózisokat, melyek szerint, a mostani demográfiai adatok szerint, ha így marad minden, akkor egy hét és fél milliós ország leszünk az évszázad második felére. Tehát talán megállapodhatunk abban, hogy értékeljük a kis eredményeket, viszont semmiképp nem beszélhetünk trendfordulóról, fenntartható pályáról és egy kiszámítható jövőről Magyarországon tekintetében.

És amit ott éreztem, azt érzem a zárszámadási vita kapcsán is. Hiszen itt felmerültek olyan kérdések az iméntiekben, és egyébként ellenzéki képviselőtársak részéről is, amelyeknél úgy érezzük, hogy nincs gazdája a gyerekeknek, vagy nincs felelőse ennek a történetnek.

Egy zárszámadási vita során, amikor a forintárfolyam felmerül, akkor valahogy mindenki úgy tesz kormánypárti oldalon, mintha ez a romló forintárfolyam, ami évek óta velünk van, valamilyen vis maior lenne vagy valami külső adottság, mint hogy éppen esik az eső vagy vihar van; és egész egyszerűen nem beszélünk arról, hogy ki felel azért, hogy 2010-ben 266 forintot fizettünk 1 euróért, most pedig, a szerencsésebb időkben 383-at, de amúgy volt az 430 is. Átsiklunk a tervezésen egyébként; a költségvetést, ebből következően a zárszámadást is átírja a gyengülő forintárfolyam. Ez továbbá egy ezermilliárdos nagyságrendű különadóként funkcionál, amiről államtitkár úr, talán érthető módon, legyünk ebben korrektek, de nem beszélt.

Nehezen számszerűsíthető ugyanis, de amikor minden külföldön megvásárolt, onnan behozott termékért többet fizetünk a gyenge forintárfolyam miatt, és még a hazai természetű alma is drágább lesz tőle, mert az a gép és az a szer, amivel megművelik adott esetben, szintén külföldről származik, akkor belátható, hogy a magyar családok többet fizetnek, mint fizetnének egy ideális helyzetben. Ugyanakkor úgy viselkedik a kormány, a Nemzeti Bank és az összes érintett szervezet, mintha ez a velünk élő gyenge forintárfolyam természetes adottság lenne, mint amilyen az úgynevezett háborús infláció.

És el is jutottunk az infláció kérdésköréig, ahol szintén egy furcsa kormányzati bábjátéknak lehetünk szemtanúi, hiszen az elképesztő, kiugró, rekord magyar inflációt, amely tulajdonképpen minden pillanatban az utóbbi hónapokban a legmagasabb volt Európában, igyekeztek elbábozni, hogy ez a környezetünkben zajló, szerencsére már nem fegyveres konfliktusnak, hanem valóban háborúnak hívják, annak az eredménye. Ugyanakkor azt láthattuk, hogy ez egyéb érintett országokban messze nem váltott ki ennyire durva hatásokat, máshol nem tapasztaltunk például 40 százalékos élelmiszerár-növekményt. Egy-egy afrikai országban igen, tehát ezekkel az országokkal versenyeztünk a világ top 10 élelmiszerár-növekedés listáján; és valami egészen elképesztő helyzetek születtek. Ilyen esetben a kormány úgy viselkedik, mintha ezeknek a problémáknak nem lenne felelősük.

Persze, lemehetünk arra a szintre, ahogy egyébként Varju képviselőtársam elemezte a kórházak állapotát. Valóban irritáló, hogy sok esetben, mintha az lenne az elvárás, hogy hétvégén ne szüljön az a várandós magyar hölgy vagy asszony, aki éppen az egyik legszentebb feladatára készül életében. És a szabad orvosválasztásról is beszélhetnék, hogy egy gyermeket vállaló hölgy számára mekkora pszichés nyomást és mekkora terhet jelent az, hogy a korábbi megszokott rendszerrel ellentétben már nem tudja fenntartani azt a bizalmi kapcsolatot, viszonyt azzal az orvossal, akit ő választott, és akinek a jelenléte adott esetben fontos faktor volt a gyermekvállalás tekintetében is.

Beszélhetnék arról is, hogy egy váratlan kiadás, mondjuk, egy százezer forintos háztartásigép-csere a

magyar családok 41 százalékánál kigazdálkodhatatlan problémát jelent a mostani viszonyok között, és arról is beszélhetnék, hogy egy átlagos bankszámla-tulajdonos bizonyos mérések esetében 40 ezer forintos mínusszal zárja a hónapjait. Tehát nagyon távol vagyunk attól, hogy idillinek nevezzük ezt a helyzetet.

De ha továbbmegyünk, és nemcsak a demográfiai vagy népesedési viszonyokkal és annak a zárszámadásban való leképeződésével foglalkozunk, hanem azzal is, hogyan áll egy magyar család a szülőföldön való boldogulással; akkor Nacsa képviselőtársam figyelmébe ajánlanám, hogy bár ő itt most a családtámogatási rendszer bővítéséről és kiterjesztéséről beszélt, a valóság ezzel szemben éppen ellenkező jelű. Tehát szeretném önt értesíteni arról, hogy éppen most nyírbájlják meg a családtámogatási rendszert.

A babavárót egy ablakperiódus után, bizonyos életkor fölött elveszik a magyar hölgyektől, asszonyoktól, és a CSOK átalakítása is nagyon erőteljes CSOK mínusznak tűnik. Nacsa képviselőtársam talán belátja, hogy ha kevesebb költségvetési forrást fordítanak valamire, mint eddig, akkor feltételezhető módon szűkösebb társadalmi hatásokkal lehet számolni. Márpedig a CSOK esetében épp ez a helyzet. Eddig volt azért vissza nem térítendő támogatáslába is a CSOK-nak, és nagyon helyes, hogy volt! Engem mindig irritált, amikor ellenzéki oldalról, nem mindenkiktől, de sok esetben ellendrukker életérzést éreztem a CSOK tekintetében, és ez baj. Ha a CSOK jól működik, az a társadalomnak, a nemzetgazdaságnak jó, és ezt üdvözölni kell, ennek örülni kell.

A baj az, hogyha egy nem tökéletesen működő rendszert még a továbbiakban megnyírbájlak. Eddig volt benne támogatási láb, innentől kedvezményes hitel lesz benne szinte kizárólag. Ugyanakkor nem tudjuk, hogy a falusi CSOK és a következőleg bevezetendő CSOK között mekkora lesz az átjárás, tehát lesz-e olyan település, ahol csak falusi CSOK-ot lehet igénybe venni. Lesz-e olyan, ahol csak a másikat, a kedvezményes hitelt? Tehát nem látjuk a részletszabályokat, de az egyértelműen megállapítható, hogy önmagában nem azzal lenne baj, hogy a gyermekvállaláshoz kötnek extra támogatást. Szerintem ez jó dolog. Tehát szögezzük le, hogy ez egy köztes alap lehetne.

Azt már kevésbé értem, képviselőtársaim - és a kormánypártiakhoz fordulok -, hogy van az, hogy a nagyobb mértékű támogatás csak a második gyermek megszületése után realizálható, és a már meglévő gyermekeket önök nem veszik figyelembe. Tehát önök szerint az új, vágyott gyermekek hol fognak megszületni? Kizárólag olyan esetekben, amikor fiatalok elkezdik az életüket, és a nulláról elindulnak? Nekik sincs könnyű dolguk, mert korábban, ugye, volt a lakáscélú előtakarékoskosság állami támogatása, voltak takarékoskodó konstrukciók, amelyeket a költségvetés támogatott. Banai államtitkár úr talán megerősít abban, hogy most nincs ilyen sem a költségvetésben,

sem a zárszámadásban, tehát lakáscélú előtakarékoskosságnak nincs már állami támogatása, pedig ígérték, hogy lesz helyette valami, és nem költik el azokat a milliárdokat, tízmilliárdokat erre a célra; és ezenkívül azt találjuk, hogy amikor gyermekvállalásról beszélünk, tipikusan nem csak a nullagyermekesek válnak, van, hogy az egy gyermek mellé megszületik a második.

(10.00)

Nacsa képviselőtársam, az önök családtámogatási csomagja, amit tegnap bejelentettek, nem foglalkozik ezzel az élethelyzettel. Nincs üzenetük az egygyerekeseknek, akik másodikat akarnak. Nincs mérhető üzenetük a kétgyerekeseknek, akik harmadikat szeretnének. És ha megvizsgálja a demográfiai mutatókat, az is látszik, hogy a megszületett gyermekek egy jó része, egyre jelentősebb része nagycsaládba születik, tehát sokadik testvérként jön világra. Nagyon helyes, hogy így van, mert többen vannak a társadalomban. Én is azt érzem egy természetes létformának, hogy minél több gyermekem van, annál jobb, és ha a Jóisten úgy dönt, akkor vállalni kell ezt a legszebb küldetést az életben. De ez a csomag nem arról szól, hogy a már meglévő gyermekeket is figyelembe veszi és kapacitálja a magyarokat arra, hogy a vágyott gyermekek világra jöhessenek, hanem arról szól, hogy leszűkítik a célzást egy viszonylag kicsi társadalmi csoportra, kevesebb költségvetési forrást költenek erre, és aztán a második gyermek után lehet realizálni egy nagyobb többletet.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Bocsássa meg Nacsa képviselőtársam, hogy önt emlegetem, de egy viszonylag hosszú és a tárgyban elhangzott expozén vagyunk túl az ön részéről, tehát ebből muszáj, hogy kiemeljek elemeket. Tipikusan olyan ez, mint a négygyermekes édesanyák szja-mentessége. Szögezzük le, hogy ez jó dolog, tehát nehogy ellendrukkerkedjünk, csak hogy a miniszterelnök úr első bejelentése annak idején arról szólt, hogy a háromgyermekes édesanyáktól fölfelé teljes szja-mentesség lesz. Most erre rezonált a demográfiai fórum is, csak eltelt közben nagyon sok év. Önök akkor megmérték, hogy mennyibe kerülne a háromgyermekeseknek az szja-mentesség, úgy döntöttek, hogy sokba, ezért azt mondták, hogy csak négygyerektől, az egy lényegesen kisebb társadalmi csoport, néhány tízezer ember, körülbelül a felük nem is dolgozott abban az időszakban, tehát a másik felére célzott a csomag. Jól hangzott, kétségkívül. Ön most is elmondta, nem véletlenül, benne van a kommunikációs panelrengtetegükben, csak hogy néhány tízezer embert érint és nem az egész magyar társadalmat.

Önök akkor csinálnának jó családtámogatási rendszert, ha minden egyes társadalmi csoportra céloznának pozitív, a szülőföldön való boldogulást célzó

üzenettel. De a helyzet az, hogy az önök üzeneteiből kimaradnak nagyon sokan, az albérletben élők, a nulagyerekesek, akik egyet szeretnének, a lakás nélküliek, akik saját otthont szeretnének. Viszont nekik is szembejön gyorsvonatként a gyenge forintárfolyam, a brutális államadósság miatt befizetendő extra adóterhek, a 27 százalékos áfa a gyermeknevelési cikkeken.

Meg is kérdezném Banai államtitkár urat, ha itt az áfasoron azt látjuk, hogy önök 5400 milliárd forint bevételt vártak és abból 6800 milliárd forint bevétel lett, tehát jó 1400 milliárdos váratlan többletbevétel jelentkezik, akkor miért nem mondták azt, hogy ennek az 1400 milliárdnak legalább az egytizedét odaadjuk a magyar családoknak. Ha azt mondták volna, hogy mondjuk, a 20 százalékát adják oda a magyar családoknak, abból majdnem meg lehetett volna duplázni a családi pótlékot, amit mi egyébként nem feltétel nélkül tennénk, mert őszinték vagyunk és nem szeretnénk, hogy ez bizonyos helyeken élvezeti szerekben, dohánytermékekben vagy szerencsejátékban végezze, mi azt mondjuk, hogy családi kártyán, ilyen SZÉP-kártyára emlékeztető konstrukcióval oda kell adni a dupla családi pótlékot minden magyar gyermek után, és azt lehessen gyermeknevelési cikkekre, alapvető élelmiszerre, fűtésre, egyebekre költeni. De ebből a pénzből, a váratlanul bejött pénzből a 20 százalékból meg lehetett volna duplázni a családi pótlékot.

Ha azt mondták volna, hogy a 20 százalék fölött még 30 százalékot, tehát az egész váratlan zsetonnak a felét odaadjuk a magyar családoknak, el lehetett volna indítani egy állami háterű bérlakásépítési programot, hogy ne csak a szerencsés társadalmi osztályoknak, a felső középosztálytól fölfelé tízmilliókkal támogassák a lakóparki lakásvásárlását, hanem üzenjük azt is, hogy a békásmgyeri lakótelepen albérletbe szorult, és mondjuk 165 ezer forintos albérleti díjat fizető magyarnak lesz támogatás, lesz lehetőség a szülőföldön való boldoguláshoz. És, mondjuk, beköltözhet egy olyan bérlakásba élete párjával, ami a piaci ár maximum feléért kerül átadásra - még egyszer mondom, olyan 80-90 ezer forintért -, és pár év sikeres együttlét vagy ottani családalapítás, a társadalmi és minimális együttélési feltételek betartása esetén, mondjuk, bekerülési költségen majd egyszer megvásárolhatóvá is válik az a lakás.

Az a gond, hogy ha önök nem üzennek egy társadalmi csoportnak, mondjuk azoknak, akik nem tudnak az albérletből kitörni, akkor azt kockáztatják, hogy ezek az emberek megnézik a nyugat-európai álláshirdetéseket. Szembesülnek azzal, hogy az ottani fizetésszint nem annyira elképesztően mérsékelt, mint a magyar, hanem lehet belőle életet építeni. A kérdés az, hogy hányan nézték meg ezeket a hirdetéseket. Nem túl nagy örömmel jelentem, hogy több százezren dolgoznak kényszerből Nyugat-Európában. S szögezzük le, hogy nem azokkal van probléma, akik a karrierútjuk során építkezni szeretnének vagy tapasztalattal szerezni Nyugaton, aztán visszatérnek a hazába.

Az a gond, hogy ők vannak kevesebben. El fogja mondani államtitkár úr, hogy a KSH mérései szerint a nettó migrációs egyenleg megfordult, és önök úgy mérik, hogy többen térnek vissza Magyarországra a magyarok közül, mint ahányan kivándorolnak. De megint szembejön a valóság. Ha valaki kimegy a Benelux államokba dolgozni, nem biztos, hogy itt felmondja majd a tb-jogviszonyát vagy nem lesz tajkártyája. Tehát önöknél a mérésekben nem fog sokszor megjelenni az ingázók több tízezres tömege sem. Tehát a helyzet az, hogy több százezren kint vannak Nyugat-Európában, és önök itt bejelentik a parlamentben, hogy munkaerőhiány van.

Hogy oldják meg ezt a munkaerőhiányt? Én egyetértek az önök egyik miniszterével. Nagy Márton a miniszteri meghallgatásán elmondta, hogy gond van a magyar aktivitási rátával, és százezres nagyságrendben vannak itthon magyar munkavállalók, munkakeresők, akik Európa egyik legszűkmarkúbb rendszerében három hónap után nem kapnak mérhető támogatást. Azt várna az ember, hogy a költségvetés vagy az annak megvalósulásáról szóló zárszámadás esetében itt fölmondják a kormányzati dicshimnusz - egyébként én megtapsolnám, ha lenne ilyen -, hogy ingyenes átképzési programokkal segítünk, mondjuk, 82 ezer embernek. Ebből aki elvesztette korábban informatikusként az állását - bár ilyen azért kevés van -, átképeztünk mestersegésszakképzésre 1400 embert. Vagy elmondanák azt, hogy a különböző gyárakban esztergályosként dolgozók közül 2800-an az állam segítségével ingyenes átképzési programot kaptak, és nem külföldre vándoroltak, hanem ezen program segítségével a szülőföldjükön boldogultak. Százezres nagyságrendben kellene hogy legyen ilyen. Államtitkár úr el fogja mondani, hogy van néhány ezer. És ez vitathatatlan! Örülünk a néhány ezernek, tök jó dolog, tényleg, megtapsolom. Csak százezzel kellene, mert önök a néhány ezerrel szemben azt jelentik be, hogy 500 ezer új munkáskézre van szükség Magyarországon, és meg is mondják, hogy 2030-ig. Az én óriási problémám ezzel az, hogy nem látom az ingyenes átképzési programokat, nem látom a magyar fiatalokat itthon maradásra motiváló programokat, nem látom a zárszámadásban bérlakásprogramot a magyar fiataloknak.

Tudják, mit látok? Munkásszálló-építésre elköltött 24 milliárdot 61 intézmény felújításával, amely magyaroknak épült, és most egyre nagyobb arányban a harmadik világ ázsiai migráns munkásai költöznek ebbe bele, akiknek a behozatalát áramvonalasította ez a kormány, sokkal könnyebbé tette a harmadik világból ideérkező munkavállalók dolgát, mint a magyar munkavállalók dolgát, és lassan le fogják cserélni a magyar dolgozókat. És persze van egy bejelentési rendszer, amely alapján azt mondják, hogy csak akkor hozunk külföldieket, ha nincs magyar erre a célra. De ez nem igaz! Null-nullnál megbukott, mert ott van százezzel a magyar álláskereső, aki nem kap segítséget ahhoz, hogy átképezzék, miközben az Indiából

idehozott buszsofőr pedig kap átképzési programot. Lehet, hogy ezt nem a magyar állam fizeti, hanem az ottani, de akkor is kialakul egy párhuzamosság.

És az a folyamat vége, hogy amikor elmegyek Székesfehérvárra sajtótájékoztatót tartani, ugyanannál a cégnél ugyanabban a munkakörben két dolgozó van, egy magyar és egy ázsiai migránsmunkás. Az ázsiai migránsmunkás megkapja a cégtől a lakhatását, beköltöztetik a munkásszállóra, olyan munkásszállóra, amit magyaroknak építettek, megkapja az étellemezést, ellátást, érthető módon, és kap mellé fizetést. Mi történik a magyarral? Ugyanabban a munkakörben kap egy nagyjából ugyanakkora mérsékelt fizetést, és oldja meg belőle zsebből a lakhatását, az étellemezését és minden egyébét. Erre mondtam azt tegnap, hogy ez egy párhuzamos társadalom előképe. Azért előkép, mert ha konténervárosokban tízezrek fognak itt élni, akik lakhatási kafetériaként megkapják a szállást, megkapják az ellátást, étellemezést, párhuzamosan fognak élni a saját kis társadalmukban, mert a konténervárosból remélhetőleg kevéssé mozdulnak ki, bár azért bemennek vásárolni a környező településre, lehet, hogy majd ismerkednek is a későbbiekben.

(10.10)

De az biztos, hogy a folyamat másik oldalán a magyar kap egy mérsékelt fizetést, és oldja meg. Tehát ez az üzenet a magyar társadalom számára? Ez egy felhívás keringőre, hogy nézzen körül a magyar munkavállaló Nyugat-Európában, mert ott jobban megbecsülik, mint a saját hazájában. Ezért mondom azt, hogy nagyon gyorsan változtatni kell ezen a folyamaton, le kell építeni a harmadik világ migránsmunkásainak a túltámogatását, fel kell függeszteni ezeket a munkásszálló-építési programokat, és meg kell nézni, hogy hogyan lehet favorizálni, hogyan lehet kedvezményezni a magyar munkavállalót a saját hazájában.

Ebben meg kell hogy tudjunk egyezni, hogy önök a magyar adófizetők pénzéből ne az ázsiai munkásoknak munkásszálló építését támogassák. Az a magyar adófizetők pénze, a magyar családok adták össze. Magyar adófizetői pénzből a magyarok munkahelyeit támogatassák és a magyarok szülőföldön való boldogulását, ne a harmadik világét! Ez szerintem egy olyan alap lehetne a magyar parlamentben, amiben minden párt megegyezik. Itt így vagy úgy, de mindenki úgy érzi belül, hogy a saját hazáját szolgálja, a kormánypárti képviselők is, feltételezem. Tehát meg kellene tudnunk egyezni abban, hogy a magyar adófizetők pénzét nem költik az ázsiaiakra, mert ez nem nemzeti érdek, ez ennyire egyszerű.

Összességében ezt mondhatjuk, hogy amikor - államtitkár úr említette - 1400 milliárd forint plusz, váratlan áfabevétel keletkezett - önök nem számítottak erre, ez bejött a zsákba pluszban -, akkor ennek legalább a felét illetett volna a magyar családok terheinek a

könnyítésére szánni. És ön elmondhatja, hogy igen, most átalakítják a CSOK-ot, ami álláspontom szerint egy CSOK mínusz lesz, de az biztos, hogy kevesebb költségvetési forrást fognak ráköltetni, mint amennyit eddig költöttek rá. Ezzel az az igazán nagy baj, hogy lépítenek bizonyosfajta családtámogatásokat, a babavárót is idesorolhatnánk; a családokat terhelő brutál, 27 százalékos áfa a pelenkán, a bébiétel megmarad, ez mindannyiunkat irritál. Tehát lehet, hogy önök nem mondják el a mikrofonba, de a legtöbbszörnek vannak gyerekei, vásárolunk nekik, bemegyünk akár a piacra, akár a boltba, és látjuk azt az irgalmatlan lehúzást, hogy büntetőadóztatják a gyereknevelést Magyarországon. Önök ilyen körülmények között megnyirbálják az otthonteremtési rendszert, leépítik a különböző támogatási formákat, fenntartják ezeket a hardcore extra büntetőadókat. Ilyen körülmények között várják, hogy a vágyott gyermekek világra jöjjenek, hogy a magyar fiatal azt mondja, hogy ki sem mozdulok a hazából életem végéig, mert ez lenne a legjobb, persze, ha itt mindenkinek meglenne a szülőföldön való boldogulás lehetősége.

Megint csak arról beszélünk, és az államtitkár úr szerintem visszadobja a képzeletbeli forró krumplit nekem azzal, hogy jó, jó, amiket mond, képviselő úr, ellenzékéből - de miből valósítsuk meg? Tehát azért itt volt és van egy világgazdasági válság, van önöknek egy baromi nagy tervezési hibája, tehát egy ezermilliárdos nagyságrendű rossz felmérése a makrogazdasági folyamatoknak. Ezt elismerik a papírban, tehát ezt nem én mondom ellenzékéből, hanem itt van benne, hogy rosszul mérték fel a makropályát és a makrogazdasági folyamatokat, csak az inflációs és kamatpályánál 550 milliárd forintot tévedtek a tervezés során.

Azt látjuk, hogy ha összeadjuk ezeket a dolgokat, akkor felmerül a kérdés, hogy jó, de a nehéz körülmények között miből segítsük meg a magyar családokat. Próbálok önöket hozzásegíteni az egyik lehetséges válaszhoz. Ugyanis én 2010-ben lettem képviselő, akkor nagyjából ilyen 900 milliárd forintot költöttünk az államadósságnak csak a kamatterheire, és én itt kezdő zöldfülűként feltettem a kérdéseket, hogy jó, jó, de mi lesz ezzel az államadóssággal, az hogy a viharba van, hogy minden évben elköltünk erre ezermilliárdot, és ez egy ilyen örökös különadó, tehát ezt hurcolja magán a költségvetés. Én akkor kiszámoltam, hogy ebből három darab bérlakásprogramot lehetne elindítani évente, meg akkor hogy lehetne a gyermeknevelést jobban elősegíteni, támogatni belőle.

Azzal nyugtattak önök engem, hogy lesz államadósság-kezelési stratégia, és hogy ezt az ezermilliárdos nagyságrendet mi majd ki fogjuk nőni, tehát hogy ez egyre parányibb összeg lesz évről évre a költségvetéshez képest, a magyar gazdaság szárnyal, fejlődik, és észre sem fogjuk venni azt, hogy államadósságot kell törleszteni, mert olyan jól tudjuk csökkenteni a százalékokat. Nem arról volt szó akkor, hogy a

tízévente mindannyiunk által tudott módon bekövetkező világgazdasági válságnál mindig felturbózik az államadósság a korábbi 80 százalék fölé szintre. Nem arról volt szó, ami történt, mert nem ezermilliárd alá ment az államadósság kamattörlesztési terhe, hanem 2100 milliárd forint fölé. És nagyon helyesen hangzott el, hogy önök az új hitelfelvételek során 58 százalékban a devizaadósságot növelik, devizában veszik fel ezeket, pedig tanulhattak volna a múltból; nem tették.

Értem én, hogy komoly a kényszer, mert amikor ég a ház, akkor valahonnan föl kell venni hitelt, most nem a legkedvezőbb konstrukciók voltak ehhez elérhetőek, de 58 százalék, tehát növekszik a devizaadósság. Még egyszer mondom, 2100 milliárdot fizetünk csak a kamatra. Nagyon helyesen hangzott el, hogy az egész oktatási rendszerre költenek önök ennyi pénzt. Így lehet ezt összemérni, és ha lenne államadósság-menedzsment, ha tényleg ki tudnánk nőni ezt az összeget, évente annyi költségvetési forrás szabadulhatna fel, mint amennyit, mondjuk, az oktatás fele felemészt. Tehát ha csak a fele lenne az államadósság kamattörlesztése, tudnánk egészségügyet, oktatást fejleszteni, bérletprogramot indítani, családtámogatásokat bővíteni. Csak nem tudom, hogy mi az önök elképzelése ez ügyben, mert 13 éve hallgatók egyfajta mantrát, és a számok világában meg az ezermilliárdból 2100 lett; piaci várakozások 2500 és 3500 milliárd közé teszik a várható kamatterheket a következő években. Én remélem, hogy ezek alaptalanok és nem igazak, államtitkár úr, nyugtasson meg ez ügyben.

Devizaadósság arányainak a növelése, erre muszáj kitérnem; Nacsa képviselőtársammal szerintem ez már egy ilyen örök labdadobálás lesz közöttünk. De azért itt 2010 előtt devizahitelekbe hajkurászták, hajszolták az embereket, ez ténykérdés, tehát szerintem ezen nem érdemes vitatkozni. Amin érdemes, hogy mi történt 2010 után. Volt önöknek lehetőségük rendezni a devizahiteles krízist? Volt önöknek lehetőségük, kétharmados felhatalmazásuk volt.

Mit csináltak ezzel szemben? Ahelyett, hogy a felvételtől árfolyamon forintosították volna ezeket a devizahiteleket - tehát aki, mondjuk, 160 forinton vette volna föl, annak 160 forinton -, önök piaci árfolyamot zúdítottak az emberek nyakába. A Kúriára hivatkoztak, hogy ő mondta meg önöknek, de ez már csak azért sem igaz, mert a szerencséseknek, a gazdagoknak kitaláltak egy kedvezményes árfolyamot, egy 180 forintos végtörlesztési árfolyamot, tehát már a Kúriára való hivatkozás megdőlt, de aki nem volt szerencsés vagy családi összefogással nem tudta ezt kifejezni, annak a nyakába zúdult a piaci árfolyam. A végeredmény 23 ezer család elhelyezés nélküli otthonvesztése, egy olyan társadalmi kataklizma, aminek a hatásait a mai napig hordjuk.

És, Nacsa képviselőtársam, mi történt? Kivel kötöttek önök paktumot? A Bankszövetséggel, az EBRD-vel.

Kicsit szégyenlős módon ez a paktum angol nyelven található meg 2015-ből, de szerintem még mindig fenn van a kormány honlapján, én néhány hónapja ellenőriztem utoljára. Tehát nem a magyar károsultakkal kötöttek megegyezést, hanem azokkal a kereskedelmi bankokkal, akik ezermilliárdot húztak le vagy még többet indokolatlanul a magyar emberekről.

Tehát az a kérésem, hogy sokkal szerényebben beszéljenek a devizahiteles krízisről. A történelmi bűnöket szerintem senki ne vitassa, azok 2010 előtt megvoltak. De 2010 után is megvoltak, azzal, hogy önök nem az emberek, az érintettek oldalára álltak, hanem az elképesztően hibás terméket forgalomba hozó, azt az emberekre szabadító és bűnrészes bankoknak az oldalára álltak. Aztán pont Nacsa képviselőtársam az, aki a KDNP-ben ül, akik nagyon helyesen idehozták a családi csődvédelem rendszerét, ígérték azt, hogy 25-40 ezer honfitársunkon segíthet a családi csődvédelem, ebből körülbelül 500 vállalt meg a nagyon szigorú, embertelen feltételek miatt.

Én várom tehát öntől, önöktől a mai napig, hogy nyújtsák be a családi csődvédelem módosítását annak érdekében, hogy ezeken az embereken, még akin lehet, próbáljunk segíteni. Legyen elvételtől jog Magyarországon: akit öt évig nyesztettek nagyon szigorú feltételekkel, és elvitték a házáat, azon ne követeljenek még tízmilliókat, mert ez mindenféle emberi igazságérzettel szembe megy. Ezeknek az embereknek legalább utólag próbáljunk valamifajta igazságot szolgáltatni. Nekem ebből nem áll módomban engedni, de az felháborít, hogy kormánypárti képviselők a parlamentben úgy beszélnek erről, mintha megoldották volna ezt a problémát. Nem igaz, magyar családok és magyar életek ezrei sajnálatos módon tönkrementek a devizahiteles merényletek miatt.

A zárszámadás tekintetében pedig azt kérem az államtitkár úrtól, hogy a váratlan pénz jó részét legközelebb segítsenek a magyar családokra fordítani; a tervezési hibáikat, nagyon helyes, hogy belátták, ez itt van a papíron, tehát én ezen nem csámcsogni szeretnék, örülök, hogyha belátják, hogy ezt nem így kellett volna; és végre a magyar gazdaságot egy patrióta, szuverén pályára próbálják állítani. Ne szolgáltatassák ki mindig valamilyen irányban a nemzetközi működő tőkének! Korábban Nyugat és autógyárak, most Kelet és akkumulátorgyárak. Tehát ne mindig valami külső megoldást várjanak!

Álljunk a sarkunkra, mert a magyar nemzetgazdaság, a benne dolgozó emberek hallatlanul értékesek, tehetségesek, szorgalmasak. Ebből következik, hogy a szülőföldön való boldogulás lehetősége minden magyarnak jár. A költségvetés nem erről szól, a zárszámadás alátámasztotta, hogy a költségvetés nem erről szól. Legalább most húzzanak egy vonalat, álljanak a magyar emberek oldalára, mert ez az ország megérdemelné ezt! Köszönöm a figyelmet.

(10.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, államtitkár urat, és megadom a szót Mellár Tamás képviselő úrnak, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. MELLÁR TAMÁS, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Ötödik éve vagyok országgyűlési képviselő és ötödik alkalommal van módomban közről látni ezt a költségvetési folyamatot. Nagyon nehéz megfogalmazni, hogy mi is az, ami a szemünk előtt zajlik egyrészt magának a költségvetési törvénynek az elfogadásával, másrészt aztán a végén a zárszámadással.

Minden évben visszatérően azt lehetett látni, hogy a költségvetést túl hamar, túl korán nyújtották be, olyan időszakban, amikor nyilvánvalóan egy csomó nagyon fontos információ még nem állt rendelkezésre, és ebből következően nyilvánvalóan még a legjobb szándék mellett sem lehetett volna megalapozott és jó költségvetést összeállítani. Ezt többször is szóvá tettem, de soha nem figyelt rá a minisztérium, nyilvánvalóan azért, mert pontosan tudták, hogy úgy sem eszerint fogják a költségvetést végigvinni, és magát a költségvetést úgyszólván elfogadják a kétharmados többség. Majd a zárszámadást, amelyben nagyon-nagyon nagy eltérések lesznek a tervhez képest, úgyszólván megint el fogja fogadni szintén a kétharmados többség és persze elfogadják az állami számvevőség és a Költségvetési Tanács is áldását adja rá.

Nagyon kíváncsi vagyok arra, hogy mekkora eltérésnek kellene lenni a terv- és a tényszámok között ahhoz, hogy egyetlenegyszer ez a két intézmény, a Költségvetési Tanács és az ÁSZ legalább a kételyeit fejeznék ki vagy megdorgálnák a Pénzügyminisztériumot, hogy ejnye-bejnye, vagy lenne a kormányzati oldalon legalább egyetlenegy olyan képviselő, aki azt mondaná - de hangosan! -, hogy nem, én ehhez nem fogom adni a nevemet, én ezt nem vagyok hajlandó megszavazni, hiszen ez oly messze van a valóságtól és oly messze van attól, amit normális országokban költségvetésnek, költségvetési eljárásnak, költségvetési törvénynek neveznek, amelynek van egy hivatalos zárszámadása.

Azért az állami számvevőség megtette azt a szíveskedést, hogy felsorolta az eltérések között a legnagyobb eltéréseket. Itt a költségvetési bevételek és kiadások vonatkozásában az összbevételek 17,7 százalékkal lettek magasabbak, mint a tervben volt, a kiadások pedig 21,1 százalékkal, de a tételek között volt 20, 30, 50, sőt több száz százalékos eltérés is. Azonban azt érdekes megfigyelni, hogy a kiadásoknál még csak véletlenül sem volt nagyon nagy pozitív eltérés a tervekhez képest az oktatás és az egészségügy esetében. Ez szépen, jól mutatja azt a preferenciarendszert,

amellyel a kormány rendelkezik, vagyis azt, hogy az egészségügy és az oktatás számára egyáltalán nem fontos, és amikor többletpénzek vannak, eszük ágában sincs ezt a két szektort rendbe tenni, sokkal inkább arról szól a történet, hogy ki akarják mindenképpen véreztetni.

A céltartalékok esetében a terv az volt, hogy 105 milliárdnyi lesz, ehhez képest ennek hétszerese, 720 milliárd volt a tény.

A kiadások közül egyetlenegy szeretnék említeni, az előttem szóló Z. Kárpát képviselőtársam is említette, de én ezt nagyon fontosnak tartom, ez pedig a kamatkidadások. A kamatkidadások 53 százalékkal növekedtek a tervhez képest, a tény 53 százalékkal magasabb lesz. Ez persze önmagában, az egész költségvetés szempontjából nem túlzottan nagy tétel, mert így is csak - idézőjelben - 2100 milliárd lett az összes kamatkidadás, ami egy nagyon fontos dolgot jelez: hogy vajon mi is történt itt? Ha igaz az az elszámolás, amelyet olvashatunk, hogy az adósság/GDP-hányados jelentős mértékben csökkent az előző évhez képest és az adósságállomány pedig a hivatalos beismerés vagy hivatalos bevallás szerint csak kismértékben emelkedett, akkor vajon mi is van a kamatkidadásokkal, hiszen ez a kamatfizetési kötelezettség a GDP-nek több mint 3 százaléka. De ha a tavalyi év végi adósságállományból indulunk ki és ezt nézzük meg, hogy az idén mi lesz a helyzet, akkor azt lehet látni, hogy a kamatkidadások bizony el fogják érni vagy túl is fogják haladni a GDP 5 százalékát.

Vagyis ez azt jelenti, hogy egy adósságcsapdába került a magyar gazdaság, mert a kamatkidadások egyszerűen önmagukban is növelik az adósságállományt és ez további növekedést jelent - ne felejtjük el - egy olyan időszakban, amikor a kamatlábak is emelkednek, mert a 2022-es költségvetési évben még lehetett 5 százalékos kamatlábbal számolni, amely terhelte az adósságot, azonban '23-ban ez már nem lesz lehetséges. Tehát ez egy igen veszélyes történet, és igen, ez azt jelenti, hogy ha a jövő esztendőben, tételezzük fel, minden szép és jó lesz és lesz 4 százalékos gazdasági növekedés, abból a magyar társadalom semmit nem fog érezni, mert GDP-arányosan 5 százaléknyi kamatkidást kell mindenképpen realizálni. Tehát igen nehéz helyzetben vagyunk.

Államháztartási hiány. A terv az volt, hogy 5,9 százalék, amely aztán 2021 decemberében módosításra került 4,9-re, ez egy optimista időszak volt, amikor még az év első felében jöttek a bevételek, aztán a tény 6,2 százalék lett, ami igen magas. Ha még beleszámoljuk, hogy a pénzforgalmi hiány viszont 7,1 százalék, akkor azt kell mondanunk, hogy egyáltalán nem nyugodhatunk meg ebben a történetben.

Infláció. Még érdekesebb az eltérés. A tervben 3 százalék volt, a tény 11,5 százalék. Senki ne gondolja, hogy mindez csak menet közben derülhetett ki, annak idején is már világos volt. Ha valaki visszanézne - nem fogja nyilvánvalóan - az akkori beszédemet, amikor az

elfogadásról vitatkoztunk, én akkor is hangsúlyoztam, de nemcsak én, hanem több képviselőtársam is természetesen, hogy ez az infláció alul van becsülve és az infláció alulbecslése egy - idézőjelben - jó technika a kormányzat részéről, mert az alulbecslés a költségvetés számára nagyobb mozgásteret fog jelenteni. Kétségkívül ez is történt.

Folyófizetésimerleg-hiány. A terv 1,2 milliárd eurós többlet volt, a tény mínusz 13,9 milliárd volt. A nagy eltérésekre a hivatalos magyarázat a következő: háború van a szomszédunkban, az energia világpiaci ára emelkedik, brüsszeli elhibázott szankciók, az európai uniós források elmaradása. Tehát mindenről beszélnek, csak a valóságról nem, mert - és kezdjük akkor hátulról - azt mondják mindig, hogy a folyó fizetési mérleg azért szaladt el, mert az energiaárak igen magasak voltak és ebből következően ez többletterhet jelentett. De ha megnézzük, a valóságban az van, hogy 2010 és '21 között Magyarország energiafelhasználása 11 százalékkal emelkedett, az Európai Unióban ugyan ebben az időszakban az energiafelhasználás 9 százalékkal csökkent. Magyarország energiaintenzitása éppen kétszerese Ausztria energiaintenzitásának és 45 százalékkal alacsonyabb az energiaintenzitás az Európai Unióban is átlagosan.

(10.30)

És mi lesz itt még, ha jönnek az akkumulátorgyárak?

Nyilvánvalóan itt van még egy elvi kérdés is: az, hogy a kormány két hibát követett el. Egyrészt nem volt hajlandó gyorsan és rugalmasan átállni az új energiaforrásokra, és a másik pedig az, hogy továbbra is igen erőteljesen az orosz energiától, orosz gáztól való függést fenntartotta, miközben az Európai Unió nagy többségében ez nem történt meg, hanem ők el tudtak ettől szakadni, el is akartak, és sikeresen el is tudtak szakadni tőle.

Az inflációval kapcsolatosan szintén az a hivatalos magyarázat, hogy a szankciós, háborús infláció. De hát nyilvánvalóan azt, hogy a magyar infláció háromszorosa lett az Európai Unió inflációjának, nem tudja magyarázni sem a szankció, sem a háború, sem semmi más. Itt arról van szó, hogy egy túlfűtött gazdaság van, amelybe legalább 3000-4000 milliárd többletet nyomtak ki 2022 elején, első felében, a választások megnyerése miatt, és ez a jelentős mennyiségű kereslet rázúdult a magyar gazdaságra. Ezt egyébként egyértelműen bevallotta Matolcsy György a közgazdász-vándorgyűlésen. Jobban örültem volna egyébként, ha ezt Varga Mihály mondta volna el. Ő egy ilyen inflációs kalandnak nevezte ezt, és egy olyan dolognak, ami példátlan volt, hogy ilyen mennyiségű kereslettöbblet legyen.

Ha igaz lenne, amit önök mondanak, hogy a háború miatt van ez az egész dolog, meg a brüsszeli szankciók miatt, akkor az infláció most miért tud mégis

csökkenni, hiszen háború továbbra is van, szankciók továbbra is vannak? Nyilván azért, mert a kormány - ezt viszont nagyon helyesen tette - egy nagyon erőteljes kereslet-visszafogást indított el, a beruházásokat is visszafogta, és nyilván a fogyasztói keresletet is. De hát azért ez egy fájdalmas dolog, ez egy fájdalmas történet a magyar állampolgárok számára mindenképpen, de ugyanakkor szükségszerű, mert nem szabad, hogy egy ilyen 20 százalékos fölötti infláció tartósan megmaradjon, mert abból vágtató infláció lesz.

Az államháztartási hiánynál a kiadások és a bevételek eltéréseiből az látszik, hogy a bevételek jelentősen, 17 százalékkal lettek magasabbak, mint ami a tervben volt. Ebből következhetne az első látásra, hogy akkor ezt miért nem költöttük olyan dolgokra, amik fontosak, jók lettek volna, szociális ellátás és ehhez hasonló dolgok, de nyilván nem lehetett, a két dolog együtt van, hiszen a kormány élénkítette a gazdaságot, ehhez persze többletpénzre volt szükség, de a gazdaságélénkítés következtében nyilván a bevételek is emelkedtek. De sajnos a magyar gazdaság egy olyan gazdaság, amelynek nagyon rugalmatlan a kínálata, alacsony a hatékonysága, gyenge a versenyképessége, ezért bizonyos nagyságú gazdasági növekedés eléréséhez annál magasabb kereslettöbbletre van szükség, hogy tudja megfelelően stimulálni a gazdaságot, és ebből következően történt meg ez a dolog, hogy ugyanakkor pedig a kiadások jobban növekedtek.

Ez egyébként intő jel lehetne a jövő esztendőre. Ha a jövő évben nagyon akar a kormány gazdasági növekedést elérni, azt meg tudja tenni, de csak úgy tudja megtenni, ha megint jelentős keresletnövekedést fog generálni, amely viszont nyilvánvalóan az inflációban fog majd megmutatkozni. Tehát könnyen elképzelhető, hogy visszatér a két számjegyű infláció majd, ha tényleg fenntartja ezt az elképzelést, hogy 4-5 százalékos gazdasági növekedést szeretne, vagy pedig, ha nem is lesz két számjegyű, de beragad valahol a 8-10 százalékos sávban.

Nyilván itt az alaphibát azzal követte el a kormányzat, hogy úgy gondolták, hogy 2021 végén és '22 elején egy nagyon nagy gazdaságélénkítést indítanak el, és ezt majd 2022 második felében szép lassan, észrevétlenül vissza fogják vonni, és akkor ebből következően újra egyensúlyi pályára kerülhet a magyar gazdaság. Csak sajnálatos módon itt valóban közbejötték olyan zavaró tényezők, amelyek ezt megnehezítették, és ebből következően az egész évre vonatkozólag az egyensúlytalanság fennmaradt, fennállt, és még a továbbiakban is velünk van.

Nyilván egy instabil nemzetközi helyzetben, egy gyenge magyar politikai alkalmazkodás mellett, ragaszkodás az orosz energiaárakhoz és a keleti nyitás - ezek mind-mind olyan tényezők voltak az elmúlt esztendőben, amelyek egy elhibázott gazdaságpolitikának az elemei, és ebből következik az is, hogy ilyen siralmas eredmény született a 2022. esztendőben, és ilyen mértékű eltérés alakult ki a terv- és a tényszámok között.

Ki kell jelentenünk mindenképpen, hogy a magyar gazdaság zsákutcában van. Az elmúlt 10-12 esztendőben egy extenzív növekedés valósult meg, amely extenzív növekedés alatt azt kell érteni, hogy úgy növekedett a magyar gazdaság, hogy egyre több és több forrást vontak be a gazdaságba, egyre több munkaeerőt. Ez nyilván fölszívta a tartalék-munkaeerőt is, tehát kétségkívül volt ennek pozitív eleme is, hogy a foglalkoztatási ráta jelentősen megemelkedett, a munkanélküliség szinte eltűnt. Persze ennek megvan a maga ára is, hogy olyan munkahelyeket teremtettek viszont, amelyek alacsony hatékonyságú termelést tudtak biztosítani, és azokba a munkahelyekbe zárták be azt a munkaeerőt, amelyre szükség lehetne egy szerkezetváltásnál; és egyre több tőkét is alkalmaztak nyilvánvalóan, ezt is meg tudták tenni, hiszen az európai uniós források is jöttek, és még nyugati befektetők is voltak nagy számban. Ezért ez az extenzív növekedés végbe tudott menni, de hát nyilvánvalóan látható volt, hogy ennek versenyképességi problémái és nagyon erős termelékenységi problémái vannak, hiszen a magyar termelékenység fele vagy harmada az európai uniós termelékenységnél.

Egyébként nagyon érdekes volt számomra, hogy a közgazdász-vándorgyűlésen Varga Mihály maga is bevallotta azt, hogy alacsony a hatékonyság és alacsony a versenyképesség, és bizony a magyar gazdaságnak szüksége lenne arra, hogy álljon át az intenzív gazdasági növekedésre, vagyis, hogy a magasán kvalifikált munkát kellene alkalmazni, magasabb hozzáadottérték-tartalmat kellene előállítani, növelni kellene a termelékenységet és a hatékonyságot.

Igen ám, ez kétségkívül így van, és abszolút egyetértek a pénzügyminiszter urunkkal, csak az a probléma, hogy az a rendszer, amelyet Orbán létrehozott, ez a NER-rendszer pont arra épült, hogy egy ilyen extenzív növekedés legyen, hiszen a gazdasági rendszer teljes egészében a politikai rendszer alá van betéve. Ez a gazdasági rendszer attól függ, a NER-lovagok hatékonysága, a NER-lovagok életképessége attól függ, hogy mekkora erőforrás-mennyiséget kapnak a kormánytól, a kormányzati oldaltól, és nem attól, hogy a piacon hogy tudnak helytállni. Nekik nem a piachoz kell alkalmazkodni, hanem az osztó hatalomhoz.

Ha egy olyan váltás lenne, amelyben egy csomó új kis-, közepes vállalkozás jönne, amely valóban innovatív lenne, hatékony lenne, lenne külkereskedelmi forgalma, vagyis a világpiacon helyt tudna állni, exportot tudna produkálni, nos, az a szektor függetlenné tudna válni a politikai hatalomtól. Ez pedig nem lenne kívánatos a kormányzat számára, hiszen a kormányzat azt a gazdasági szférát szereti, amely hozzá van becsatolva, mert az támogatja őt, amely tőle függ, de amelyik tőle függ, az viszont csak és kizárólag olyan extenzív fejlődésre vagy növekedésre képes, amely csak akkor működik, ha többlettőkét és többletmunkát tesznek bele. Ennek most egyébként nagyon jól lehet látni

a jeleit, ezért van az, hogy kínai tőkével és vendégmunkásokkal próbálják továbbfolytatni az extenzív növekedést. Nyilvánvalóan nem fog menni és nem fog sikerülni, mert mind a tőketulajdonosok, mind a munkavállalók a jövedelmük egy jelentős részét ki fogják majd vinni, így lehet, hogy a GDP valamilyen mértékben nőni fog, de a GNI semmiképpen sem.

(10.40)

Tehát a 2022-es esztendő nagyjából megágyazott, és nagyjából megmutatta azt az utat, amelyen tovább kell haladnia Magyarországnak, és '23 és '24 én megítélésem szerint ennek jegyében fog lezajlani, vagyis nem lesz képes arra a jelentős váltásra, amire mindenképpen szükség lenne, hogy a magyar gazdaság ne legyen zsákutcában. De erre vonatkozólag én a jelenlegi politikai rendszer és a jelenlegi gazdaságpolitika mellett semmilyen esélyt nem látok. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Mellár Tamás képviselő úr. Most megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr!

DR. APÁTI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy azzal kezdjem - anélkül, hogy bárkit a személyében akarnék megsérteni -, hogy a legtöbb eddigi felszólalás teljesen hiteltelen volt ebben a vitában, hiszen az előttem felszólaló képviselők többsége minden politikai és legtöbbször erkölcsi alap nélkül fogalmazta meg az álláspontját.

Ennek egyszerű oka van. A Fidesz-KDNP megszólalói úgy tesznek, mintha ellenzékben lennének, vagy még gyakrabban az ellenzék ellenzéke szerepét játsszák itt el a parlamentben, míg a baloldali, illetőleg szélsőbaloldali pártok részéről felszólalók pedig úgy tesznek, mintha soha egyetlen percig sem irányították volna ezt az országot, és nem lenne felelősségük abban, hogy 33 év után ide süllyedtünk, ahová. Aki nek nem inge, természetesen ne vegye magára. Na, de hát azért, ha jól számolok így fejben villámgyorsan, akkor a baloldali pártok legalább három cikluson keresztül irányították vagy vezették félre ezt az országot és a magyar nemzetet, a Fidesz pedig még hosszabb ideje regnál, és gyakorlatilag az elmúlt 13 évben - kisebb megszakítással - kétharmados felhatalmazással gyakorlatilag teljhatalmat, totális hatalmat gyakorolt ebben az országban. Mindegyikőjüknek volt bőven ideje arra, hogy bizonyítsanak, tisztelt képviselőtársaim. Hát bizonyítottak is, csak nem úgy, ahogy szeretttük volna. Közös, nem egyenlő mértékű, de mégis valamilyen szinten közös a felelősségük abban, hogy ez az ország idáig süllyedt, és ez látszik a 2022-es költségvetés zárszámadásán is.

E tekintetben is azt látjuk, hogy egyedül a Mi Hazának van erkölcsi és politikai alapja ahhoz, hogy éles kritikát fogalmazzon meg. Ennek pedig egyszerű az oka: egyedül - talán még néhány volt képviselőtársamat leszámítva, akik egy hajdan jobb sorsra érdemes pártban éltek végnapjaikat, politikai végnapjaikat - mi nem voltunk még kormányon, mi nem voltunk még egyedül döntéshozó pozícióban. A Mi Hazánkat tehát a legnagyobb rosszindulattal sem lehet azzal vádolni, hogy megvolt ugyan a bizonyítási lehetősége, de ezzel rosszul élt, félrevezette, becsapta a magyar embereket. Ebből a szempontból is vizsgáljuk ezt a törvényjavaslatot, tisztelt képviselőtársaim.

Ennek kapcsán is azt látom, hogy abszolút szélsőséges álláspontok fogalmazódnak meg. A baloldal - benne a balközéppel és a szélsőbaloldali pártokkal - azt állítja, hogy mindenért a kormány a felelős, és a külső körülmények nem, vagy csak csekély mértékben játszanak szerepet például a két legnagyobb ellenség, az infláció és az államadósság alakulásával kapcsolatban. Ez nyilvánvalóan egy szélsőséges álláspont.

A kormány szélsőségessége pedig abban mutatkozik meg, hogy azt állítja, hogy ő csak a külső körülmények áldozata, az inflációról, az államadósságról nem tehetnek, hiszen ők nagyon jól végezték a munkájukat, minden kiválóan csináltak, minden döntésük helytálló, vagy a döntéseik többsége, no de hát a külső körülmények. Erre szoktam azt mondani, hogy ez ugyanaz, mint amikor egy focistának nem megy a játék, akkor hivatkozik mindenre, a páratartalomra, a pálya talajára, csak a saját képességeinek a hiányosságait nem veszi figyelembe.

Ez a kormányzati álláspont is egy szélsőséges álláspont, és nagyon jó, hogy a Mi Hazánk egy kiegyensúlyozott állásponttal tud ebben a vitában megjelenni. Az indokok vegyesek, tisztelt képviselőtársaim, hiszen valóban van szerepe, hatása az inflációban az ukrán területen zajló orosz-amerikai háborúnak, valóban van szerepe a Covid áthúzó hatásának, de azért itt már óvatosabban kell fogalmazni, hiszen valljuk be, nem volt még olyan régen 2020 és 2021, hogy itt a Covid nevű irányított világprojekt kapcsán - amely egyfajta próbautazás volt az új világrend megteremtésének, vagy annak egy fontos eleme - azért önök kormányzati hatáskörben hoztak olyan észszerűtlen, a józan paraszti ésszel szembe nem álló és nagy károkat okozó tilalmakat, korlátozásokat, amelyek a 2022-es költségvetésben is megjelentek, és éreztették hatásukat mind a mai napig.

Ha megnézzük azt, hogy önök a 2022-es költségvetési évre 3 százalékos inflációval terveztek, és 14,5 százalék lett belőle, akkor itt befejezhetném a mondanómat, megihathnám ezt a pohár vizet, ami a jobb kezem felől van, és nyugodtan helyet foglalhatnék. Azért a 3 százalék és a 14,5 között többszörös eltérés van. Ez már önmagában is indok lenne komoly személyi konzekvenciák levonására. Az, hogy 2022-ben

a háztartási energia ára 21,6 százalékkal, az élelmiszerek ára 26 százalékkal emelkedett, az önmagában felháborító, főleg az utóbbi adat, hiszen kiváló adottságokkal rendelkező, alapvetően mezőgazdasági beállítottságú országban élünk.

Az is rémisztő, tisztelt államtitkár úr, hogy 2022 novembere óta nálunk a legnagyobb, a legmagasabb az infláció az egész Európai Unióban. Az is felháborító, hogy a 2022-es év áthúzó hatásainak eredményeként idén szeptemberben azt láttuk, hogy már csak nálunk van két számjegyű infláció a 27 EU-s tagállam közül. Azért ezek meglehetősen nehezen magyarázható tények, mint ahogy az a kijelentés is, amely a Mi Hazánk Mozgalom iránti elfogultsággal aligha vádolható Matolcsy Györgytől származik, miszerint az inflációt legalább 3-4 százalékkal növelte az ársapkák bevezetése.

Persze ezt le lehet tagadni, és látható ebben egy óriási politikai, személyi meg szakmai ellentét az MNB és a kormányzat között. Még egyszerűbben lefordítva, a két erős ember, Orbán Viktor és Matolcsy György között a régi nagy barátság valószínűleg megszünt, megtört vagy legalábbis rossz irányba változott. Na, de hát e két ember közötti viaskodásnak - most nem akarok erősebb kifejezéseket mondani, azért mégiscsak a parlamentben vagyunk, és itt mond az ember vezérszónoklatot, ezért próbálom visszafogni magam, hogy milyen méregetések közepette -, tehát két ember egymás méregetésének a következményét 10 millió magyar ember viseli és 10 millió magyar ember issza meg ennek a levét.

Önök sok esetben, amikor nehéz helyzetbe kerülnek, főleg az infláció kapcsán, akkor mutogatnak az Európai Unióra. Akkor hadd mondjak önöknek néhány példát azzal kapcsolatban, hogy hogyan tehetné volna könnyebbé a magyar emberek vagy a magyar vállalkozások életét! A nálunk is rosszabb helyzetben lévő Bulgáriában 2024 decemberéig a kisvállalkozásoknak nem kell áfát fizetniük. Önök miért nem segítenek így legalább a mikrovállalkozás kategóriájába tartozó sok százezernyi magyar vállalkozónak? Hiszen nem a multik, hanem ezek a többségében tisztességes magyar vállalkozók biztosítják a munkahelyeket és a munkabérek nagy részét. Vagy Lengyelországban meg tudták oldani, hogy 6 hónapig az élelmiszereket áfamentessé tették. Önök meg ehhez képest egy nagyon szűk körű kedvezményt biztosítanak a magyar emberek számára, és mivel nem elég tág ez a kör, gyakorlatilag az történik, hogy néhány élelmiszer árát befagyasztották az ársapkák kapcsán, más élelmiszerekben pedig ez sokszorosan megjelent.

Azzal együtt, hogy nagyon érdekelne rajtam kívül még sok millió magyar embert többfajta számítási módszer, hogy abban a képzeletbeli virtuális fogyasztói kosárba milyen termékeket raknak bele önök, mert hogy egyébként nem 26 százalék volt a valóságban az élelmiszer-infláció 2022-ben, arra elképesztő nagy összegben mernék fogadni. Idén ebben a hónapban is

volt olyan, amikor csak egy adott hónapban 44 százalék volt, ugyanis a magyar emberek többsége azt tapasztalja, hogy a leggyakrabban vásárolt élelmiszer típusok körében szorzószámokban lehetett, vagy legalábbis több tíz százalékban lehetett mérni az infláció valós mértékét. Hát, ha a fogyasztói kosarat úgy rakják össze, úgy állítják össze, hogy abban a mindennapi életvitelhez, akár a biológiai létfenntartáshoz, hogy így fogalmazzak, nem feltétlenül szükséges termékek vannak benne, akkor persze ki lehet ilyen bűvésztüccsel hozni ezeket a számokat.

Pár héttel ezelőtt elmondtam, abban is biztos vagyok, hogy decemberre, ha belepusztulunk, akkor is egy számjegyre lesz az infláció. Teljesen mindegy, hogy mi a valóság, önök majd kibűvészkedik, hogy legalább 9 százalékot kihozzanak. Mindenképpen egy számjegyre lesz a vége, mindegy, hogy mi van a valóságban. De attól még a magyar emberek pénztárcájában nem fog több pénz maradni a hó végén.

(10.50)

És hát, fogalmazzunk kellően nyersen és nyíltan, tisztelt képviselőtársaim! Legalábbis szerintem tegyen így mindenki, aki legalább egy kicsit komolyan gondolja, hogy konzervatív, jobboldali értékeket vall. Az elmúlt 33 év eredményeként - erre az elmúlt 13 év különösen ráfűtött - minden korábbinál durvább kasztrendszer alakult ki Magyarországon. Ha azt nézzük, hogy egy nemzetgazdasági nettó átlagkereset többszörösét is akár - nagyon ritka ez - hány magyar fiatal tudja megkeresni, de még a nemzetgazdasági nettó átlagkeresetnek a többszöröséből is teljesen esélytelen, hogy önálló lakása lesz, hogy családi házat tud építeni, vagy akár egy jelentős mértékű felújításba bele tud kezdeni, ha esetleg jelentős szülői segítség mellett meg tud vásárolni egy ingatlant. Hogy egyik társadalmi rétegből a másikba, hogy csak eggyel följebb tudjon lépni, arra teljesen esélytelenné vált. Nagyon komoly szülői háttérrel kell ahhoz rendelkezni, vagy nagy szerencsének kell bekövetkeznie az életben - például jóban lenni a miniszterelnök úrral, mint ahogy történt ez Mészáros Lőrincsel is, aki sűrűn fohászott az Úrhoz, és aztán megismerkedett miniszterelnök úrral - ahhoz, hogy komoly előrelépést tudjon valaki realizálni. Még ha az átlag felett vannak a szellemi képességei, a szorgalma, minden rendben van, ebben a kasztrendszerben egyik rétegből a másikba lépni szinte lehetetlen. Az elmúlt 13 évnek ebben óriási felelőssége van.

Mint ahogy azt is látjuk, akár a költségvetés, akár annak zárszámadása kapcsán, a korrupció helyzete kapcsán, az energiaárak kapcsán, a mezőgazdasági termelők ellehetetlenítése kapcsán - ezekről mindjárt fogok még bővebben is beszélni -, hogy amit itt koprodukcióban előállított a baloldal, és egyre nagyobb mértékben egyébként, ez tagadhatatlan, a jobbközép kormányzat, az egészen furcsa, extrém egyvelege Latin-

Amerikának, a Balkánnak és Közép-Ázsiának. Valljuk be őszintén, hogy ez is rendkívül távol áll, fényévnyi távolságra van az igazi keresztény-konzervatív - ha most a klasszikus politikai skálát nézzük -, jobboldali értékektől. Ez a Mi Hazánk Mozgalomnak és személy szerint nekem is nagyon nagy szívfájdalmam, tisztelt képviselőtársaim.

Nézzük meg azt az ágazatot egy kicsit közelebbről, ami igazából húzóágazat kellene hogy legyen, mert szilárd meggyőződésünk, hogy az rövid távon sem lesz célravezető, hogy német autóipari multiknak vagyunk az összeszerelő üzeme, meg a kínai hitelek folyósítási feltételeként meghatározott kínai akkumulátorgyárak élharcosaivá válunk. Ezzel pontosan a termőföldet, a vízkészletet tesszük mennyiségi és minőségi szempontból is tönkre, és egyébként még a vendéglátásunknak és a turisztikai üzletágnak is jelentős bevételt hozó termálfűtőüzletünket is tönkreteszhetjük, tehát egy nagyon rövid távú előnyért feláldozunk, tönkreteszünk véglegesen, hosszú évtizedekre vagy talán évszázadokra erőforrásokat.

Őszintén! Hosszú távon mi haszna lesz a magyar embereknek abból, hogy önök, mondjuk, 350 milliárd forintot adnak annak a debreceni akkumulátorgyárnak, amely nem épülne meg soha, ha önök hagynák, hogy ott népszavazás legyen? A Mi Hazánk Mozgalom többször próbálkozott népszavazási kérdések megfogalmazásával, az önök által politikailag kézivezérelt - Debrecenben ez aztán extrém erős - helyi választási bizottság mindig elmeszelte. Nem engedik, hogy a debreceniek véleményt mondjanak, mégpedig azért nem engedik, mert tudják, hogy ha a népszavazást kiírnák, azon a részvétel megfelelő lenne, érvényes és eredményes lenne, és elutasítanák az emberek az akkumulátorgyárat.

Mert miért visznek önök Debrecenbe annyi beruházást? Egyszerű: mert önök a Fidesz fővárosának tekintik Debrecen minden szempontból, és önök eleve úgy gondolkodnak, hogy a párt megbukhat, a rendszer nem - ez a logika vezérli önöket -, és ha egyszer megbuknak, akkor Debrecenben tartósan, az ottani különösen erős Fidesz-hatalom miatt hosszú távon biztosított a túlélésük. Ezért áramoltatnak oda pénzt, fegyvert, paripát, energiát, nem kímélve rengeteg forrást, olyan forrásokat, amiből, mondjuk, a magyar termelők, főleg a magyar családi gazdaságok és a magyar kisvállalkozók ki tudnák húzni az ország szekerét ebből az egyre mélyebb, fogalmazzunk így finoman, kátyúból.

A mezőgazdaságban 2022-ben kifizettek 1017 milliárd forint támogatást. Ez nem hangzik rosszul, de ennek 80 százaléka Csányi Sándorhoz, Mészáros Lőrincshez, az ő csatolt részeikhez és egy Somogy megyei külföldi érdekeltiségű klánhoz vándorolt. Így már kicsit rosszabbak az arányok. 2027-ig, ha igazak a hírek, akkor 5000 milliárd forint támogatást lehet megpályázni. Ha ez 80 százalékban a kis és közepes családi gazdaságokhoz kerülne, akkor azt hiszem, hogy

vidámabban vagy optimistábban gondolnánk a jövőre, azonban, ha ugyanez a 80 százalékos ráta megmarad, akkor azt látjuk, hogy az 5000-ból úgy 4000 milliárdot ugyanez az érdekkör fog megkapni.

További probléma, amin valahogy nem nagyon akarnak önök segíteni, hogy általában 50 százalék a támogatásintenzitás, tehát 50 százalék önerőnek kell jelen lenni. Tőkeszegény a magyar családi gazdaságok döntő többsége, tehát már eleve el sem indul a pályázatokon, hiszen tudja, hogy nem tudja az 50 százalék önerőt hozzátenni, vagy ilyen magas kamatkörnyezetben nem mer eladósodni. Ez is teljesen érthető, hiszen azokat a kamatok azokon a felvásárlási árakon, amelyeken önök szintén nem akarnak javítani - bár ez nemcsak a Pénzügyminisztérium hatásköre, a korrektség kedvéért ezt is el kell mondani -, nem lehet kigazdálkodni. Az 50 százalék támogatásnál is azt látjuk, hogy ha ezt előfinanszírozásban kell megoldani, és nem megfelelő az előleg mértéke, tehát nem adnak akár egy 100 százalékos előleget, akkor bizony már a sokadik olyan érvvel találkozunk, amelyből egy is elég ahhoz, hogy valaki ne vegyen részt egy ilyen többségben fejlesztési célú pályázaton.

És a „szegény embert még az ág is húzza” alapon, valóban, ebben teljesen igazuk van, 2022-ben rég nem látott mértékű aszály pusztította az országot, a termőterületek 80 százalékát érintette, és összesen 1,5 millió hektáron jelentettek be aszálykárt. Bár megjegyzem, hogy nem minden területen elég gyors az aszálykárok kifizetése. Talán egy ebből a szempontból kevésbé érdekes, de azért mégsem teljesen jelentéktelen területet, mondjuk, az erdőgazdálkodást hadd mondjam önöknek: általában a tárgyévet követő második évben fizetik ki átlagban - és nem feltétlenül csak a magyar hatóság hibájából, hanem az Európai Unió teljesen észszerűtlen gondolkodású döntéshozói miatt - az erdőgazdasági területekben esett aszálykárokat. Lehetséges, hogy a szántóföldi kultúrákban sem sokkal gyorsabb a kifizetés, holott itt a pénz minél gyorsabb megérkezése szó szerint életet menthet. Nem azért, mert a magyar parasztek mohók, meg extraprofitra törekednek. Ők nem bankárésszel gondolkodnak, ők csak nagyapáik földjén szeretnének tisztességesen megélni. Egyre nehezebb ez.

Nem tűnik ki a 2022-es zárszámadási törvényből, tisztelt államtitkár úr, hogy mondjuk, 2017-től kezdve, vagy azzal összehasonlítva, amikor egy átlagos méretű - és saját tapasztalatból is mondom, elég keserűen - gyümölcstermelő családi gazdaság, mondjuk, képes volt olyan profitot termelni szerencsésebb esetben, hogy akár abból, mondjuk, három családot, vagy kicsit fogalmazzunk közgazdásznyelven, három nagyobb fogyasztási egységet is el lehetett vagy fenn lehetett tartani, ez 2022-23-ra jó, ha egy. Ugyanis az input anyagárak elkeseredésén megemelkedtek, a hivatalos számítások szerint - ezek megint ugyanolyanok, mint általában az inflációs számítás, hogy mit teszünk bele a fogyasztói kosárba; ezzel szélsőségesen

tudnak önök játszani - 44,7 százalékos az emelkedés. Tehát átlagban 44,7 százalékkal emelkedtek a mezőgazdasági termeléshez kapcsolódó kiadások. A valóságban ez sokkal nagyobb. Hiszen itt nemcsak a munkadíjak emelkedése - ennek akár még örülni is lehet, hiszen nagyon kemény, többségében fizikai munka a mezőgazdaságban elvégzett munka, én biztos nem sajnálom senkitől, aki ezt a munkát tisztességesen elvégzi, az egyre nagyobb béreket -, nem is csak ez okozott költségnövekedést, hanem különösen a vegyszerek és a műtrágyák árának emelkedése. Persze erre is rá lehet fogni azt, amire majd megint mindjárt kitérek, az energiaárak emelkedését, hiszen a műtrágya ára, és mondjuk, a gáz világgiazi ára valóban szorosan összefügg egymással.

De hadd mondjak még egy szempontot. Várunk még néhány laboratóriumi eredményre, és ha az történt, amitől tartunk vagy amire gyanakszunk, akkor országos botrányt fogunk belőle keríteni, vagy országos botrány lesz, hogy nemcsak az a probléma, hogy a vegyszer meg a műtrágya ára megemelkedett, hanem hogy milyen minőséget akarnak eladni meg adnak el a magyar paraszteknek. Egyre több termelő keres meg engem is azzal, hogy a hatóanyag-tartalom a csomagoláson láthatóhoz képest egyharmad. Tehát 70 százalékkal kisebb a hatóanyag-tartalom, mondjuk, műtrágya esetében; az atyaúristennek nem akar a műtrágya elolvadni, felszívódni, és hasonló problémák lehetnek egyre drágább vegyszereknél is. Méregdrága mérgeknél, ha egy ilyen furcsa kifejezéssel akarnék élni. Csak itt a különböző mérési módszerek, laborvizsgálatok nem biztos, hogy a magyar parasztember érdekeit fogják szolgálni, mutatván a valóságot - hiszen mi csak az objektív valóságot szeretnénk megmutatni -, hanem, mondjuk, akár a német, akár más multik érdekét kívánják szolgálni.

(11.00)

Amennyiben a laboratóriumi eredmények alátámasztják a gyanúkat, a másodperc törtrésze alatt nyilvánosságra fogjuk hozni ezeket az ügyeket.

Aztán nézzük azokat az energiaárakat, amelyek többségben tényleg nem az önök hibájából emelkedtek. Bár azért itt az áram árával kapcsolatban érdemes óvatosságnak lennünk, meg azzal kapcsolatban is, hogy 2022 februárja és 2022 nyara között - maradjunk a 2022-es évnél - mi is történt. 2022 februárjában az orosz cár és a magyar miniszterelnök bejelentette, hogy ötödáron kapja Magyarország az orosz gázt. 4,5 milliárd köbméter orosz gáz megvásárlásáról állapodtak meg, ha hinni lehet ezeknek a híreknek. Hozzátette ekkor egyébként egy korábban önöknek dolgozó, kiváló energetikai szakember, hogy őszintén kételkedik ebben az ötödnyi árban, hiszen ennyiért legfeljebb Fehéroroszország szokott kapni az oroszoktól gázt. Aztán még 1 milliárd plusz, a 4,5 milliárdon kívül plusz még 1 milliárd köbméter gáz megvásárlásáról tárgyaltak.

2022 februárjáról beszélünk, a választások előtt voltunk négy-öt héttel - persze, nyilván, a kampányüzemmód miatt ilyeneket kellett mondani -, aztán azt láttuk, hogy 2022 júniusa közepére, amikor már több mint két hónappal voltunk a választások után, a magyar gáztárolók kevesebb mint fele töltöttséggel rendelkeztek, mint a korábbi években. 2022. július 13-án, ha jól emlékszem, villámgyorsan le kellett kötni világpiacon, szinte csúcsáron 700 millió köbmétert, elvileg stratégiai tartalékot vagy stratégiai készletet. Lőtéren vándorló bolhás kutya legyek és ugassak, ha értem, hogy akkor miért kellett egy ilyen helyzetben a 700-ból 500 millió köbmétert eladni a szerbeknek. Tehát lehet, hogy itt megjelennek olyan érdekek, amelyek akár a titkosítások miatt vagy más okokból kevésbé érthetőek, de azért ez finoman szólva sem a magyar érdekeket szolgálta.

2022 nyarára kiderült, hogy akkor mégsem olyan kedvezményes az orosz gáz, mert lényegében a holland tőzsdei árakhoz van kötve, és nem tudtuk meg nem is tudunk az oroszoktól rögzített áron, fix áron gázt vásárolni. Ekkor kezdett kiderülni a valóság minden apró részlete - hogy egy másik nagy klasszikust idézzek -, és így jutottunk el tavaly nyáron az akár 1000 forint fölötti vagy 1100 forint fölötti gázárakhoz. Ugye, tudjuk, hogy 340 euró/megawattóra volt a csúcsára a gáznak, amely egyébként azóta egész sokáig meredeken elkezdett visszaesni.

Nyilván fontos a rezsicsökkentés. Tehát mi nem tartozunk azon pártok közé, akik ezt egy haszontalan vagy látszatintézkedésnek tartják, mert az is egy szélsőség, de az a másik szélsőség, az meg az önök szélsőséges véleménye, hogy ez aztán milyen egyoldalúan szolgálta az emberek érdekeit. Nyilván segített az embereknek, ez tagadhatatlan, de azért mondjuk el azt is, hogy 2012 végétől egészen tavaly nyárig általában a gáz világpiacon árával jóval alacsonyabb volt - 102 vagy 110 forint körüli -, mint a rezsicsökkentett ár, volt, amikor 40-50 forint volt átszámolva, egy köbméterre kivetítve a gáz ára, önök akkor is 110-ért vagy 120-ért adták. Ehhez képest azért nem nevezném annyira kedvezményesnek.

Az is kevésbé érthető, hogy most az 1729 köbméteres kedvezményes mérték fölött miért adják 767 forintért. Illetve arra is kérném államtitkár urat, hogy legyen szíves akár a Gazdasági Versenyhivatalnál meglévő kapcsolatait latba vetni, mert nemcsak jómagam, hanem több százezer vagy talán milliárdnyi magyar ember nem érti, hogy miért úgy számolják a jellegzőgörbe meg egyéb alapon a gáz árát, amikor az 1729 köbméteres kvótán belül, annak el nem fogyasztása esetén is kiszámláznak akár 747 forinttal is az éves leolvasások után gázárát. Tehát, amikor egyértelműen még a kedvezményes árat kellene adni, vitán felül áll, hogy a fogyasztó nem fogyasztotta el a korábbi éves leolvasástól az aktuális éves leolvasásig az 1729 köbmétert, akkor is van bő a képükön, kvázi teflonarc, hogy kiszámlázza a szolgáltató - most a szolgáltatókra mondom, hogy teflonarcúak - a magas gázárát.

Ugyanez a helyzet a villanyárnál. Elvileg 11-12 forintért megtermeli Paks, mégis azt mondják, hogy már a 36 forint is milyen kedvezményes mérték, és amikor ebben az esetben a 2523 kilowattórát elfogyasztja a tisztelt magyar választópolgár, akkor utána 70 forintot vernek a nyakába. De ez sem igaz! Ez sem igaz! Mindenki nézze meg a saját villanyszámláját itt a képviselőtársak közül, a munkatársak közül, mindenki, aki hallja ezt a vitát! Én nem nagyon találtam még olyan villanyszámlát, ahol 36 forintért kaptam volna, és ez nem az én személyes sztorim, mert nyilván engem meg minket, az itt ülőket nem vágja földhöz a villanyszámla, de azért ne felejtjük el, hogy honnan kezdtük, honnan gyűttünk, meg azt se felejtjük el, hogy nagyon sok magyar embernek ez igencsak húsba vágó kiadás. Ha megnézzük, és visszaosztjuk a számla végösszegét és az elfogyasztott mennyiséget, akkor azt látjuk, hogy havonta változó, a hatvanegynéhány forinttól az 52 forintig, a 44 forintig bezárólag itt mindenféle számok repkednek.

Ahelyett, hogy önök az orosz gáztól való függőség csökkentését valóban komolyan gondolnák, igazából akadályozzák, és mindjárt meg is indokolom. Ez egyébként főleg az Energiaügyi Minisztérium hiányosságaira vezethető vissza - azért mégse lenne helyes, ha mindent a PM nyakába varrok, tehát igyekszem igazságosan mérni a kritikát -, hiszen mi vagyunk az egyetlen párt, a Mi Hazánk az egyetlen párt, amelyik a hibrid energiapolitika híve. Van helye a hagyományos energiaforrásoknak, mint ahogy természetesen mi is fontosnak tartjuk a megújuló energiaforrásokat, de Magyarország adottságai, legfőképpen beszűkült gazdasági lehetőségei miatt csak az egyik vagy csak a másik irányba aránytalanul elbillenni, az egy szélsőséges álláspont, tisztelt képviselőtársaim.

Meghirdették most önök, hogy még talán 200 ezer háztartás számára 2026. január 1-jéig elérhetővé tesz az igazi, a legjobb menekülési útvonalat jelentő napelemeknek a telepítési lehetőségeit. Amennyiben önök nem hajlandóak azt az intézkedést - az Energiaügyi Minisztériumra gondolok, de azért mégiscsak, ennek nagyon komoly költségvetési meg pénzügyi, gazdasági hatásai vannak -, ha önök nem hajlandók a jogszabály erejénél fogva valamennyi 2023. szeptember 7-éig benyújtott kérelem alapján kiadott engedély érvényességi idejét 2026. január 1-jéig meghosszabbítani - így, körülbelül ezzel a megfogalmazással -, akkor, amit önök 2026. január 1-jének mondanak, az valójában legkésőbb jövő ősszel le fog járni, ugyanis az érvényességi idő, az engedélyek érvényességi ideje egy év. 200 ezer, főleg tavaly benyújtott 200 ezer kérelem alapján nem lehet egy év alatt a kivitelezéseket elvégezni, ez fizikai, időbeli képtelenség, újabb ár-emeléseket fog generálni, és lehetetlen helyzetbe hoz rengeteg magyar családot.

Nagyon jó, hogy meghirdették a napelem-támogatási programot, csak arra hívnám fel az önök szíves figyelmét, hogy a háztartásonként 4 kilowattnyi

napelemes rendszer legfeljebb egy háztartás alapszükségeit tudja fedezni. Ha valaki levegő-levegő hőszivattyúval vagy levegő-víz hőszivattyúval akar fűteni vagy éppen hűteni, akkor ez nem lesz rá elég, ahhoz legalább ennek a kétszeresére, két és félszeresére van szükség. És a levegő-levegő hőszivattyúk eléggé elterjedtek, ezt az alacsonyabb jövedelmű honfitársaink is meg tudják vásárolni. Gyakorlatilag mindegyik alkalmas hűtésre és fűtésre, és ez az, ami az emberek mindennapjait érinti, hiszen a magyar háztartásokban az energiaköltségek 65 százaléka fűtési költség. Tehát a magyar emberek mindennapjait érintő, húsba vágó kérdésekről beszélek.

Lehet, hogy akinek magas fizetése van, erről hajlamos elfeledkezni, de végül is mégiscsak az lenne itt a célunk - gondolatom szerint és a Mi Hazánk elképzelései szerint -, hogy hogyan tudjuk megkönnyíteni az emberek életét, hogyan tudjuk elérhetővé, hozzáférhetővé tenni számukra az olcsóbb vagy a korszerű energiaforrásokat, hogyan lehet leválni az orosz gáztól, ami valóban rövid, közép- és hosszú távú stratégiai érdek, áramalapú fűtéssel vagy fafűtéssel.

Az utóbbit sem vetném el, hiszen azért magam is szívesen fűtök olyan eszközökkel meg olyan módszerrel, amivel a nagyszüleim is fűtöttek. Az áramtól teljesen független faalapú fűtés, amilyen irányba most alakul a világ, azért nem elvetendő, és a legnagyobb biztonságok egyikét jelenti, míg a korszerű, megújuló energiaforrásokra alapuló, áramalapú fűtési módokhoz komoly, az előbb elmondottak szerint komoly segítséget kell adni az embereknek, és az aprónak tűnő, de valójában kizáró okot képező akadályokat is illene elhárítani annak érdekében - ha már önök a nagy számok, a száraz közgazdasági adatok és számok tekintetében elég szomorú és szerény eredményeket produkálnak -, hogy legalább a mindennapokat próbáljuk valahogy, valamilyen formában élhetőbbé tenni.

Önökkel ellentétben mi nem a német autógyártás multik és nem az akkumulátorgyárak országává akarjuk varázsolni Magyarországot, mi a mezőgazdaságra és az élelmiszeriparra alapoznánk.

(11.10)

Mi abban hiszünk, hogy a magyar parasztemberek, a magyar családi gazdaságok által megtermelt nyersanyagokat Magyarországon kell feldolgozni és ezeket Magyarországon kell értékesíteni. Az biztos jó üzlet, csak nem nekünk, hogy a magyar nyersanyagokat kiviszik külföldre, ott feldolgozzák, a színe-javát eladják Nyugat-Európába, a gyakran daganatképző meg rákkeltő hulladékot meg visszazállítják nekünk, szintén aranyáron. Sokszor érezzük azt, hogy ezt is csak velünk, magyarokkal lehet megcsinálni, ráadásul a saját hazánkban. Ez aztán igazán fölháborító. Csak azért említettem ezt a nagyon fontos ötletet, mert itt a baloldali felszólalóktól kritikát, savazást, fikázást, valljuk be őszintén, bőven lehetett hallani, de azt,

hogy ők mit csinálnának abban az esetben, ha kormányzati felhatalmazást kapnának, arról mélyen hallgatnak, talán azért, mert ötletelenek, illetve ők is hasonlóan, mint egy rossz focista: arra rúgnak a labdát, amerre éppen az orruk van, vagy éppen az orruk áll. A Mi Hazánk Mozgalom e tekintetben is különb tőlük: mi azt is elmondjuk, hogy mit tennénk másként, és milyen egyéb ötleteink vannak ahhoz képest, ahhoz a tévúthoz képest, amiről önök egyelőre nem akarnak letérni. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. (Szabadi István tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Apáti István képviselő úr. Most megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának, aki a pulpitusról mondja el a képviselőcsoport véleményét. Öné a szó.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Mi is megmondtuk, minden ellenzéki párt elmondta, és sok éve mondjuk, hogy nincs értelme tavasszal költségvetést csinálni, mert a tárgyév még olyan messze van, hogy addig a feltételek olyan mértékben változhatnak meg, hogy teljesen át kell írni a költségvetést, pont úgy, ahogy 2023-ban történt, államtitkár úr. 2022-ben hivatalosan nem írták át, ám a fő számok és sok minden más is olyan mértékben változtak meg, hogy valójában a költségvetés már nem is jelent többet a papírnál, mint amire kinyomtatják.

Természetesen ez annak a kormánynak, annak a rendeleti kormányzásnak, amelyik az Országgyűlést mint olyat teljesen semmibe veszi, csak díszletnek tekint, gondolom, tökéletesen megfelel. Hiszen legutóbb már a parlament legalapvetőbb saját jogát, az adó kivétel jogát is elvették, rendeleti úton vetettek ki vagy módosítottak adókat. És hát, ugye, legyünk őszinték, a tények is azt mutatják, hogy az elfogadás és a tárgyév között hatszor nyúltak bele rendeleti úton az elfogadott költségvetésbe, az Országgyűlés teljes kihagyásával.

De tegyünk úgy, mintha a költségvetéseknek lenne bármilyen jelentősége, mert mi reméljük, hogy lesz még egyszer jelentősége, lesz még Magyarországnak átlátható költségvetése! 2021-ben a költségvetés tárgyalásakor egészen pontosan a következőt mondtam: „A tervezett inflációt, GDP-t, államadóságot, költségvetési hiányt mind bizonytalanság övezi. A 2022. évi inflációt is szándékosan alultervezik, mint eddig minden évben. A 3 százalékos infláció az ismert gazdasági folyamatok tükrében nagyon valószínűtlen. Az alultervezésnek pontosan ismerjük az okait: bővíti a kormány mozgásterét, pluszforrásokat teremt, hogy a választások előtt óriási költségek hajthassanak végre.” És mit ad Isten? Ez történt. Bár ilyen szintű pluszbevételre valószínűleg önök sem számítottak. A 3 százalék helyett 14,5 százalék

lett az infláció, ez kapitális melléfogás. Ez nem 3 százalékos helyett 4,2 vagy nem 3 százalékos helyett 6 százalékos, ami gyakorlatilag megint csak egy elfogadhatatlan különbség - 3 százalékos helyett 14,5 százalékos infláció lett. Ehhez egyébként az idejű költségvetés lesz majd fogható, ahol képesek voltak behozni egy költségvetést 5 százalékos tervezett inflációval a 14,5 után, 5 százalékos inflációval tervezett a '23-as költségvetés, és most már látjuk, hogy nagyságrendileg 18 százalékos körül fog megállni az éves infláció.

És ezt nem lehet arra fogni, hogy nem látták előre, hogy az oroszok lerohanják Ukrajnát, ezt nem lehet az energiaár-robbanásra fogni, ugyanis, ha összesen alkották volna meg a költségvetést, a folyamatok már sokkal jobban láthatóak lettek volna, nem utolsósorban azért, mert az oroszok már 2021 őszén bevetették az energiaár-fegyvert. Ez az eszköz, ez a jól kiszámítható folyamat már akkor tervezhető volt, és ismert volt önök előtt még jobban, mint előttünk.

Az alultervezésnek meg is lett az eredménye: a legfőbb adónemek bevételei 25-26 százalékkal haladták meg a tervezettet. Áfából 5487 milliárd forint helyett 6860 milliárd forint folyt be, tehát 1373 milliárddal több. Személyi jövedelemadóból 2866 milliárd helyett 3598 milliárd, amiből aztán persze adtak 800 milliárd forint „nem választási” adó-visszatérítést. A társasági adóból 589 milliárd helyett 747 milliárd, azaz 158 milliárd forinttal több folyt be. Csak ebből a három adónemből 2263 milliárd forint többletbevétele lett a költségvetésnek. Ez egy elképesztő szám. Azt gondolom, hogy ezen a ponton érdemes azon hosszabban elmerengeni, hogy ezt a többletet, ezt a folyamatot és azt a tényt, hogy a 14,5 százalékos infláció mellett az élelmiszerek inflációja 26 százalék volt - és több vezérszónok képviselőtársam elmondta, hogy azért ennek pontosságáért egyikünk sem tenné tűzbe a kezét -, nem vették figyelembe, és önök 26 százalékos élelmiszer-inflációnál még véletlen sem léptek semmit annak érdekében, hogy Magyarország legrászorultabb társadalmi rétegeinek a helyzetén könnyítsenek. Meg lehetett volna csinálni - az előbb mondtam el, hogy mennyivel több áfa folyt be -, hiszen volt rá forrás, hogy az alapvető élelmiszereknek - ez egy igazán minimalista elvárás -, az alapvető élelmiszereknek egységesen levigyük az áfatartalmát 5 százalékra, vagy adott esetben akár teljesen el is engedjük. Európában sehol nincsen, de talán a világon sincs sehol a 27 százalékos meg a 18 százalékos áfamértékhez fogható forgalmiadó-kulcs az alapvető élelmiszereken.

De önök úgy gondolták, hogy jó az a kis pluszbevétel, amit az inflációs számokkal való mokolás juttat nekünk. És tudjuk, mire ment el a sok pénz, és tudjuk azt is, hogy mire nem jutott, itt van benne a zárszámadásban.

Pontosan tudjuk, hogy hol pótolták a megemelkedő kiadásokon keresztül megjelenő hiányt, és hol hagyták, hogy az infláció elértéktelenítse a finanszírozásokat.

Nem jutott a tanároknak tisztességes béremelés, pedig már akkor is és azóta is kérték, követelték. De nem jutott a szociális dolgozóknak sem, akik még az egyszeri 500 ezer forintot sem kapták meg, amit egyébként az egészségügyi dolgozók legalább megkaptak a Covid alatt végzett áldozatos munkájuk egyébként elégtelen kompenzációjaként. Nem jutott rendes gazdaságfejlesztésre, nem jutott zöldátállásra, és nem jutott az orosz gázfüggetlenség csökkentésére a lakások szigetelésével, a megújuló energiaforrások fejlesztésével. 2022 egy aszályos év volt, és még egy ilyen évben sem jutott sem az öntözési rendszer fejlesztésére, sem vízmegtartó gazdálkodás támogatására. Nem kaptak többet az önkormányzatok sem, sőt a szolidaritási adójukat megemelték 27 milliárd forinttal. A kormány szeretné elfelejteni, de mi nem felejtjük: 2022 volt az az év, amikor a Covid miatt összeomlott egészségügyet és más közszolgáltatásokat újjá kellett volna építeni. Ez sem történt meg. De mégis mire ment el ez a tengersok pénz?

El kell ismerni, hogy sokat költöttek az elhibázott energiapolitika miatti veszteség kompenzálására. Ami veszteség egyébként nem lett volna, de legalábbis nem lett volna ilyen mértékű, ha az elmúlt évtizedben legalább megpróbálták volna megteremteni az ország energiafüggetlenségét, ahogy azt az LMP egyébként hosszú évek óta folyamatosan javasolta.

(11.20)

Am ezenkívül tíz- és százmilliárd forintok mentek el felesleges, sőt esetenként káros kiadások megnövelésére. Ezekből egyébként nagyon tisztán kiolvasható az önök társadalompolitikája, ebből kiolvasható az önök viszonya a magyar társadalommal. Csak mondok néhány példát. Autó-motor sport támogatására plusz 33 százalék jutott. Hát, ez nemzetgazdaságilag igazán kiemelt kérdés, tisztelt képviselőtársaim, autó-motor sport nélkül ez az ország sehol nincs. De plusz 90 milliárd forint, tehát négyszeres összeg jutott az egyházi fejlesztések támogatására; plusz 32 milliárd forint jutott az Eximbanknak, azaz a multik támogatására; plusz 72 milliárd, azaz az eredeti összeg csaknem duplája szintén multik támogatására az úgynevezett beruházásösztönzési célelőirányzat keretében; plusz 61 milliárd forint Budapest-Belgrád kínai vasútra, amiről véletlenül tudjuk, hogy soha az életben nem fog megtérülni; két és félszeres összeg, 45 milliárd plusz állami propagandára meg az úgynevezett konzultációra. Államtitkár úr csúnyán néz rám, de a helyzet az, hogy ha ön olvasta a propaganda által megírt konzultációs kérdéseket, akkor pontosan tudja, hogy miről beszélnek. És lehetne még hosszasan folytatni ezt a felsorolást.

Ami az egyes funkciókat illeti, a kép úgy néz ki, hogy környezetvédelemre csak 258 milliárd forintot költöttek, ami még az előző évinél is 19,5 milliárddal kevesebb, így ennek a fontos területnek a finanszírozása reálértékben majdnem 20 százalékkal csökkent.

Ma már tudjuk, hogy ez a döntés, ez a folyamat tökéletesen beleillik az azóta tapasztalt kormányzati döntésekbe. Emlékezzünk vissza, csak pár hete volt, amikor gyakorlatilag kinyírták a környezetvédelmi hatósági rendszert, mert szegény multikat nem szabad bántani, majd hatósági szerződést köt veletek, és nem bírságot titeket. Megint csak egy pont az önök viszonya, a magyar társadalom és a multik viszonya kapcsolatában.

És igen, azt gondolom, hogy ez is az akkumulátorstratégia előkészítése volt, annak az akkumulátorstratégiának, amellyel gyakorlatilag ellehetetlenítik a jövőt, nemcsak azért, mert gazdaságilag fenntarthatatlan, nemcsak azért, mert egyébként ez a, nevezzük stratégiának, de igazán rossz szájízzel teszem ezt, merthogy gyakorlatilag minimális hozzáadott érték mellett, nagyobb részt külföldi munkavállalók bevonásával és külföldre vitt profitot eredményez, és nemcsak azért, mert ezek a cégek olyan támogatásokat kaptak, amelyekről mikro- és kisvállalkozás még csak álmodni sem mer, tehát hogy tömegével vannak olyan kormányzati döntések, ami minden létrehozott munkahely után 60 millió meg 50 millió fölötti támogatást biztosít a multinacionális cégeknek. A múltkor azt mondtam, és tartom is ezt az állítást, hogy ebből a pénzből mikro-, kis- és középvállalkozások csodát tudnának csinálni, és az a profit itthon maradna.

De azt gondolom, nem mehetünk el szó nélkül, hogy milyen környezeti terhelést jelent az önök akkumulátorstratégiája ennek a hazának. Elhasználják a vizünket, pedig ma is igaz az az állítás, hogy ma Magyarországról sokkal több víz megy ki, mint amennyi bejön. Pontosan tudjuk, hogy egyébként minden klímakutató azt mondja, hogy a Kárpát-medence nagy eséllyel ki fog száradni, és elkezd elsivatagosodni. De, ugye, ennek van egy környezetszennyezési ága is. Ezért kellett kiherélni a környezetvédelmi hatóságot.

De persze jutott autósportra, jutott Budapest-Belgrádra, plusz 100 milliárd stadionépítésre. Tegnap azonnali kérdésem volt ebben az ügyben, megkérdeztem, hogy miért nem épül a dél-budai centrumkórház, mert amikor ezt tervezték, azóta három nagy sportkomplexumot építettünk föl nagyságrendileg a kórház megépítésének az áráért. Hármat! Erről beszéltek, amikor azt mondom, hogy az önök viszonya a magyar társadalommal itt van leírva a költségvetésben és a zárszámadásban.

De hasonló folyamatokat láthatunk az oktatásban is. Az egyházi, nemzetiségi, önkormányzati és magánfenntartású köznevelési intézmények finanszírozása nőtt, ám az állami közoktatásé és felsőoktatásé reálértékben csökkent. A Klebelsberg Központ 11,9 százalékos nominális növekedése a 14,5 százalékos infláció mellett egyértelműen bizonyítja, hogy reálértékben csökkent a Klebelsberg Központ finanszírozása, tehát a magyar közoktatás finanszírozása.

Ma már azt is tudjuk, hogy a vasúti infrastruktúrából is kispórolták a forrásokat, pont úgy, ahogyan

Mészáros Lőrinc a betonból a betonvasat. Erről szól az önök költségvetése, és erről szól ez a zárszámadás, hogy csináltak valamit, de ebből a valamiből igazán-diből nem épült az ország.

Azt gondolom, összefoglalva úgy fogalmazhatunk, hogy a 2022. évi költségvetés végrehajtásából ugyanaz olvasható ki, mint a korábbi évek fideszes költségvetéseiből: a közszolgáltatások folyamatos leépítése; forráskivonás; felesleges, legfeljebb a holdudvart tápláló beruházások; luxuskiadások; stadionok és végül a multik agyontámogatása. Mindeközben bünyös tétlenség mind a környezet- és klímavédelem, mind az energiatartótlanság megteremtése, mind az élelmiszer-önellátás elérése terén.

Ez az önök költségvetése 2022-ből, és azt gondolom, hogy nem fogom meglepni államtitkár urat, ha azt mondom, hogy az LMP-Magyarország Zöld Pártja ezt a zárszámadást nem tudja támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Csárdi Antal képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi képviselői felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót itt a pulpituson Ritter Imre nemzetiségi képviselő úrnak, aki nemzetiségi nyelven ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarrá fordítja azokat. Öné a szó, képviselő úr.

RITTER IMRE nemzetiségi képviselő: Köszönöm. Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrter Herr Präsident des Staatlichen Rechnungshofs! Sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, dass ich im Namen und im Auftrag des Ausschusses der in Ungarn lebenden Nationalitäten unseren Standpunkt bezüglich der Vollführung des Gesetzes Nr. XC über den Zentralhaushalt Ungarns für Jahr 2022 mit Nr. T/5387. erörtere.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Állami Számvevőszéki Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága nevében kifejtsem álláspontunkat a T/5387. számon benyújtott, a Magyarország 2022. évi központi költségvetéséről szóló 2021. évi XC. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat kapcsán.

Felszólalásom elején először a 2014. október 14-én elhangzott egyik első parlamenti felszólalásomból idéznék. Akkor azt mondtam: „A Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága nevében tisztelettel köszöntöm önöket abból az alkalomból, hogy a magyar parlamentben első alkalommal egy törvényjavaslat általános vitájában mint a nemzetiségi bizottság által felkért előadó kifejtetem bizottságunk véleményét.

A Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló 2012. évi CCIV. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat, a zárszámadás véleményezése

során egyidejűleg vagyunk nehéz és könnyű helyzetben is. Egyrészt nehéz helyzetben, mert ennek a felszólalásnak, hozzászólásnak először már közel húsz évvel ezelőtt kellett volna megtörténnie itt a parlamentben, így közel két évtized mulasztását kell minden szempontból minél hamarabb felszámolni.

(11.30)

Másrészt a könnyű helyzetet az okozza, hogy a 2013-as központi költségvetési törvény megalkotásához nekünk, magyarországi őshonos nemzetiségeknek sajnos vajmi kevés közünk volt, így a végrehajtásáról minden felelősség nélkül mondhatunk ószinte véleményt.” - ezzel vége a nyolc évvel ezelőtti felszólalásomból vett idézetnek.

Amikor erre a mai felszólalásra készültem, elsöre magam sem akartam elhinni - de igaz, mert jó matematikusként az ujjaimon kétszer is végigszámoltam -, de ez a Magyarország 2022. évi költségvetéséről szóló T/5387. számú törvényjavaslat már a jubileumi, tizedik költségvetési beszámoló, zárszámadás, melynek parlamenti vitájában képviselhetem a Magyarországi Nemzetiségek Bizottságának véleményét.

A Magyarországon őshonos nemzetiségek parlamenti képviseletének jelentőségét, súlyát, fontosságát az elmúlt két parlamenti ciklus minden kétséget kizáróan bebizonyította. A Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága az elmúlt nyolc évben megtette a javaslatait, és engedjék meg, hogy ezek után felsoroljak néhány meghatározó eredményt az elmúlt nyolc évből, mely tartalmazza már a 2021 tavaszán elfogadott 2022. évi központi költségvetési törvényben biztosított 2 milliárd forintos támogatásemelést is.

Először: az országos nemzetiségi önkormányzatok működési támogatását közel duplájára emeltük, és létrehoztunk egy, 2022-ben már mintegy 3 milliárd forintos beruházási-felújítási keretet az országos nemzetiségi önkormányzatok és a fenntartott nemzetiségi intézményeik épület- és építményfenntartására.

Másodszor: a helyi nemzetiségi önkormányzatoknál négyszeresére emeltük a működési támogatásukat, két és félszeresére a feladatalapú támogatásokat.

Harmadrészt: a nemzetiségi kulturális és oktatási autonómia megvalósítása érdekében az elmúlt nyolc évben 55 helyi nemzetiségi önkormányzat 75 nemzetiségi köznevelési intézmény fenntartói jogait vette át. Ezen intézményeknél 2017-ben előbb átvettük a vagyonekezelői jogokat, majd 2020-ban átvettük az ingatlanok tulajdonjogát is. Ezen intézmények részére létrehoztunk egy, a 2022. évben már közel 2 milliárd forintos beruházási-felújítási pályázati önrészkeretet, valamint úgyszintén 2022-ben már rendelkezésre állt egy 350 millió forintos működésitámogatás-kiegészítési keret. Ez a keret sajnos a háború és az energia-krízishelyzet miatt időközben elvonásra került; ezt tudomásul vettük.

Negyedszer: a nemzetiségipedagógus-program keretében a nemzetiségipedagógus-ellátottság és -képzés biztosítására három lépcsőben, 2018., '19. és 2020. január 1-jével a nemzetiségipedagógus-pótlékot a négyszeresére emeltük, differenciáltuk, és kiterjesztettük minden nemzetiségi pedagógusra. Ez azt jelenti, hogy 2020. január 1-jétől közel 4 ezer nemzetiségi pedagógus mintegy 2,5 milliárd forinttal több nemzetiségi pótlékot kapott, kap és fog kapni minden évben, mint 2017-ben.

Ötödször: 2018. szeptember 1-jével bevezettük a nemzetiségipedagógus-hallgatói ösztöndíjrendszert, aminek eredményeként a 2018-19. évben 87 fővel indultunk. A tavasszal lezárult 2022-23. tanévi pályázat során pedig már 542 nemzetiségipedagógus-hallgatóval, nemzetiségi tanítóval, tanárral és szaktanárral tudtunk szerződést kötni. Az elmúlt négy évben már 175 ösztöndíjas hallgatónk szerezte meg a diplomáját és kezdett el dolgozni nemzetiségi pedagógusként.

Hatodszor: a nemzetiségipedagógus-képzés hallgatói létszámának és a képzés minőségének jelentős emelése érdekében a 2019. évben, majd a pandémiahelyzet elmúlását követően a 2022. évben is célzott támogatást biztosítottunk a képző egyetemek és főiskolák részére, de ezen a területen még rengeteg feladat van. Ennek a parlamenti ciklusnak a nemzetiségipedagógus-képzés fejlesztése lesz a kiemelt feladata.

Végül, de nem utolsósorban: különösen büszke vagyok, büszké vagyunk arra, hogy a nemzetiségi civil szervezetek működési támogatását 110 millió forintról 500 millió forintra, azaz négy és félszeresére, a nemzetiségi kulturális programok támogatását szintén 110 millióról 700 millió forintra, azaz több mint hatszorosára, a nemzetiségi anyanyelvi diáktáborok pályázati támogatását pedig 30 millió forintról 400 millióra, azaz több mint tizenhátszorosára tudtuk emelni.

Össességében objektíven el lehet mondani, hogy a magyarországi őshonos nemzetiségek 2014. évi kevesebb mint 4 milliárd forintos támogatását a 2022. évi költségvetésben már több mint 22 milliárd forintra, azaz közel hatszorosára tudtuk emelni. Ha ehhez még hozzátesszük, hogy 2000-2014 között, a parlamenti képviseletet megelőző 14 évben szinte semmilyen támogatásemelést nem volt, akkor, azt hiszem, méltán mondhatjuk, hogy a 2014-ben megvalósult nemzetiségi parlamenti képviselet egy új időszámítás kezdetét jelentette a 13 őshonos magyarországi nemzetiség számára.

Ezúttal is megköszönöm a kormánynak, az előző két Országgyűlés valamennyi parlamenti frakciónak, az ellenzéki frakcióknak is és minden független képviselőnek is, hogy szinte mindenkor támogatták a nemzetiségi előterjesztéseket. Köszönjük, és ezt kérjük a továbbiakban is a mostani Országgyűlés minden frakciójától. Ezzel a további felszólalásom átadom a maradék időt és lehetőséget Varga Szimeon alelnök

úrnak, bolgár szószólónak. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeiten! (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ritter Imre képviselő úr. És akkor megadom a szót Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószólónak, aki a helyén fog beszélni, és a nemzetiségi nyelven ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat. Öné a szó, képviselő úr.

VARGA SZIMEON nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Уважаеми господин Председател, Уважаеми Народно Събрание! Позволете ми да ви поздравя от името на Малцинствената комисия в Унгария и от моето име.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Állami Számvevőszéki Elnök Úr! Engedjék meg, hogy a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága nevében, úgy is mint a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága Önkormányzati, Külügyi és Költségvetési Albizottságának elnöke, kifejtsem álláspontunkat a T/5387. számon benyújtott, Magyarország 2022. évi központi költségvetéséről szóló 2021. évi XC. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat kapcsán.

Először is, szeretném megköszönni Ritter Imre nemzetiségi képviselő úr felszólalását és a benne említett elért eredményeket a magyarországi nemzetiségek, azok önkormányzatai, intézményei és civil szervezetei kapcsán.

Személy szerint én az elmúlt tíz év nemzetiségi parlamenti részvétele legnagyobb eredményének tartom, hogy Magyarországon kisebbségben lévő nemzetiségként el tudtuk érni azt, hogy a magyar parlamentben minden, a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága által benyújtott törvénymódosító javaslatot és kezdeményezést a magyar parlament valamennyi frakciója és független képviselője lényegében egyhangúlag elfogadott. Nem licitáltak rá, nem támadták, nem nyújtottak be hozzá módosító indítványt, magyarán: a magyarországi nemzetiségi kérdéseket kivették a parlamenti csatározások köréből, és ritka nemzeti konszenzusként mindig egyhangúlag fogadták el. Köszönjük, és ezt kérjük a továbbiakban is a jövőre nézve a mostani Országgyűlés minden frakciójától és független képviselőjétől.

Szeretném kiemelni, hogy bár kétségtelen tény, hogy a magyarországi őshonos nemzetiségek az elmúlt kilenc év költségvetéseinek kedvezményezettjei voltak, ez vitán felül áll, de mindig meg kell nézni, hogy honnan indultunk, milyen helyzetben vagyunk, hová kellene, hogy eljussunk, de ettől most - tekintettel a világban dúló háborús, politikai és gazdasági nehézségekre - el fogok tekinteni. Bízom benne, hogy majd a 2023. évi költségvetési törvény beszámolójánál jövő ősszel lesz már erre is lehetőség.

Ezúton szeretnék köszönetet mondani Banai Péter államtitkár úrnak az elmúlt tíz évben végzett rendkívül

korrekt és együttműködő munkájáért, melyben, annak ellenére, hogy más szempontok szerint és más oldalról nézzük a költségvetést, és ebből adódóan vannak közöttünk nézetkülönbségek, de mindig abszolút korrekt és kompromisszumkész hozzáállást tanúsított. Úgyhogy ezt köszönöm szépen, és kérem, hogy egyúttal ezt önön keresztül minden kollégájának is tolmácsolja a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága részéről.

Ugyanakkor fontosnak tartom kiemelni, hogy az egymást követő járványok, háború, energiakrízis okozta nehéz helyzetben is meg kell őriznünk az elmúlt két ciklus azon helyes gyakorlatát, hogy a nemzetiségi pénzek, támogatások, pályázati keretek felosztását, a nemzetiségekért felelős minisztériumok törvényességi felügyelete mellett, de meghatározó módon a 13 őshonos nemzetiség maga végezze el, határozza meg.

(11.40)

A nemzetiségi támogatások emelésének objektív számai mellett szintén rendkívül fontos, hogy a folyamatos parlamenti jelenléttel a magyar politikusok, a magyar parlament az elmúlt két ciklusban megismerte a magyarországi őshonos nemzetiségek céljait, problémáit, partner lett ezek megoldásában. A Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága az elmúlt évben 15 önálló törvénymódosítást nyújtott be, több tucat kapcsolódó törvénymódosítást, részese lett a magyarországi politikai életnek. Az elért eredményekhez köszönöm mind a 13 országos nemzetiségi önkormányzat együttműködését, a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága szószólóinak, kollégáimnak és szakértőinknek a hatékony munkáját, az eredményorientált, de mindig együttműködésre, egyetértésre törekvő segítőkész hozzáállást.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Állami Számvevőszéki Elnök Úr! Természetesen tisztában vagyunk vele, hogy a szomszédunkban dúló háború és az annak nyomán kialakult gazdasági recesszió a gazdasági élet minden alrendszerére kihat, és nagymértékben befolyásolja a költségvetési mozgásteret. A magyarországi nemzetiségek szükségesnek érzik kifejezésre juttatni a nehéz gazdasági helyzetben szolidaritásukat, és minden téren igyekeznek takarékoskodni, hogy a költségvetési támogatások alacsonyabb mértéke ellenére is működőképesek tudjanak maradni.

Végezetül engedjék meg, hogy köszönetet mondjak mind a kormánynak, mind pedig a parlamentnek a magyarországi nemzetiségek nemzeti önazonosságának megőrzéséhez nyújtott példaértékű támogatásért, ami az elmúlt években mind a költségvetési támogatások folyamatos növekedésében, mind pedig a nemzetiségi oktatás és kultúra többszintű segítése révén nyilvánult meg. A nemzetiségi önkormányzatok és intézményeik kiegyensúlyozott, stabil működéséhez szükséges források biztosítása hozzájárul a nemzetiségek megmaradásához Magyarországon.

Mindezek alapján a T/5387. számon benyújtott, Magyarország 2022. évi központi költségvetéséről szóló 2021. évi törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslattal bizottságunk egyetért, és elfogadását támogatja. Благодаря за вашето внимание! Köszönöm a figyelmüket! *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga Szimeon képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Szabadi István képviselő úrnak, Mi Hazánk.

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Szeretném felhívni államtitkár úr figyelmét arra az óriási hibára, ami a költségvetés 2022-es végrehajtását érinti az önkormányzatokat érintve.

A kormány a helyi önkormányzatokat már a Covid idején nehéz helyzetbe hozta. Ehhez járult hozzá, hogy tavaly júliustól az önkormányzatokat kizárta a rezsicsökkentésre jogosultak köréből, melynek következtében a rezsiköltségük a fűtési szezonra a sokszorosára nőtt, annak ellenére, hogy takarékosági intézkedések keretében a nem létfontosságú épületek nyitvatartását korlátozták vagy bezárták a fűtési szezonra, aminek szintén sajnos lokális következményei vannak az ott élők számára.

A megemelkedett rezsiköltségeket a hátrányos helyzetű települések önerőből nem tudták kigazdálkodni, ennek ellenére 2022-ben egyáltalán nem - még egyszer felhívom a figyelmet: 2022-ben egyáltalán nem -, csak idén januárban kaptak először rezsikompenzációt. A rezsikompenzáció pedig nem más, mint egy bűvésztükk, és egy példát máris említenék. Például amit Homorúd község önkormányzata nyert a réven, azt elvesztette a vámon, ugyanis idén a szociális kerete mindenféle indoklás nélkül a felére csökkent, majdnem annyival, mint amit közvilágításra rezsitámogatásként kapott. Ez egy ügyes, de egyben alattomos, sunyi költségvetési manőver, az önkormányzatokat ezzel óriási bajban hagyva. A hátrányos helyzetű településeken nincsenek ipari parkok vagy nagy cégek, a kezük meg van kötve, nem tudnak bevételhez jutni.

Felmerül a kérdés: miért hagyják évről évre nehéz helyzetben az önkormányzatokat? Az idén bevezetett kormányzati intézkedések a sokszorosára nőtt rezsiköltségeket mindössze 20-30 százalékkal csökkentették, miközben a magas energiaárak miatt szinte lehetetlenné vált a kötelező önkormányzati feladatok ellátása.

Kérdezem én államtitkár urat: miért fordulhat az elő, hogy úgy kapnak rezsikompenzációt bizonyos önkormányzatok, hogy közben a nekik járó kereteket csökkentik? Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szabadi István képviselő úr. Ezt követően további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőjének. Öné a szó.

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Viszonylag röviden szeretném kiegészíteni a vezérszónoki felszólalásomat, véletlenül sem szeretném az újabb 15 perces időkeretemet kibeszélni, de van, ami még a harminc percbe sem fért bele.

Gondoljuk azt végig - s persze ennek nemcsak költségvetési, de azért részben a 2022-es költségvetésre is visszavezethető okai vannak -, hogy mivé lett az önök 13 éves kormányzása alatt az oktatás és az egészségügy, tisztelt államtitkár úr.

Az egészségügy vonatkozásában el lehet mondani, hogy önök gyakorlatilag egy elég sajátos svédcsavarral lényegében az SZDSZ programját - a nagyon szerencsésen politikailag jobblétre szenderült SZDSZ programját - kívánják megvalósítani azáltal, hogy például az extrém mértékű várólisták létrehozásával és fenntartásával nem is annyira kimondatlanul az embereket a magánellátás irányába terelik, miközben természetesen zsebre vágják nemcsak az adókat, hanem a társadalombiztosítási járulékat és minden egyéb jogcímen befizetett közterhet. Tisztességesen befizeti a legtöbb magyar vállalkozás és befizetik a magyar munkavállalók, és aztán gyakorlatilag egyre kevesebb közszolgáltatást kapnak ezért.

Európai összehasonlításban még mindig nagyon nagy az adóterhelés, ehhez képest legyen szíves megnézni, államtitkár úr, hogy hogy néznek ki a kórházaink, hogy néz ki a mentőellátásunk, hogy néz ki az ügyeleti rendszer, milyen állapotban vannak az iskoláink, milyen az oktatás színvonala, és ezenkívül is milyen egyéb közszolgáltatásokat lehet igénybe venni, milyen az útjaink állapota. Hihetetlen! Ahhoz képest, hogy mennyit adózik a nép és mennyit adóznak a vállalkozások, nagyon kevés előrelépést látunk, jóformán inkább a leépülés mértékéről lehet vitatkozni.

Az már egy más kérdés, hogy gyakorlatilag ott tartunk, 2023-ra odáig jutottunk, hogy én jogász végzettséggel, mindenféle pedagógus végzettség nélkül lehet, hogy bemehetnék egy általános iskolába történelmet tanítani, mert az én képesítségem megfelelő erre, de lehet, hogy alacsonyabb iskolai végzettséggel is el lehet kezdeni különböző szaktárgyakat oktatni, mert nincs már megfelelő létszámú tanár, nemcsak Borsod vagy Szabolcs megyében, hanem, államtitkár úr, sokszor budai, elvileg elitnek mondott budai iskolákban sem.

És hadd mondjam el önöknek, hogy odáig süllyedtünk - még az SZDSZ regnálása alatt sem sikerült ilyen mélységeket megjárni -, hogy vannak olyan szintén elit budai iskolák, amelyek kötelező alapítványi felajánlás jogcímén vagy örvény gyakorlatilag tandíjat szednek. Persze nem így hívják, mert milyen rosszul

festene egy papíron jobbközép konzervatív kormányzás ideje alatt, hogy tandíjat kell fizetni az általános iskolában, már az általános iskolában is. Ez valóban nagyon durván hangzik. Talán még önök is azt gondolják, hogy én most túlzok, de higgye el, államtitkár úr, hogy nem. Szándékosan nem akarok bizonyos iskolákat vagy iskolavezetéseket kellemetlen helyzetbe hozni, de tudok olyan iskolát még Budán is, valamelyik budai kerületben, s gyanítom, ha utánanéznünk, akkor van több is, amelyik az iskola által fenntartott alapítványnak kötelező felajánlással - ez a gyereklétszámhoz és egyéb körülményekhez van igazítva -, havi felajánlással éves szinten közel százmilliós nagyságrendű tandíjat szed be a szülőktől, csak másképp van elkeresztelve. Azért ez a keresztény-konzervatív értékektől nagyon messze áll! Ráadásul olyan egyházi iskolák esetében, amelyek azért igen erősen felülreprezentáltak és erősen támogatottak, sokszorosan érthetetlen, hogy hogyan nincs megfelelő pénz a működtetésre; még a magas rezsiárak ellenére is ezt kell mondanom.

Arról már nem is beszélve, hogy tisztelet a ritka kivételnek, tartalommal sem sikerült igazán megtölteni az iskolákat. Nekem konzervatív emberként nagyon fáj, hogy nem lehet beszélni patrióta oktatáspolitikáról, mint ahogy hazafias, patrióta kultúrpolitikáról sem. A kultúrpolitika legfontosabb hídfőállításait a mai napig nem tudták visszafoglalni a szélsőliberálisoktól. Pénz persze van, csak nem megfelelő hatékonysággal van elköltsve.

És akkor térjünk rá az egészségügyre is, tisztelt államtitkár úr. Ez a másik nagy szívfájdalma az embernek, hiszen ahogy az előbb mondtam, gyakorlatilag a magánellátásban tudják az emberek kellő időben a különböző diagnosztikai vizsgálatokat igénybe venni. Vagy ha nem akarnak extrém mértékben hihetetlenül hosszú ideig szenvedni, fájdalmakat átélni és nem akarnak fájdalomcsillapítókon élni, akkor a magánellátást kell igénybe venniük - persze az is sokszor messze van a tökéletestől, mert sok esetben ez is a pénzlehúzás egyik szinonimájává vált Magyarországon -, és mennek a magánellátásba. Befizetik a tb-járadékot, nem hagyja ott az állam a magánellátás igénybevételéhez legalább részben szükséges forrásokat, be kell fizetni mindent, és közben nagyon keveset kapnak érte. És nem az egészségügyi szakszemélyzetet teszem ezért felelőssé, még mielőtt félreértenék vagy félremagyaroznák a szavaimat, hanem azt az egészségügyi ellátási rendszert, amit önök helyenként pazarlóan, helyenként pedig alulf finanszíroznak. Természetesen itt vannak komoly anomáliák a rendszerben.

Nem tudom megállni azt a természetes elfogultságomtól vezérelve - ezt be is vallom így jó előre -, hogy azt kérném öntől nagy tisztelettel, hogy apró cseppenként adagolva próbálják az egyfajta jóvátételt megkezdeni. Mindjárt javaslok is egy konkrét jóvátételi lehetőséget. Az ország legkeletibb, legkisebb és

legszegényebb járásáról van szó, a csengeri járásról, meg a csengeri járáson jóval túlmutató csengeri mentőellátási körzetről beszélek, 25 település közel 30 ezer ellátottjáról, de szerintem valamennyi egyéni vagy akár országos listáról bekerült képviselőtársam is tudna hasonló példákat említeni különböző intenzitással vagy különböző mértékben.

(11.50)

Hiszen ha a költségvetést pusztító rosszindulatú daganatok - mint a korrupció, az infláció, az államadósság mértéke - ellenére is bőven jut pénz önöknek 700 milliárd forint Vodafone-ra, ha a nagyfőnök úgy akarja; ezermilliárdos nagyságrend reptérvásárlásra; 25 milliárdot érő irodaház 240 milliárdért történő megvásárlására, hogyha éppen egy megfelelő rokoni háttérrel rendelkező személy úgy akarja; ha mindezekre a vérlázító, felháborító kiadásokra megtalálják a száz- és ezermilliárdokat, akkor nagy tisztelettel arra kérem önt, hogy legyen szíves a BM-mel és az Országos Mentőszolgálattal együttműködve - ahogy szoktam mondani - a bogrács aljáról valahogy évi 70 millió forintot összekaparni. Szerintem ez nem egy lehetetlen vállalkozás annak érdekében, hogy ahogy az előbb mondtam, az ország legkeletibb, legkisebb és legszegényebb járását is érintő mentőellátotti körzetben - ahova ráadásul most több körülmény folytán kiemelten indokolttá vált - az esetkocsi- vagy közismeretebb néven a rohamkocsi-ellátást szíveskedjenek biztosítani. Nem hivatalos információ szerint szakmailag megalapozott ez az igény. Nem azért, mert ezt Apáti István kitalálja, nem azért, mert nekem jólesik itt önökön rugódozni meg különböző kritikákat megfogalmazni; tőlem sokkal okosabbak és hozzáértőbbek mondják, hogy szakmailag megalapozott. De tudjuk jól, hogy ha nincs megfelelő érdekérvényesítő képessége egy térségnek, ha a parlamentben a nagypolitika szintjén nem emelik fel a szavukat a képviselők egy térségért, akkor az hátrasorolásra kerül.

Szíveskedjenek ezt az évi 70 millió forintot megtalálni, és ha lehet, szintén nagy tisztelettel kérem önt, akkor ne várjunk 2024 szeptemberéig vagy 2024 őszéig, hanem próbáljuk ezt minél hamarabb rendszerbe állítani. Hiszen jól tudjuk, hogy ha politikai akarat van, ha létezik megfelelő érdekérvényesítő képesség, akkor soron kívül, rendkívüli sürgősséggel, ha önök is úgy akarják, gyakorlatilag szinte mindent meg lehet oldani. Egy ritka jó példa ez, amikor mondjuk, a kormányzati meg egy ellenzéki akarat találkozhat. Azt nem is kívánom túlságosan lírikusan ecsetelni, hogy mennyire megérdemlik ezt a csengeriek és a Csenger környékiek.

Egy plusz extra alátámasztást azonban mégis adok önöknek ehhez. Önök, tisztelt képviselőtársaim, a 2022-es országgyűlési választásokon Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében - most már vármegyében - kapták a legtöbb szavazatot. Nagyon sok azóta, 2010-től

meglévő folyamatos egzisztencia biztosításához, fenntartásához, az ehhez szükséges választási győzelműkhöz Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegye és különösen egyébként Mátészalka és Csenger környéke az önök szempontjából nagymértékben hozzájárult. Hogyha már csak ezt a fajta politikai logikát is nézzük, bár nagyon szomorú, hogyha elsősorban ez alapján döntenek, de akkor mégiscsak ebből a szempontból is indokolt. Úgyhogy én nagyon szépen arra kérem önt nagy tisztelettel, hogy ezeket a szükséges lépéseket tegye meg, és ígérem azt, hogy minden tőlem telhetőt ennek érdekében - bár az én szerepem elég csekély, de minden tőlem telhetőt - megteszek. Hiszen attól, hogy mondjuk, személy szerint a Jóisten és a választópolgárok segítségével, hál' istennek, engem ezek a gondok nem gyötörnek, de nem illik elfelejteni senkinek sem, hogy honnan kezdte, hol született, meg hol nőtt fel, úgyhogy úgy érzem, hogy ennyivel minimálisan tartozom a csengerieknek.

Legyenek szívesek ebben segíteni és közreműködni, és akkor a bizonyos jóvátétel irányába is az első fontos lépést megtették. Köszönöm szépen. *(Szabadi István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Apáti István képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, hogy kíván-e valaki még élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom. *(Banai Péter Benő szólásra emelkedik.)*

Nem is kérdezem meg, mert látom, készülődik Banai Péter Benő államtitkár úr, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr. 30 perces időkerete van.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mindenekelőtt köszönöm szépen mindazokat az észrevételeket, pozitív és negatív hangvételű észrevételeket, amelyeket a zárszámadás kapcsán elmondtak. Az elmondottakra négy fő blokkban, négy fő pontban szeretnék reagálni.

Az első kérdés szerintem az, hogy mi is a zárszámadás célja. Ahogyan az elhangzott a vitában, meggyőződésem szerint a zárszámadás célja az, hogy bemutassuk, hogy az Országgyűlés által meghatározott keretek teljesültek vagy sem; azok a célok, amelyeket a kormány és az Országgyűlés meghatározott, teljesültek-e vagy sem. Ennek az értékelésnek az alapja az, hogy valós képet kapjunk a 2022. évi folyamatokról. Köszönöm azokat az észrevételeket, kifejezetten Windisch elnök úrnak a hozzászólását, az Állami Számvevőszék anyagát és azokat az észrevételeket, mely szerint az előttünk lévő, a tisztelt Országgyűlés előtt lévő törvényjavaslat a valós számokat tartalmazza.

Ha ebből indulunk ki, és elfogadjuk, hogy a törvényjavaslat a valós számokat tartalmazza, akkor azt

gondolom, hogy azonnal megcáfolhatók azok az általános vitában elhangzott állítások, mely szerint súlyos kormányzati megszorítások történtek az egészségügyben, oktatásra kevesebbet költöttünk, a többletbevételekből nem jutott az említett ágazatoknak, nem jutott a szociális területnek; vagy például az az állítás is cáfolható, mely szerint környezetvédelemre kevesebbet költöttünk 2022-ben, mint 2021-ben.

Az önök előtt lévő törvényjavaslat a vitában a baloldali frakciók képviselői által elmondottakat tényszerűen megcáfolja. Engedjék meg, hogy egy-két számot említsek a zárszámadási javaslatból.

Oktatási tevékenységek eredetileg tervezett előirányzata 2186 milliárd forint volt, a tény 2591 milliárd forint; itt 400 milliárd forintos többletről beszélhetünk.

Egészségügynél az eredetileg tervezett szám 2569 milliárd forint volt, a tényszám 3236 milliárd forint.

Környezetvédelem, 2021-es tényszám: 425 milliárd forint; tény 2022-ben 488,5 milliárd forint.

Tehát azt gondolom, hogy azokkal a megállapításokkal, véleményekkel ugyan vitatkozni nem lehet, hogy az említett területeken van feladatunk - magam is mindig elmondom ezt, legyen szó akár egészségügyről, oktatásról vagy környezetvédelemről -, de a zárszámadás tényszerűen azt mutatja be, hogy ezeken a területeken a finanszírozás 2022-ben nőtt.

Béremelés volt az egészségügyi területen, béremelés volt a pedagógusoknál is vagy épp a szociális ágazatban. Természetesen a mértékekről lehet vitatkozni, de a béremelés tényéről nem; és mindig elmondtam magam is, a kormány azon dolgozik, hogy fenn tudjuk tartani a gazdaság növekedését a következő években, és nyíljon tér arra, hogy a béremelések a közszférában folytatódjanak. Megint megemlítem, az önök előtt lévő zárszámadási javaslat azt mutatja, hogy a közszféra egészében 2022-ben nagyobb mértékben növekedtek a reálbérek, mint a nemzetgazdasági átlag.

A második kérdés talán úgy tehető fel, hogy milyen volt a költségvetési tervezés; mennyire volt megalapozott az a költségvetési javaslat, amit anno 2021 közepén az Országgyűlés elfogadott. Itt is azért kemény kritikák hangzottak el, melyek szerint rosszul mértük fel a makrofolyamatokat; kapitális melléfogás jellemzi a 2022-es zárszámadási számokat; nem sikerült a költségvetés végrehajtása, tervezési hiba, és hasonló állítások hangzottak el. Ezen állításokat a hozzászólók azzal támasztották alá, hogy a GDP növekedése az eredetileg tervezett 5,2 százalékhoz képest csak 4,6 - idézőjelben „csak” 4,6 - százalék volt; az infláció valóban kiugró mértékben növekedett a tavalyi évben, ez 14,5 százalék volt; vagy a folyó fizetési mérleg is máshogy nézett ki, mint ahogy azt 2021 közepén terveztük. Sok kritika hangzott el a tekintetben, hogy mindez mutatja a költségvetés tavaszi tervezésének a hibáját.

Engedjék meg, hogy a következőkre hívjam föl a figyelmet. Szerintem kevesen voltak az országban, sőt szerte a világban, akik akár 2021. december 31-én megjósolták, hogy 2022 februárjában egy rendkívüli fegyveres konfliktus alakul ki a szomszédos Ukrajnában, Oroszország és Ukrajna között fegyveres műveletekre kerül sor.

(12.00)

Tehát ha a költségvetési törvényjavaslatról a tisztelt Országgyűlés 2021 végén döntött volna, azt gondolom, hogy akkor is teljesen más helyzetbe kerülünk volna, amire reagálni kellett.

*(Az elnöki széklet Dúró Dóra,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Én nem gondolom, hogy számolni lehetett ezzel a háborúval, nem gondolom, hogy számolni lehetett ezeknek a következményeivel, mint ahogy nem gondolom, hogy a történelmi aszályal is bárki számolhatott volna. Ebből a perspektívából nézve, ha baloldarról kritikákat fogalmazunk meg, fogalmaznak meg a költségvetés végrehajtása kapcsán, akkor hadd mondjam el azt, hogy szerte a világban az összes ország megalkotott költségvetése kapcsán kritikát kell megfogalmazni. Nézzük meg az Európai Bizottság előrejelzéseit! Nézzük meg más országoknak az előrejelzéseit! Mindegyik országban másképp alakultak a gazdasági folyamatok.

Szerintem célszerű ebből a perspektívából értékelni a 2022-es költségvetésnek a végrehajtását. Ebből a perspektívából nézve, én azt gondolom, igenis érték, hogy a magyar gazdaság 4,6 százalékkal növekedett, azzal együtt, hogy - ahogy Windisch elnök úr mondta - az év végén technikai recesszióban voltunk. Igenis érték, hogy a magyar gazdaság 2022-ben is közelített az Európai Unió átlagos fejlettségi szintjéhez, magasabb volt a magyar növekedés, mint az Unió átlaga. És igenis érték, hogy ebből a gazdasági növekedésből a lakosság profitált, hiszen az említett reálbérnövekedés is megvalósult, a nyugdíjak reálértéke is növekedett, köszönhetően a 13. havi nyugdíj visszaépítésének is. Meg tudtuk őrizni a családtámogatási rendszert, meg tudtuk őrizni a rezsitámogatásokat, és mellette az állam teljesítette a normál feladatokat. Ebből a perspektívából nézve tehát én azt gondolom, hogy az Országgyűlés által meghatározott főbb célokat a háború kitörése után is teljesíteni tudtuk, erről szól a zárszámadásitörvény-javaslat.

A harmadik kérdéskör talán aköré csoportosítható, hogy hogyan cselekedett a kormány az orosz-ukrán háború kitörése kapcsán. Itt két aspektusa vizsgálható ennek a kérdéskörnek. Az egyik aspektus, hogy a kormányzati lépések jogszerűek voltak-e vagy sem. Azért itt is erős kritikák hangzottak el baloldali padsorokból, olyan megfogalmazással, mely szerint

alkotmányellenes volt a lépések sora, a kormány felrúgta a jogszabályokat, nem a parlamenti keretek között hajtotta végre a költségvetést, hanem saját maga alkotott rendeletet, saját maga alkotott kormányhatározatokat. *(Varju László: Így is történt!)*

Mély meggyőződés, hogy minden kormányzati lépés jogszerű volt, az összes lépés jogszerű volt. Ha valaki ennek az ellenkezőjét állítja, akkor tisztelettel azt kérem, hogy mutassa meg konkrétan azt a jogszabályt, amelyet a kormányzat a költségvetés végrehajtásakor megsértett, bármelyik jogszabályt, legyen szó akár az Alaptörvényről, akár törvényről, akár kormányrendeletéről vagy miniszteri rendeletről. Én ilyenről nem tudok, de el fogom fogadni a kritikát, hogyha konkrét jogszabályi hivatkozással valaki mégis azt igazolja, hogy a költségvetés végrehajtása bármely ponton jogszabályellenes lett volna.

Ismét tisztáznunk kell azt a kérdést, hogy a költségvetés módosításának vagy végrehajtásának tekinthető az, hogy a kormány a központi tartalékok terhére határozattal forrásokat csoportosít át. Ez nem a költségvetés módosítása, ez a költségvetés végrehajtása. Az említett 60 darab Magyar Közlöny, amiben kormányhatározatok jelentek meg, a költségvetés tartalékaiból történő átcsoportosításokat tartalmazza.

Az való igaz, hogy a háború miatti egyik legnagyobb kihívás, hogy a kormányzat a veszélyhelyzet adta lehetőségével élve veszélyhelyzeti rendeletet is alkotott, ez való igaz, ezzel a rendelettel jött létre a Rezsivédelmi Alap és a Honvédelmi Alap. Ezzel, hogyha megengedik, akkor áttérek arra a kérdésre, hogy e helyzetben a jogszerű keretek között, minden jogszabályt betartva milyen tartalmi intézkedéseket tett a kormány.

Én azt gondolom, hogy talán nem kérdőjelezhető meg ennek a két alapnak a létrehozatala. Ha a rezsivédelem fontosságáról beszélünk és a családok megsegítéséről beszélünk - hiszen sokszor hallottam, hogy az állam a többletbevételekből nem osztott vissza a családoknak -, akkor első helyen a rezsivédelmet kell megemlíteni. Miért? Azért, mert Európában az uniós tagállamok közül a magyar családok által fizetett gáz ára a legalacsonyabb a 27 országból, az áramnál a második legalacsonyabb. Igen, ez egy nagyon jelentős segítség, nemcsak társadalmi segítség, ha úgy tetszik, hanem gazdasági segítség, meg ezzel az intézkedéssel megőriztük a családok fizetőképességét, tudtak fogyasztani, tudtak vásárolni, ez húzta a gazdasági növekedést is.

A Honvédelmi Alap létrejöttét, azt gondolom, hogy a háború különösen aláhúzta. Magyarország mint NATO-tagállam régen vállalta, hogy a GDP 2 százalékát fogja honvédelemre költeni. Ezt a vállalásunkat és a honvédelmi kiadásoknak a fokozatos felfutását, azt gondolom, igazolta, ennek a döntésnek a létjogosultságát igazolta a háború és az a fegyverkezési folyamat, az a sajnálatos fegyverkezési folyamat, amit szerte a világban látunk.

Itt azért zárójelben hadd jegyezzem meg, hogy nemcsak a honvédelmi kiadásokat bővítettük, hanem épp a magyar gazdaság növekedésének támogatása érdekében a hadiipari kapacitások kiépítésére is sor került; a 2022-es zárszámadás is tartalmaz hadiipari kapacitások megerősítéséről szóló előirányzatokat.

Mit tett a kormányzat ebben a helyzetben? Helyesen tette-e vagy sem? A kritikák között volt, hogy a közel 1400 milliárd forintos áfabevételt a családok részére nem osztotta vissza a kormányzat. Hadd mondjam el, hogy az eredeti költségvetés nem számolt a családok 2021. évi személyi jövedelemadójának visszatérítésével, ez a közel 1400 milliárd forintos áfabevételnek a felét jelentette egymagában. Ezenkívül, ahogy az expozeban is mondtam, az eredeti költségvetés kettőheti 13. havi nyugdíjrész visszaépítéssel számolt. Köszönhetően a 2021-es gyorsabb gazdasági helyreállásnak, köszönhetően a 2022. év eleji stabil működésnek, a teljes havi nyugdíjat vissza lehetett építeni.

Sorolhatnám még az intézkedéseket; ha valaki megnézi a zárszámadást, akkor látja, hogy az állami többletbevételeket az állam a családok és a vállalkozások támogatására fordította. Ha nem ezt tette volna, akkor jóval kisebb államháztartási hiánnyal számolhatnánk. Ugyanakkor a különleges gázkészlet megvásárlása nélkül az uniós módszertan szerinti hiány a terv közelében alakult.

Itt még egy lényeges dolgot mondanék, hiszen olyan kritika is elhangzott, hogy a kormányzat 2022 első félévében osztogatott, utána fosztogatott. Hadd mondjam el, hogy ha kizárólag választási szempontok vezérelték volna a kormányzatot, amikor a költségvetés végrehajtásában gondolkodik, akkor az Országgyűlés által elfogadott költségvetésben szereplő 5,9 százalékos GDP-arányos hiánycélt nem csökkenti a választások előtt hónapokkal, 2021 végén a GDP 4,9 százaléka, hanem még ezt a plusz mozgásteret is fölhasználta volna. Tehát egyidejűleg látunk olyan intézkedéseket, amelyek a családok számára többletforrásokról szólnak az eredeti tervezethez képest, és látunk takarékosági intézkedéseket is, például az állami beruházásoknak a visszafogása tekintetében.

Végül engedjék meg, hogy szóljak néhány olyan kérdésről, amelyet a hozzászólók a 2022-es költségvetés végrehajtása kapcsán említettek, de amelyeknek a hatásai, folyamatai a 2023-as és a következő éveket is befolyásolják. Hadd reagáljak ennek keretében röviden Szabadi képviselő úr hozzászólására az önkormányzatok rezsitámogatása kapcsán!

2022-ben a központi költségvetés számos plusztéttel támogatta a helyi önkormányzatok működését az eredetileg betervezett tételek felett is, gondolok itt például a minimálbér, a garantált bérminimum emelése miatti többletre, vagy mondjuk, a gyermekétkeztetés finanszírozására. Ennek is köszönhetően, ezen intézkedéseknek is köszönhetően azt tudom a tisztelt Országgyűlés részére elmondani, hogy a helyi önkormányzatok összesített pénzeszköz- és állampapír-állománya

körülbelül 40 milliárd forinttal csökkent 2021-ről 2022-re.

(12.10)

De ha azt nézem, hogy a 2021 végi szám 1744,1 milliárd volt és ez csökkent 1704,4 milliárd forintra, akkor azt tudom elmondani, hogy az önkormányzati rendszer a pénzügyi stabilitását megőrizte. Ha ebből a számból kiviszem a főváros pozícióváltozását, akkor azt látom, hogy a főváros nélkül a magyar önkormányzatok tulajdonában lévő állampapírok és a magyar önkormányzatok bankszámláin lévő források összege 2021-ről 2022-re növekedett. Természetesen vannak olyan lépések, intézkedések, amelyek a 2022. évből erednek és 2023-ban nyernek költségvetési támogatást, ilyen a rezsikompenzáció is. Ahogyan elhangzott, 2023 elején a helyi önkormányzatok jelentős támogatást kaptak. Miért ekkor? Az önkormányzati szövetségekkel folytattunk egyeztetéseket, folyamatosan elemeztük a helyi önkormányzatok pénzügyi helyzetét, és az adatok azt mutatták, hogy a helyi önkormányzatok, köszönhetően természetesen a saját intézkedéseiknek is, meg tudták őrizni a pénzügyi stabilitásukat és ezen intézkedések között, amelyeket említettem, az önkormányzatok intézkedése is értendő és az említett kormányzati lépések is.

Sokan szóltak arról, hogy ugyan magas a beruházási ráta, ahogyan elhangzott, 2022-ben a zárszámadás tényezői alapján európai uniós szinten ez a legmagasabb volt a 28 százalék fölötti értékkel, de sokan azt gondolják, hogy alacsony hozzáadott értékű tevékenységet finanszíroz az állam. Alacsony a produktivitás, változtatni kell, a támogatások jelentős része a mult cégekhez megy; sok ilyen kritika hangzik el. Egyrészt azt hadd mondjam el, ha visszanezünk az elmúlt évekre, mégiscsak a magyar gazdaság bővülése folyamatosan meghaladta az Unió átlagát. A 2010-es évek eleji konszolidáció után 2013-tól nem fogunk találni olyan évet, amikor a magyar gazdaság teljesítménye ne lett volna magasabb az uniós átlaghoz képest. Ez igaz 2020-ra is.

Igen, voltak a 2010-es évek elején olyan időszakok, amikor a termelékenységi ráta csökkent. Miért? Mert nagyon jelentős, korábbi munkanélküli tömeget sikerült a munkaerőpiacra beszívni. Nem mindig a legmagasabb hozzáadott értékű területre, nem mindig kutatás-fejlesztésre. Igen, sokakat közmunkába. Több mint kétszáz ezer embernek volt közmunkából megélhetése. Ezek nem a legnagyobb hozzáadott értékű tevékenységek. Hál' istennek ebből a kétszáz ezer főből több mint a fele a versenyszférába ment át. Folyamatosan azon dolgozunk, hogy a munkaerőpiaci feszültségek oldása mellett növeljük a magyar gazdaság termelékenységét. Ilyen szempontból tetten érhető egy változás, azt gondolom, 2022-ben is és a következő években is a tekintetben, hogy a nagyobb hozzáadott értékű kutatás-

fejlesztési jellegű tevékenységeket támogatjuk. Nemcsak azzal, hogy a beruházások támogatásánál van egy hangsúlyeltolódás, van egy igazodás ahhoz a helyzethez, ami ma jellemzi a magyar gazdaságot szemben a tíz évvel ezelőtti szituációval, amikor munkanélküli tömegek voltak, hanem abban is, hogy például a felsőoktatás finanszírozására mennyi többlet kerül kifizetésre. Sajnos erről a vitában nem hallottam, de ha valaki fontosnak tartja, hogy nagyobb hozzáadott értékű legyen a magyar gazdaság teljesítménye, akkor igen, kutatás-fejlesztést, tudományos tevékenységet is finanszírozni kell. A zárszámadásból ezek a számok is kiolvashatók.

Egyetértek azokkal az észrevételekkel, kritikákkal, bármelyik padsorból is hangzott el, amelyek arra fókuszálnak, hogy a következő években olyan beruházásokat kell támogatnunk, ahol ez a magasabb hozzáadott érték tetten érhető. Zárójelben hadd jegyezzem meg, hogy például az Eximbank tőkeemelése és az Eximbank által folyósított hitelekhez kapcsolódó kamattámogatás nem kizárólag a multinacionális cégeknek szolgál, nagyon sok kkv részesül az Eximbank hiteleiből.

A munkahelyteremtés, ehhez kapcsolódóan a gazdasági növekedés fenntartása mindig egy olyan kérdés, amely a költségvetés, a zárszámadás során előkerül és mindig azt mondom, hogy a kormányzat gazdaságpolitikájának egyik pillére a munkahelyek megtartása, a keresetek növelése. A másik pillér pedig a családpolitika. Elhangzottak olyan észrevételek, hogy a 2022-es többletbevételekből a családpolitikai intézkedések nem részesültek, a családi pótlék még mindig alacsony. Nagyon sajnálom, hogy azok a vélemények meg nem jelentek meg, hogy igenis a 2021-es személyi jövedelemadó mértékéig 2022-ben a gyermeket nevelő családok támogatást kaptak.

Arról sem hallottam, hogy az otthonfelújítási program keretében a tervezett meghaladó kifizetéseket teljesítettünk. Hál' istennek, szóba került a CSOK Plusz, ahol az elhangzottakat cáfolnom kell, hiszen a CSOK Plusz valóban az első lépésben egy hitel lehetőséget jelent, egy 3 százalékos kedvező kamatozású hitellehetőséget teremt, de a második gyermek megszületése után 10 millió forintos tőkeelengedésre kerül sor és ezt követően gyermekenként 10-10 millió forint tőkeelengedés történik. Egy nagyon erős ösztönző van arra, hogy mindazon családok, amelyek gyermeket szeretnének vállalni, azoknál az újabb gyermek vállalása, az újabb gyermek megszületése ne jelentsen egyet az elszegényedéssel, épp az ellenkezője valósuljon meg.

E tekintetben vitatkoznom kell Apáti képviselő úrral, hogy ma egy átlagbér szerinti jövedelemmel rendelkező családnak van-e lehetősége arra, hogy lakáshoz jusson. Ha gyermekeket szeretnének és vállalnak gyermekeket, akkor igen, nagyon jelentős, államilag támogatott hiteltérmekek, otthonteremtési termékek és egyéb családtámogatások állnak rendelkezésre ahhoz, hogy a saját otthon valóság lehessen.

A munka, család után engedjék meg, hogy végül két tételről szóljak, ami kapcsán több észrevétel hangzott el a 2022-es költségvetés kapcsán. Az egyik az infláció. Kétségtelen tény és azokkal a hozzászólásokkal egyetértek, amelyek az inflációt nemcsak a 2022-es év tekintetében vizsgálták, hanem 2023 kapcsán is. Hiszen valóban, ahogy a háború kitört, mindannyian láttuk, hogy az energiaárak hogyan szöktek fel, láttuk, hogy az inflációt ez hogyan húzta maga után, és azt is látjuk, hogy ez teljes egészében nem cseng le 2023 első felében, hanem szerte Európában a 2022-ben felszökött inflációnak egy fokozatos csökkenését látjuk.

Először is azt szeretném rögzíteni, hogy a 2022-es tényszámok alapján - és most már nemcsak a zárszámadásról beszélek, hanem az Eurostat-adatokról, kérem, nézzék meg az Eurostat adatbázisát - nem Magyarországon volt a legmagasabb infláció. Például a balti országokban Magyarországnál magasabb infláció volt. Mind a három balti országban. Nézzék meg a környező országokat! A környező országokban is Magyarorszáéhoz hasonló inflációs mérték volt. Nagyon sokat beszéltünk ennek az okairól. Vannak globális okai, ilyen az energiakitűzés. Pontosan tudjuk, hogy a magyar gazdaság bizony a felhasznált energia jelentős részét, gondolok itt a földgázra, kőolajra, nem hazai kitermelésből, hanem importból fedezi. Tehát nyilván az energiaválság nagyobbat üt a magyar gazdaságon, hiszen ez egy jövedelemszivattyú az országból, még ha magasabbak is az árak, de van hazai kitermelés, a hazai kitermelőnek megy egy világpiaci áremelkedés. De sajnos Magyarországon nem ez a helyzet, ezért az energiaválság nagyobbat ütött a magyar gazdaságon. Nyilván ennek a hatásait a folyó fizetési mérlegben vagy az inflációban is láthatjuk. És az aszály Magyarországon különösen magas volt, igen, ez az élelmiszerárakban is tükröződik.

Én elfogadom azokat a véleményeket, amelyek szerint meg kell nézni, hogy vannak-e olyan speciális lokális ügyek, amelyekben a kormány is tehet az infláció letörése érdekében. Elmondanám itt, hogy nyilván van egy jegybank, amelynek törvényi feladata az infláció kontrollja, a kormánynak is, azt gondolom, pláne ilyen különleges helyzetekben szerepet kell vállalnia, a kormány erőteljesen szerepet vállalt. Ismerjük az intézkedéseket, legyen szó akár árstopokról vagy ezt követően az árfigyelő rendszerről, a kötelező akciózásról, amelyeknek az eredményeit láthatjuk, azt gondolom. Ezenkívül is vannak olyan hosszabb ívű intézkedések, mint például a versenyképesség növelése, akár gondolok itt az élelmiszeripari cégeink versenyképességének növelésére, amelyek abba az irányba hatnak, hogy egy-egy ilyen sokkot kevésbé kelljen a cégeknek áthárítani másokra.

Azt a magyar specialitást se felejtjük el, hogy a magyar gazdaságban a magyar lakosságnál volt fizetőképes kereslet.

(12.20)

A profitvezérelt infláció fogalmát emlékeim szerint a jegybank hozta be a tudatba. Nézzük meg az elemzéseket! Magyarországon épp azért, mert magas volt a foglalkoztatás, reálbérek voltak, bizony a cégek sokszor költségek felett emeltek árakat. Nézzük meg az adatokból! (*Közbeszólás az ellenzéki sorokból.*) A cégek jelentős részének... Képviselő úr, a cégek jelentős részének a profitja 2022-ben növekedett. Azzal az üzenettel tehát én egyetértek, hogy az inflációra figyelni kell, nemcsak a 2022-23-as, hanem ezt követő időszakban is.

Nagyon örülök, hogy elhangzott többektől az állítás, hogy az eddigi költségvetési folyamatok bizonyították, hogy a magas infláció nem érdeke a mindenkori kormányzatoknak, nem érdeke a költségvetésnek. Az infláció megöli a növekedést és az infláció közvetlen és közvetett csatornán is a költségvetési egyenlegre negatívan hat.

E tekintetben tehát azt tudom elmondani, ismétlem, hogy nézzék meg, milyen intézkedéseket tett a kormány. Mindnyájan azzal számolunk, hogy az idei év végén, már nemcsak decemberben, hanem novemberben is egy számjegyű lesz az infláció. Cáfolom azokat az állításokat, melyek szerint a kormányzat tudatosan alul akarja tervezni az inflációt, és azzal számol, hogy majd a magasabb inflációból többletbevétele lesz. Nem, a tényszámok ezt nem támasztják alá.

Végül az infláció kapcsán az utolsó gondolat. A jövő évi költségvetésben 6 százalékos inflációval számolunk. A jelenlegi, kormánytól független elemzői konszenzus ennél némileg alacsonyabb inflációt vetít előre. Ez két dolgot üzen számomra, kettőt legalábbis biztosan. Egyrészt a kormánytól független szervezetek úgy látják, hogy mindazok az intézkedések, amelyeket a kormány meghozott, mindazok az intézkedések, amelyeket a jegybank is meghozott, együttesen eredményesek lesznek, és le lesz törve az infláció, nemcsak idén év végére, hanem tavaly, még a kormány által feltételezethez képest is alacsonyabb inflációval számolnak.

A második dolog pedig a nyugdíjak kérdését illeti. A nyugdíjak megőrizhetik a reálértéküket 2024-ben is, sőt, azt sem zárom ki, a mostani információk alapján reálisnak gondolom, hogy a nyugdíjak reálértéke 2024 januárjától már növekedhet, és bízunk abban, hogy a következő évben 3,5 százalék fölött lesz a gazdaság bővülése, ez esetben nyugdíjprémium kifizetésére is sor kerül.

Végül az utolsó dolog, ami az inflációhoz is kapcsolódik, ez az államadósság-finanszírozás. Többen azt mondták, hogy a 2010-es évek elejének vállalása, nevezetesen, hogy az adósságszolgálatot csökkentjük, az adósságot csökkentjük, megdőlt, hiszen az adósságszolgálati kamatkiadások ma magasabbak, mint az előző években voltak, a 2022-es évben is magasabb volt az adósságszolgálati kamatkiadás, mint 2021-ben.

Először is azt szeretném rögzíteni, hogy én azt gondolom, a kormánypártok, a Fidesz-KDNP és a kormánypártok által támogatott kormányzat elköteleződését az adósságráta csökkentése tekintetében semmi sem kérdőjelezheti meg. Nemcsak közgazdasági racionalitás az adósságráta csökkentése, hanem Alaptörvénybe foglalt követelmény. A mindenkori kormányzat csak olyan költségvetést készíthet, csak olyan költségvetést hajthat végre, ami az adósságráta csökkentését eredményezi. Efölött őrökdi a Költségvetési Tanács. A tisztelt Országgyűlés nem fogadhat el olyan költségvetést, amely a Költségvetési Tanács szerint nem teljesíti ezt a kritériumot. Az adósságrátát kell tehát csökkenteni, ennek van közgazdasági tartalma.

Természetesen van ez elől egy menekülési klauzula, hiszen amikor a gazdaság visszaesik, ha az államnak van lehetősége segíteni a munkahelyek megőrzését, akkor segíteni kell. Ez történt a Covid alatt 2020-21-ben. Ennek köszönhető, hogy a 2011 után látott folyamatos adósságráta-csökkenés után volt egy adósságemelkedés, ami után ismét csökkent. Tehát az első megállapításom az, hogy a zárszámadás is azt mutatja, és 2023-ban és '24-ben is azzal számolunk, hogy az adósságráta csökkenni fog.

Van adósságstratégiánk, ezt hajtjuk végre, ez konkrétan tartalmazza, hogy milyen lépéseket tervezünk az adósságráta csökkentése érdekében. De természetesen Magyarország sem tudta kivonni magát az alól, hogy az infláció mindenütt elment. Ezzel párhuzamosan az adósságszolgálati költségek is fölmentek. Nem 5 százalékra, ahogy elhangzott a vitában. Én azt gondolom, hogy az idei, illetőleg a következő évben 4 százalék körül lehet a kamatszolgálat. De azzal a megállapítással egyetértek, hogy drágább adósságfinanszírozás mellett a jogi kötelezettségünkkel párhuzamosan cél az, hogy az államháztartási hiányt csökkentjük.

A 2022-es évben ez történt, a zárszámadás azt mutatja be, hogy 2021-hez képest csökkent az államháztartás hiánya. Bízom abban, hogy ez az idei évben is és a jövő évben is megvalósul, és ezáltal a kamatterheink is csökkenni fognak, párhuzamosan az infláció mérséklődésével. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Szórványos taps a kormánypárti sorokban.*)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Megkérdezem Windisch László urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. (*Jelzésre:*) Jelzi, hogy válaszolni kíván. Parancsoljon, megadom a szót. 15 perces időkeret áll rendelkezésére.

DR. WINDISCH LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Varju László és Mellár Tamás képviselő urak hozzászólására szeretnék reagálni, mert ők ketten illették kritikával az Állami Számvevőszék, illetve a Költségvetési Tanács munkáját. Én azt hiszem, hogy

mindkét képviselő által megfogalmazott kritika az Állami Számvevőszék, illetve a Költségvetési Tanács alkotmányos feladatának félreértéséből adódik.

Önök a zárszámadás kapcsán most arról vitatkoznak, hogy önök szerint valamire a tavalyi évben többet kellett volna a kormánynak költenie, valamire pedig kevesebbet. Ez az önök dolga. Ebben a vitában az Állami Számvevőszék csak annyiban tud segítséget nyújtani, hogy biztosítja a zárszámadási törvényben önök által is olvasható számok hitelességét és megbízhatóságát.

A költségvetési politika célszerűségi vagy eredményességi értékelése kifejezetten összeegyeztethetetlen lenne az Állami Számvevőszék Alaptörvényben meghatározott feladatával. Az Állami Számvevőszék a zárszámadás kapcsán azt vizsgálja, hogy a költségvetési törvény végrehajtása szabályszerű volt-e, a törvény, illetve most még törvényjavaslat, zárszámadásitörvény-javaslat összeállítása a törvényeknek megfelelt-e és az abban szereplő számok hitelesek-e vagy nem. Ezt szerencsére önök sem vitatták hozzászólásaikban, úgyhogy én azt gondolom, hogy az Állami Számvevőszék e tekintetben jól végezte a munkáját.

A Költségvetési Tanácstól is több kritikai hangnemet vártak volna el a hozzászólásaikban, miközben a Költségvetési Tanácsnak az az alkotmányos feladata, hogy az államadósság-szabály érvényesülését biztosítsa. Ezt nagyon könnyű visszamérni, hiszen az idő tudja azt igazolni, hogy a Költségvetési Tanács hozzájárulásai az adott évi költségvetési törvény elfogadásához megalapozottak voltak vagy sem. Örömmel jelenthetem be, ahogy erre már expozémiban is utaltam, hogy az államadósság-szabály bevezetése óta minden évben az államadósság-mutató csökkent, egy évet kivéve, a Covid-évet kivéve. Tehát a Költségvetési Tanács szakmai véleménye az idő próbáját minden esetben kiállta.

Mellár képviselő úr hiányolta az Állami Számvevőszéknek, illetve annak elnökének, az én véleményemből azt, hogy nem véleményeztük az évközi rendeleti úton való előirányzat-módosításokat. Képviselő úr nem tudott még itt lenni az én expozém elhangzásakor, ezért engedje meg, hogy egy rövid részletet megismételjek belőle:

„A költségvetési politikának reagálnia kellett arra a helyzetre, hogy a tényleges külső feltételrendszer gyökeresen különbözik attól, amire a költségvetést megalapozó prognózist építették. A magyar államháztartási szabályok a kormány számára eleve széles jogkört biztosítanak a költségvetési előirányzatok átcsoportosítására, sőt túllépésére és a költségvetés címrendjének átalakítására. A külső politikai és gazdasági környezet hirtelen és jelentős változása esetén ez a szabályozás megfelelő mozgásteret ad a kormány számára ahhoz, hogy a megváltozott körülményekhez igazítsa a költségvetést. E széles jogkör veszélyhelyzeti kormányzás idején szinte korlátlanul válik, mivel

ilyen esetben a kormány kormányrendelettel az államháztartási törvényi szabályoktól eltérő előírásokat is meghatározhat.

Kétségtelen, hogy a kormány 2022 folyamán gyakran élt e törvényi felhatalmazásokkal, és mind a bevételeket, mind a kiadásokat jelentősen módosító döntéseket hozott. Célszerű lenne ugyanakkor a jogalkotónak átgondolni, hogy mi az optimális arány a költségvetési rugalmasság és az Országgyűlés költségvetés-alkotási jogkörének tényleges érvényesülése között. Különösen fontosnak tartom ezt azért, mert szükségesnek tartom a költségvetési törvény iránytű szerepének minél inkább való megerősítését.”

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokban. - Dr. Mellár Tamás tapsol.)*

ELNÖK: Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **magyar vállalkozók napjáról** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A Fónagy János fideszes képviselő által benyújtott előterjesztés H/5682. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Fónagy János úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

(12.30)

DR. FÓNAGY JÁNOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: *(Nem működik a mikrofonja.)* Tisztelt Elnök Asszony! Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Demján Sándor, a Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetségének örökös elnöke idén lenne 80 éves...

ELNÖK: Elnézést, képviselő úr, a kártyáját legyen kedves ellenőrizni, hogy betette-e. *(Megtörténik.)* Akkor most talán működik. Köszönjük szépen.

DR. FÓNAGY JÁNOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Demján Sándor, a Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetségének örökös elnöke idén lenne 80 éves. A rendszerváltás gazdasági átalakulásának meghatározó mentora 24 évvel ezelőtt javasolta, hogy minden év december hónap első péntekje legyen a magyar vállalkozók napja. Azoké a vállalkozóké, akik sok munkával, jelentős kockázatot vállalva, megfelelnek a változó gazdasági kihívásoknak, akik a magyar munkavállalók többségét foglalkoztatják, adót fizetnek, ha kell, húzzák, ha kell, tolják Magyarország szekerét.

A Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetsége kezdeményezésére az a megtisztelő feladatomban, hogy előterjeszem a H/5682. számú határozati javaslatot, melynek célja, hogy a magyar Országgyűlés

minden év december első péntekjét nyilvánítsa a magyar vállalkozók napjává.

Tisztelt Országgyűlés! A magyar gazdaság alapköve és legfontosabb mozzanatái most és a régmúltban egyaránt a magyar vállalkozások, amelyek működése, termelékenység, eredményei, munkáltatóként való megjelenése alapjaiban határozza meg és befolyásolja a magyar gazdaság növekedését és versenyképességét.

Az Alaptörvény indoklása úgy fogalmaz, hogy a gazdaság az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik, amelyek egymást erősítve és feltételezve járulnak hozzá a nemzet felemelkedéséhez. Magyarországon a XVIII. század óta működnek gazdasági vállalkozások. Csak példaként: az első részvénytársaság az 1836-ban alapított Lánchíd Részvénytársaság volt. Az első magyar kereskedelmi szabályokra 1840-ig kellett várni, majd 1876. január 1-jén hatályba lépett az egységes kereskedelmi törvény.

A kiegyezés korszakában az iparosítás állameszmévé vált, olyan nemzeti ügy lett, melynek előmozdítása érdekében az iparvállalat-alapításokat az állam is ösztönözte. Az 1890-es népszámlálás már 353 ezer önálló iparost mutatott ki. A családjukkal együtt a kisiparosság már akkor is a társadalom milliós tömegét alkotta. A kisiparosok, kiskereskedők ezreit, vagy a Ganzzal, Weiss Manfréddal vagy a Dreherrel fémjelzett nagyvállalkozókat éltető vállalkozói kedv egészen a második világháborúig töretlen volt.

Az 1940-es évek végén a politikai beavatkozás eredményeként a magántulajdonra épülő kapitalizmust politikai döntés alapján felváltotta az állami tulajdonon alapuló tervgazdaság. A kommunizmus évtizedei sem törték meg a vállalkozói kedvet. A gazdasági társaságokról szóló 1988. évi VI. törvény 1989. január 1-jei hatályba lépésekor a vállalkozások zömét a 320 ezer egyéni vállalkozás tette ki, de jelentős volt már akkor is a jogi személyiség nélküli társaságok, zömmel az akkor új jelenségeként megjelenő gazdasági, illetve vállalati gazdasági munkaközösségek száma is.

A KSH adatai alapján napjainkban Magyarországon több mint egymillió vállalkozás van. A hazai vállalkozások több mint 99 százalékát kitevő mikro-, kis- és középvállalkozások adják a hazai foglalkoztatottak több mint kétharmadát, és a hozzáadott értéknek ennél valamivel kevesebb mint a felét. Ezért a kormány kiemelten fontosnak tartja a kkv-szektor támogatását és fejlesztését.

A 2020-as éveket a magyar gazdaság gyors, kiegyensúlyozott növekedési periódusban kezdte. A kormány jelentős adócsökkentéssel, adminisztrációs egyszerűsítésekkel és támogatáspolitikai intézkedésekkel járult hozzá a kkv-szektor fejlődéséhez kedvező finanszírozási helyzetben, viszonylagos forrásbőségben, magas foglalkoztatási ráta mellett. Ennek következtében a beruházási és fejlesztési hajlandóság is erősödött a kis- és közepes vállalkozások körében.

A 2020. év eleje óta globális, uniós és nemzeti szinten is több válsághelyzettel kellett szembenéznünk: járvány, orosz-ukrán háború, ennek következtében fellépő energiaválság, alapanyag- és nyersanyaghiány, az értékláncokon lefutó sokkhatások, amelyek egyenként és összességükben is jelentős változást eredményeztek a gazdaság működésében, és számottevően kihatottak a magyar vállalkozások gerincét adó kkv-szektorra is.

A magyar kkv-k erejét és stabilitását mutatja ugyanakkor, hogy ezek az időszakosan jelentkező sokkhatások csak átmeneti teljesítménycsökkenést vagy visszaesést eredményeztek a magyar vállalkozások működésében és viszonylag gyors visszarendeződéssel, illetve átállással tudtak reagálni a váratlan és kedvezőtlen külső folyamatokra és hatásokra.

Tisztelt Ház! A munkavállalók többségének munkát és bért biztosító magyar vállalkozások és az őket támogató kormányzati intézkedéseknek köszönhetően hazánkban a foglalkoztatottság az európai válsághelyzetben is csúcson van. Több mint 4,7 millióan dolgoznak, a munkanélküliség minimális, EU átlag alatti, 4 százalék alatti szinten mozog.

Az eredményekhez a kormány a foglalkoztatás megtartására, illetve energiaköltség-csökkenésre, továbbá az energiahatékonyságra irányuló beruházásokat támogató kormányzati programok által járult hozzá, így a hazai vállalkozások a járvány és a háború okozta válsághelyzetben is meg tudták őrizni gazdasági erejüket, munkavállalóikat, sőt esetenként fejlesztéseket is tudtak végrehajtani.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány a magyar kis- és középvállalkozók támogatására az elmúlt években is számos sikeres programot valósított és valósít meg. Elindítottuk a „KKV Energiaköltség és Beruházás Támogatási Program 2022-23” című programot, mellyel a feldolgozóipari és turisztikai szektorban működő vállalkozások számára biztosítottunk támogatást a megemelkedett energiaköltségeik finanszírozására, energiahatékonysági beruházásaik megvalósítására több mint 10 milliárd forint értékben.

A húsz éve működő, kedvezményes fix kamatozású Széchenyi-kártya-program új konstrukcióval, a MAX+-szal segíti a krízis kezelését, melynek eredményeként eddig közel 26 ezer vállalkozással kötöttünk szerződést. Ezen sikeres magyar vállalkozásfejlesztési politika eredményeként a magyar kkv-k tovább tudták növelni hozzáadott értékük arányát, sőt meg is haladták az EU-s szinteket. Míg a magyar kkv-k-, vállalkozások által előállított hozzáadott érték 2019-ben 54,1 százalék volt, ezt '22-re 56,2 százalékra növelték, addig az EU-s arány, mint ahogy előbb említettem, a 2019. évi 56,4 százalékról 51,8 százalékra csökkent.

A hazai vállalkozások kiemelkedő szerepet töltenek be a társadalmi közjó megvalósításában, a gazdasági folyamatokban, az értékteremtésben, továbbá mind gazdaságépítőként, mind munkaadóként széles

körü társadalmi és gazdasági befolyásoló erővel rendelkeznek. Megőrzik és fejlesztik a vidéki területek gazdaságát, segítik a lakosság megtartó képességüket és életszínvonaluk javítását. Fejlődésükkel és fejlesztéseikkel nemcsak az ország versenyképességének növeléséhez, hanem gazdaságunk biztos tartóoszlopainak megteremtéséhez, gyors reagálóképességünk erősítéséhez is nagymértékben hozzájárulnak.

(12.40)

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a határozati javaslat mind Demján Sándor személyéhez, mind a 35 éves Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetségéhez, mind pedig ahhoz a több mint egymillió magyar vállalkozóhoz kötődik, akik munkájukkal magukat, családjukat és az országot fenntartják és éltetik. A magyar vállalkozások érdekvédelmében és képviselőként kiemelkedő szerepet betöltő Demján Sándor munkásságára is emlékezve javaslom, hogy a Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetsége által 24 éve rendszeresen megtartott szakmai napot nyilvánítsuk a magyar vállalkozók napjának, melyet a vállalkozók tiszteletére a 2023. évtől kezdődően december első péntekén ünnepeljünk meg.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezek alapján kérem, hogy a H/5682. számú javaslatot megvitatni, és szavazatukkal támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Elnök asszonynak köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem a kormány nevében Lóga Máté államtitkár urat, hogy kíván-e most hozzászólni a vitához. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy hozzászól. Parancsoljon, öné a lehetőség, 30 perces időkeretben.

LÓGA MÁTÉ gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Az Alaptörvény mindenki számára világosan és egyértelműen fogalmaz: Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik. Éppen ezért a kormány minden eszközzel támogatja a vállalkozókat, hiszen ha nincsenek vállalkozások, nincs munkaalapú társadalom, akkor ebben a nehéz gazdasági helyzetben a munkahelyek és a családok védelme is elképzelhetetlen nélkülük.

A hazai több mint egymillió vállalkozás jelenti ugyanis a gazdaság egyik legfontosabb és nélkülözhetetlen alapszövetét, tartóoszlopát. Hazánk 2019-ben elfogadott kvv-stratégiája is azzal a céllal került megalkotásra, hogy támogassa a magyar családok megélhetését biztosító széles kisvállalkozói kör működését, erősítse a magyarországi vállalkozások társadalomszervező szerepét, illetve hozzájáruljon egy nemzetközileg is sikeres, dinamikus vállalkozói kör kialakításához.

A 2020-as évtizedet a magyar gazdaság és annak integráns szereplői, a hazai vállalatok dinamikus, stabil növekedés mellett kezdték meg. 2020 első negyedét követően sajnos a nemzetközi gazdasági környezet számos turbulens, negatív hatása Magyarországra is begyűrűzött. A koronavírus-járvány mindamellett, hogy alapjaiban forgatta fel mindennapjainkat, munkavégzésünket, a világgazdaság szövetében is jelentős szakadásokat idézett elő. A pandémia miatti lezárások, átmeneti gyárbezárások jelentős ellátási nehézségeket, az újraindítás utáni időszak pedig kereslet-kínálati súrlódásokat idézett elő, valamint felfelé mutató inflációs kockázatokat indukáltak.

Szinte véget sem ért a pandémia, mikor háború tört ki Magyarország közvetlen szomszédságában, az emberi szenvedés mellett az energia- és nyersanyagárak egekbe szökését, gazdasági nehézségeket, következképpen pedig rég nem látott inflációt indítva be szerte a kontinensen, így Magyarországon is. Hazánk 2022-es energiaszámlája több mint duplájára, a GDP 4 százalékaról 10 százalékára emelkedett, ami jelentős terhet rótt a hazai vállalkozásokra is.

Tisztelt Országgyűlés! A magyar vállalkozások sokkellenálló képességét jól bizonyítja, hogy az előbb említett nehézségek ellenére teljesítményük csak átmeneti mérséklődést szenvedett el, és gyors alkalmazkodásuknak, illetve a kormányzat sikeres intézkedéseinek köszönhetően versenyképességüket meg tudták őrizni. A magyar kvv-szektor főbb teljesítménymutatói, úgymint a bruttó hozzáadott érték, exportérték, foglalkoztatottak száma, régiós összevetésben is kiemelkedőnek mondható. A magyar kormány számos intézkedést foganatosított annak érdekében, hogy a külső hatások miatt a magyar vállalkozásokra nehezedő nyomást enyhítse, versenyképességüket pedig a kihívásokkal teli időszak ellenére is erősíteni tudja.

Kérem, engedjék meg, hogy ezek közül néhányat kiemeljek. Elengedhetetlen volt, hogy a hazai vállalati szektor forrásellátottsága a beszűkülő finanszírozási kondíciók mellett is biztosítva legyen. Figyelembe véve, hogy az energiaválság a legnagyobb mértékben az energiaintenzív kvv-kat sújtotta, 2022 októberében elindítottuk a KKV Energiaköltség és Beruházási Támogatási Programot, mely a cégek energiaköltség-növekményeihez nyújtott támogatást.

Az energiaválság és a nemzetközi értékláncok zavarai által keltett negatív hatások ellensúlyozására a kormány 2023 februárjában minden idők egyik legnagyobb vállalkozásoknak szóló hitelprogramját indította el a Baross Gábor újraiparosítási hitelprogram keretében, 700 milliárd forintos keretösszeggel, melyet később 300 milliárd forinttal 1000 milliárd forintosra bővített. A program résztvevői a kapott forrásokat elsősorban beruházási, likviditáskezelési és energiahatékonysági hitelcélokra fordíthatták. Az elmúlt húsz évben a támogatott kvv-hitelezés zászlós hajójának számító Széchenyi-kártya-program termékei a

2023-as évben is elérhetőek voltak annak érdekében, hogy a vállalatok a piaci hiteleknel jóval kedvezőbb kondíciók mellett tudjanak forráshoz jutni, így idén már több mint 1200 milliárd forint összegben kötöttek szerződést a vállalkozások.

2022 novemberében a kamatstopot kiterjesztettük a kv-k változó kamatozású hiteleire, mely több mint 60 ezer vállalkozásnak biztosított segítséget és biztosít a mai napig is. A programok révén a kormány mintegy 3000 milliárd forintos védőhálót húzott a hazai vállalatok köré. Programjaink sikere szempontjából fontos, hogy a magyar vállalatok minél hatékonyabban jussanak hozzá a számukra releváns információhoz, ezért létrehoztuk a vali.hu weboldalt, ami a világon is egyedülállónak minősülő információs portál, melyen keresztül a vállalkozások személyre szabottan tájékozódhatnak a kormány által nyújtott vállalkozásfejlesztési lehetőségekről.

A vállalkozásoknak szóló felhívásainkat érthetővé, gyorsabbá és hatékonyabbá tettük, elsősorban aktív kommunikáció segítségével. A beruházásösztönző pályázatok értékelésének átfutási ideje 8-10 hónapról 2-3 hónapra rövidült, illetve az elmúlt időszakban négy és félszeresére növeltük a fejlesztési forrásokkal elért vállalkozások számát is.

Tisztelt Ház! 2010 előtt a gazdasági válság azt eredményezte, hogy családok kerültek az utcára, tömegesek voltak az elbocsátások és egekbe szökött a munkanélküliség. Jól emlékszünk erre az időszakra mindannyian. Ehhez képest ma a munkanélküliség a háború és az elhibázott szankciók okozta nehéz helyzetben sem nőtt, sőt továbbra is a munkaerő hiánya okoz inkább problémát, ebben pedig elvülhetetlen érdeme van a hazai vállalkozásoknak. 2010 óta nemcsak egymillió fővel bővült a foglalkoztatottak száma, hanem az elmúlt évtizedben megerősödött a vállalkozások képessége arra is, hogy nehéz időkben megtartsák, sőt kiemelkedő értéknek tekintsék a munkaerőt. A családok és a munkahelyek megvédése terén ezért tehát csakis hálával és elismeréssel tartozhat a magyar vállalkozóknak a kormány.

A magyar kormánynek eltökélt célja, hogy hazánk gazdaságának felzárkózása az Európai Unió átlagához tovább folytatódjon, ebben a folyamatban pedig a magyar vállalkozásoknak továbbra is kiemelt szerepe lesz. Fontos, hogy a hazai vállalati szektor horizontális és vertikális fejlődése is megvalósuljon. Előbbi esetben folytatni kell a megkezdett munkát az intenzív növekedés feltételeinek megteremtésében, a nagyobb munkatermelékenységben, a digitális és zöldtechnológiai megoldásokban, a még nagyobb hozzáadott értéket realizáló tevékenységekben. A vertikális fejlődés értelmében pedig meg kell valósítanunk a magyar háttérű vállalatok felfelé mozgását a nemzetközi értékláncok díjstruktúrájában, azaz a beszállítói láncokban.

Tisztelt Képviselő! Az előbb említett ambiciózus célok tudatos, szisztematikus építkezés révén realizálhatók, ugyanakkor e munkához jó alapot teremt a magyar vállalkozók, illetve munkavállalóik kreativitása,

szorgalma és elhivatottsága. Eddigi munkájuk, társadalmi és gazdasági hozzájárulásuk Magyarország jólétéhez mindannyiunk tiszteletét méltán vívta ki. Teljesítményük méltatása a magyar vállalkozók napjának évenkénti megtartásával szimbolikus jellegű. Kérem ezért, hogy a magyar vállalkozók napjáról szóló H/5682. számú országgyűlési határozati javaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(12.50)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Tasó László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

TASÓ LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Képviselőtársak! Magyarország Alaptörvényének nemzeti hitvallásában olvashatjuk: „Valljuk, hogy a közösség erejének és minden ember becsületének alapja a munka, az emberi szellem teljesítménye.” Ennek szellemében kezdtünk hozzá, és az elmúlt évtizedben együttes erővel létrehoztuk a munkaalapú gazdaságot, melyben a magyar vállalkozások kulcsfontosságú szerepet foglalnak el. Jelentőségük kiemelkedő a hazai gazdaság és a magyar társadalom életében, meghatározó mértékben járulnak hozzá az ország fejlődéséhez és stabilitásához. Magyarországon napjainkban a vállalkozások száma meghaladja az 1 millió 200 ezret, és benne a munkavállalók száma közel 70 százalékot ér el.

Az elmúlt bő évtized a fegyelmet, kiegyensúlyozott és következetes gazdaságpolitikáról szólt. A 2010-ben hivatalba lépő polgári kormány egy széthullott, lerombolt gazdasági környezetet örökölt. A magyar vállalkozók a saját hazájukban csak alvállalkozók lehettek, a nyugat-európai cégek Mekkája volt Magyarország. Emlékezzünk a körbetartozások korszakára, amely abból indult ki, hogy a preferált külföldi vállalkozó cégek a magyar alvállalkozókat nyomott áron, egyébként másod-, harmadkézből tudták csak foglalkoztatni.

Csak a külföldi, tőkeerős cégek tudtak fejleszteni, versenyelőnyben voltak a kapaszkodó magyarokkal szemben, idő kérdése volt, hogy a magyar kis- és középvállalkozások tönkremennek. A külföldi cégek kivitték a profitot az országból, megvolt az európai technika arra, hogy a kelet- és közép-európai országok csak a piacaikkal és a munkaerővel vegyenek részt a nyugat-európai piacgazdaságban. Az ország államcsődközeli állapotba került és kínlódott, a segélyalapú gazdaság soha nem látott mélységekben járt. A felzárkózásnak, a gazdasági növekedésnek, a versenyképesség növelésének még a gondolata is távolinak tűnt.

A 2010 előtti kormányok időszaka alatt elszabadult a munkanélküliség, agyonadóztatták a családokat,

a munkavállalókat és a vállalkozásokat. A szélsőséges és elhibázott gazdaságpolitika árát a megszorításokkal a magyar embereken és a magyar vállalkozásokon verték le. Az is világosan látszik, a képlet tiszta, ha újra egy ilyen felállásban felálló csapat ugyanezt csinálja, most sem lenne másképpen Magyarországon.

Az Orbán-kormány gazdaságpolitikáját elfogadták a magyar gazdaság szereplői, mert partnerséget és együttműködést ajánlott, kialakította az erős magyar gazdaság felépítésének környezetét. Az ország gazdasági helyzete stabilizálódott, Magyarország Európa egyik legnagyobb gazdasági teljesítményét nyújtó országa lett. Ez a sikeres foglalkoztatási fordulat példa nélküli volt az elmúlt harminc évben, lassan megközelítjük a teljes foglalkoztatás állapotát. Az elmúlt bő évtized alatt körülbelül egymillióval nőtt Magyarország munkavállalóinak száma, mondhatjuk azt lassan, Magyarországon minden második ember dolgozik. A potenciális hazai munkaerő-tartalék lecsökkent 700 ezerről a harmadára, lassan elérjük azt az állapotot, amikor nincsen és nem lesz szabad munkaerő Magyarországon.

Elmondható, az uniós tagállamok között Magyarország foglalkoztatásbővülése is a legdinamikusabban fejlődött. Az elért gazdasági eredmények letéteményese az a több százezer vállalkozó, akinek teljesítménye lehetővé teszi, hogy a magyar családok válság-helyzetben is megmaradjanak, biztonságban éljenek és még mellé teret nyit a gyarapodásra is.

A magyar Országgyűlés az előzőek értelmében a vállalkozások közösségépítő és nemzetgazdaságot erősítő tevékenységének elismeréseként a törvényjavaslatot, amelyről szó van, abban december első péntekjén, pénteki napját a magyar vállalkozók napjának tervezi nyilvánítani.

Tisztelt Ház! Hála istennek egy többen tapasztaljuk a hazai vállalkozások társadalmi szerepvállalását a közjó megvalósításában. Érdemes erre kitérni, hisz a rendszerváltozás után a gazdasági szerkezetátalakítás, a privatizáció, a kárpótlás és az állami cégek sokszor átgondolatlan, legtöbbször szándékos lerombolása után hosszú idő kellett a gazdasági élet stabilitásához. Nyoma sem volt annak a kultúrának az országban, amely világossá tette, hogy a vállalkozásoknak, a magántőkének a társadalom felé van még tennivalója, van a társadalom felé felelőssége.

Nem volt kultúrája a magántőkének, nem tudták és nem értették, hogy a jól működő társadalomhoz, akiknek lehetőségük van, a kötelező adáson kívül hozzá is lehet és hozzá kell tenni. Ennek a felelősségtudatnak a támogatója, kiemelkedő képviselője volt Demjén Sándor, a rendszerváltozás utáni időszak egyik legnagyobb mecénása és nagylelkű adakozója. A vállalkozások és a társadalom kapcsolatáról elmondott, sokszor ismételt gondolatai egyben a hitvallása is volt. 24 évvel ezelőtt, mint elhangzott, a vállalkozók napjának megszervezésével indította el azt a folyamatot, amely most talán révbé ér.

Tisztelt Országgyűlés! Szeretném önöket abban is megerősíteni, hogy a magyar vállalkozások a vidéki Magyarország gazdaságának alapját is jelentik. Azért kell róluk külön is szólni, mert a helyi kis- és közepes vállalkozások általában saját maguk menedzserei, fejlesztői és innovációs szakemberei, a munkavállalók, a családok védőbástyái és a magyar vidék megmaradásának kulcsszereplői. Ők azok, akik a hazai és a helyi munkaerőt választják, a helyi óvodát, iskolát, polgárőrséget, mazsorettcsoportot, az egyesületeket támogatják. Elsősorban az ő adóforintjaikból tudnak szolgáltatásokat javítani, ellátásokat fejleszteni és a világot komfortosabbá tenni az önkormányzatok. Elsőként adakoznak, ha valakin segíteni kell, és jelképesen érve, ők veszik meg mindig a legtöbb tombolaszelvényt.

A vállalkozók gazdasági és társadalmi szerepének fontosságát ismerve, 2000-ben már Nyíradonyban, a vállalkozók bálján átadtuk „Az év vállalkozója” díjat, aztán ezt még több más alkalom is követte. A jegyzőkönyv kedvéért mondom el mindenképpen: néhai Szilágyi László tüzepez vállalkozó volt Nyíradonyban ez első év vállalkozója, aztán Perge György bádogosmester, Pósn György vas-műszaki boltos követte, aztán Szilágyi Zsolt, Paulik Zsolt, és sokan mások lehetnek az év vállalkozói, hiszen kiemelkedő tevékenységükkel sok száz embernek adtak munkát és viselték a gondjukat.

Sorolhatnám azt is, hogy minden településen a térségünkben, de Magyarországon is vannak mecénások, vannak befektetők, vannak jólelkű támogatók, akiknek a helyi szerepvállalása nagyon fontos. Arról mindenképpen jó szólni, hogy Magyarországon ez a folyamat erősödik. Egyre többen vállalnak felelősséget és tesznek lépéseket, áldoznak forintokat, súlyos összegeket a közjó érdekében.

A legfontosabb azonban, hogy a mindenkori magyar kormány kövesse azt a modellt, amely a magyar vállalkozásokat megerősítette. Nem is lehetne aktuálisabb a törvényjavaslat, hiszen a napokban került elfogadásra az építési és közlekedési miniszter, Lázár János törvényjavaslata, ami egy fontos momentummal gazdagodik. Az új építésügyi szabályozás osztrák mintára a magyar és a helyi vállalkozásokat és azok lehetőségét erősíti meg; ez egy fontos tétel. Reményeink szerint soha nem lesz olyan, mint ami korábban volt, hogy a magyar vállalkozások hátrányban lesznek bármikor is a saját hazájukban.

Az országban 2014 óta működnek az új szemléletű munkahelyteremtő és munkahelymegtartó beruházásokat segítő támogatások, a technikai fejlesztéseket, innovációt segítő programok, hitelek, kamattámogatások, amelyek biztossá teszik a vállalkozások működését. Ez a kulcs a magyar gazdaság stabilitásához, mert jó szándékú támogatókra, adófizetőkre, mecénásokra, akiknek fontos a hazájuk, Magyarországnak mindig szüksége lesz. A magyar modell működik és garancia arra, hogy hazánk képes lesz megtartani

politikai, gazdasági önrendelkezését, és nem térnek vissza az egykori, sokat kárhozott időkhöz.

A gazdasági folyamatokban, az értékkeremtésben alapvető szerepet betöltő vállalkozókat, akiknek munkaerőként és országépítőként széles körű társadalmi-gazdasági befolyásoló erejük van, nagyra becsüljük és elismerjük. A Fidesz-frakció jó szívvel támogatja, hogy december 1. a magyar vállalkozók napja legyen.

Kérem az Országgyűlés tagjait, a frakciókat, hogy támogassák a javaslat elfogadását. Köszönöm a szót, elnök asszony. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A következő vezérszónok a Jobbik-képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Megadom a szót. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Kezdjük azzal, ami összeköt bennünket: legyen ez a nap a vállalkozók napja! Én a magam részéről ezt támogatom, és osztom azt a tiszteletet is, ami itt retorikailag elhangzott a magyar vállalkozók, vállalkozások irányában.

Gondolkodtam, hogy milyen irányból közelítek meg ezt a javaslatot, és nekem a Covid-lezárások időszaka ugrott be először, illetve az, hogy hogyan állt a mindenkorai magyar kormány a vállalkozókhoz, vállalkozásokhoz. Emlékszem arra, amikor kényszerűségből a munkavállalók sajnos nyomorúságosan hosszú ideig otthon kellett maradjanak.

(13.00)

Szembejött velem a valóságból egy példa, Győr-Moson-Sopron megyében egy testvérpár esete, ahol az egyik testvér egy osztrák étteremben dolgozott, dolgozott volna, mert nem tudott akkor a lezárások miatt. Otthon volt, megkapta a fizetésének 80-90 százalékát, tehát az ottani munkáltató nagyon figyelt arra, hogy amikor a lezárások megszűnnek, neki újra legyen munkaereje, és mind a beszállítói, mind egyéb kisvállalkozók túléljék ezt az egészet, tehát igyekezett a hálózatot életben tartani. A testvérpár másik tagja pedig egy magyar munkavállaló; ugye, mi azt javasoltuk, hogy kapja meg itthon a kieső bérének a 80 százalékát, de végül nem kapott semmit. Akinek megígérték, hogy majd valamiféle munkabérpótlás lesz, ugye, a Kurzarbeit egy leszűkített mintájára, ő is a novemberi ígéretből talán február elején látott valamit. Tehát ilyesmi volt a magyar munkavállaló és egyébként a magyar kisvállalkozó irányába is a közelítés, mert a munkabérpótlás a magyar vállalkozónak legalább akkora segítséget jelentett volna, mint annak a munkavállalónak, aki otthon kell hogy ellássa a család menedzsmentjét és fenntartását.

Tehát összességében szépek voltak a szavak, én ezeket nem vitatom, de ha az utóbbi éveket végig gondoljuk, meglehetősen negatív és sötét üzenetek jutottak el a magyar kisvállalkozásokhoz. A folyamatokra

végén pedig ez a kata beszántása képében csúcsosodott ki, ahol teljesen egyetértek azokkal az aggályokkal, hogy a fenntarthatóság irányába érdemes elvinni az adórendszert a vállalkozói fronton is, na de valaminek a teljes körű beszántása semmiképp nem jelenthette a megoldás felé vezető utat. Értem én, hogy aztán voltak egyéb, bár kevésbé kedvezményes formák, ahová kényszerből át lehetett evezni, de abban talán megállapodhatunk, hogy az üzenet nem volt pozitív előjelű. Tehát mindenképp megszorításjellegű volt a korábbiakhoz képest, és mindenképpen egy negatívabb kényszerbe hozta a magyar kisvállalkozót, mint előtte. Nagyon fontos beszélnünk arról, hogy Magyarországon nem az önök által agyontámogatott multicégek biztosítják a munkahelyek kétharmadát, hanem a magyar mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozások. Az előterjesztő ezt külön ki is emelte, amiért én köszönettel tartozom, mert ez egy olyan fontos alapállás, amit egyébként nagyon szerettem volna, ha a mindenkori kormány magáénak vall Magyarországon.

Viszonylag régóta szereplek a közéletben életkoromhoz képest, tehát én a 2010 előtti korszakban az akkori országvezetéssel szemben tüntettem, és egyébként sajtótájékoztatót is tartottam annak okán, hogy álláspontom szerint túltámogatják a multicégeket, és egyedi kormánydöntésekkel, vissza nem térítendő támogatásokkal horrorisztikus adófizetői pénzeket juttatnak a multicégekhez, pedig a magyaroknak, a kicsiknek kellene. Ez, ugye, 2010 előtt volt.

Az a helyzet, hogy egy 2021-es összesítés szerint a 2010 előtti, általam nem rajongott korszakhoz képest háromszor annyi vissza nem térítendő támogatást adott a Fidesz-KDNP a multicégeknek, mint az a korábbi kritizált korszak. Tehát felső plafon nélkül, álláspontom szerint teljesen felelőtlenül osztogatták az óriási pénzeket azoknak a multicégeknek, akik nem voltak erre rászorulva. Ha megvizsgáljuk a nyugati autógyártókat, az a tipikus, hogy ezek a cégek azért, mindent figyelembe véve, nem tizen-egynéhány százalék adót fizetnek, hanem van olyan cég, amelyik egy százalék alatti, ha minden terhelést és minden vállalást figyelembe veszünk.

És azt is látjuk, hogy korábban kritika érte önöket, amiért munkahelyenként 4,7 millió forintot biztosítottak egy multicég számára, mert megkaphatta volna ezt a magyar is, de azóta, mióta az akkumulátorgyárak elképesztő tempójú fejlesztése megkezdődött - és hangsúlyozom, hogy nem a motort, nem a szoftvert gyártják Magyarországon, tehát nem azt, ami egyébként a magyarok tudására, tehetségére, szorgalmára építhetne -, azóta már olyan összesítéseket olvasunk, hogy 64 millió forintba is kerülhetett egy akkumulátorgyári munkahely a magyar állam számára. Ha minden tényezőt figyelembe veszünk, és ezt szerencsére az újságírók és a szakemberek megteszik helyettünk, akkor azt is láthatjuk, hogy egy ilyen akkumulátorgyárban az eddig meglévő tapasztalatok alapján egy munkavállalóra évente olyan 8-9 millió

forint állami bevétel számolható. Ha figyelembe vesszük azt, hogy milyen adózási hajlandósága van a cégnek, hol sikerül Magyarországnak ebbe a termelési láncba bekapcsolódnia, ha ezt összevetjük azzal a 64,3 millió forinttal, amelybe átlagosan került a magyar államnak itt egy munkahely, akkor azt látjuk, hogy igazából több évre kifizetik az adófizetők az önök döntésének köszönhetően ezeknek a cégeknek a bérköltségét és az ideérkezőknek a bérköltségét. Na, ez az a szint, amiről egy magyar kisvállalkozó nem is álmodhat.

Jó dolog a kedvezményes hitel, és szerintem ne vitassuk ennek a létjogosultságát, nincs ezzel baj, de ez az elképesztő túltámogatási szint a multik frontján irritáló, igazságtalan, továbbmegyek: Európában példátlan, és szerintem egy XIX. századi gazdaságpolitikai megközelítést tartalmaz. Tehát szerintem még mindig úgy gondolhatják az egymást követő Fidesz-kormányok, hogy az ilyen egyedi kormánydöntéssel biztosított vissza nem térítendő támogatásokkal ide lehet csábítani, csalogatni a működő tőkét, és majd attól függően jönnek ide, hogy munkahelyenként megkapják ezeket az összegeket. Persze, bezsebelik, hiszen gazdasági társaságokról van szó. Hozzáteszem, az én szemléletmódom szerint egészségesebb, ha a gazdasági társaság gazdasági társaságként működik, a támogatás mindig belenyúl azért a piacba, de ha már belenyúlunk, akkor tegyük ezt a kicsi javára, a hazai javára, az európai uniós szövevényes előírások fényében is. Azért más országok egészen ügyesen meg tudják ezt tenni, akár még a fogyasztóvédelmi előírásaikat is felhasználva erre.

Összességében tehát üdvözlöm azt, hogyha vállalkozók napja lesz, de még jobban üdvözölném, ha a támogatásokból legalább arányosan részesülhetnének a magyarok. A vissza nem térítendő támogatások egyedi kormánydöntéses rendszerét így, ebben a formában fel kellene függeszteni, átgondolni az egészet. És van egy olyan javaslatunk, ami a pártokon felül álló gondolkodás részeként a mindennapi igazságérzettel mindig találkozik: ez a magyarkvóta-javaslat, amely tipikusan az ázsiai migránsmunkásdömping közepében arról szól, hogy a magyar adófizetők pénzéből - mert abból adjuk, ugye, a támogatást - csak magyarok által betöltött munkahelyeket támogassunk. Tehát csak olyan cég részesülhessen ilyenben, amely vállalja, hogy legalább 90 százalékban EGT-n belüli, azaz tipikusan magyar munkavállalót alkalmazzon, hiszen azért a Benelux-államokból ritkán özönlenek ide nagy tömegekben munkavállalók.

Azt kell hogy mondjam, hogy ez egy nemzeti minimum része kellene hogy legyen. Az, hogy magyar adófizetők pénzéből ázsiai migránsmunkások itt-tartózkodását, lakhatását és munkába állását támogassuk, ez egészen elképesztő. Nem tudok elképzelni olyan nemzeti konzultációt, ahol ez 50,5 százalékot kapna. Tehát biztos vagyok benne, hogy a Fidesz-szavazók körében is elvérezne az, amit most éppen a kormány csinál. Beszéljünk a vállalkozókról, de vegyük őket sokkal-sokkal komolyabban!

Ugye, idei hír, hogy idén eddig mintegy tízezer cégfelszámolás történt, és olyan rekordszinten mennek sajnos tönkre, főleg a mikro- és kisvállalkozások körében magyarok, hogy az valami egészen elképesztő. Ez önmagában egy káros folyamat, de egy olyan korszak közepén vagyunk, és itt most a mesterséges intelligenciára szeretnék utalni, amikor a nemzetgazdaság, a világgazdaság sokkal gyorsabb tempóban fog átalakulni, mint valaha az emberi történelem folyamán. Ezt már kimondták néhányszor, és lehet, hogy a gőzgépek után is így volt, de az biztos, hogy most egy beláthatatlanul gyors tempójú változás elején, közepén, de inkább a hajnalán állunk. Ezenközben az Európai Unió mesterséges intelligencia stratégiáját majd jövőre tervezi elfogadni, és két-három évvel később lép hatályba, amikor kicserélődik az egész piac, és lehet kezdeni a szabályozást előlről. Magyarország, ha komolyan gondolja, hogy ebben végre nem marad le, és végre mi is ott legyünk az éllovasok között, akkor most kezdi el a kisvállalkozóit támogatni, a munkavállalóit támogatni ingyenes átképzési programokkal.

És én köszönöm, hogy miniszterhelyettes úr is kiemelte ezt a 227 ezer munkakeresőt. Mi most nagyon hosszú vitákat tudnánk folytatni a 4,7 millió munkavállalóról; én azt mondom, hogy nem egymillió új munkahely lett, hanem reálisan nézve olyan 600-700 ezer, mert beleszámolták a diákmunkásokat is, akiket korábban nem, beleszámolták a közfoglalkoztatottakat, akiket korábban nem. A diákmunkások közül, ugye, még azok is megjelennek itt a 4,7 milliós sorban, akik havonta, mondjuk, kétszer néhány óra munkát vállalnak valamifajta zsebpénz-kiegészítésért; nyilván nem mérhetők ők ugyanazon statisztikában. Statisztikai soron igen, de a valóságban nem helyezhető ugyanarra a polcra, mint mondjuk, egy ápolószolgálat vállalása vagy egy pedagógusé, de azt megállapíthatjuk, hogy ha ezeket a torzító tényezőket le is vesszük, akkor is üdvözítő, hogy szerencsére növekedett a munkahelyek száma. Én egyébként hiszek abban, hogy ez egy jó megközelítés, hogy munkához kössük a támogatásoknak legalább egy jó nagy többségét vagy jó nagy részét.

De ha itt van nekünk 227 ezer munkakeresőnk, akkor nem értem, hogy a félmillió ázsiai migránsmunkásra miért van feltétel nélkül szükség. Most volt a zárszámadás vitája, képviselőtársam, nem voltak benne az ingyenes átképzési programok, hát nincs a költségvetésben sem! Nincsenek itt tízmilliárdok elkülönítve arra, hogy magyarokat, álláskeresőket képezzenek át a hiányterületekre. Hát, ez nincs itt az asztalon, nincs benne, nem történik a valóságban. Néhány ezer ember tekintetében megtörténik, nekünk itt 200 ezer ember tekintetében kéne az utakat keresni.

(13.10)

És ne legyünk inkorrektek egyébként önökkel sem! Én nem mondom azt, hogy mind a 227 ezer ember hadra fogható lenne, és azonnal olyan állást és

tudást lehet a kezébe adni, hogy mondjuk, két év múlva hasznos, produktív, adófizető tagja legyen a munkaerőpiacnak. Nem, nem állítok ilyet. De azt mondom, ha a felét, harmadát tudnánk úgy motiválni és olyan módon segíteni, hogy részt vegyen és elfoglalja a produktív álláshelyek egy részét, akkor önöknek nem kellene a Fülöp-szigetekkel, a kazah régióval, és mondjuk, a Vietnámi Szocialista Köztársasággal együttműködési megállapodást kötni. Ugye, most azokat az országokat soroltam fel, amelyekkel együttműködési megállapodást kötött Magyarország a szervezett migránsmunkás-behozatal érdekében. *(Nacsa Lőrinc: Kazahsztán!)* Igen, Kazahsztánról is beszélhetünk nagyon sokat. Ugye, a nyolcas listában volt benne az az ország, amellyel önök 2021-ben megállapodást kötöttek, hogy gördülékenyebben jöhessen be onnan a munkaerő. Ez, ugye, azóta kibővült több országgal. A most visszavont szabályozás értelmében még a 2+1 éves ablakperiódus sincs, tehát jelen esetben ez nem érvényes, nincs ilyen korlátozás.

És a helyzet az, hogy a 227 ezer hazai munkavállaló átképzésére lenne szükség, nem pedig arra, hogy felpörgessék a munkaerő-behozatait. Ha ezek megvalósulnak, akkor álláspontom szerint sokkal nyugodtabban aludhatnak a magyar mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozások tulajdonosai, vezetői is. Ha pedig ez megtörténik, akkor nyilván mindannyian nagyon boldogan fogjuk a magyar vállalkozók napját ünnepelni. Addig én csak reménykedem benne, hogy végre elindulunk ezen az úton. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A következő hozzászólónk a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Nacsa Lőrinc képviselő úr. Megadom a szót.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Mennyivel boldogabbak lennénk, ha Z. Kárpát Dániel az első mondata után lezárta volna a vezérszónoki vitát - támogatja, egyetért, nagyon helyes. *(Z. Kárpát Dániel: Ez szubjektív műfaj!)*

Képviselő úr, van egy közös bennünk, és van egy nagy különbség. A közös bennünk, hogy mind a ketten tüntettünk a Gyurcsány-kormány ellen. A különbség pedig az, hogy én nem Gyurcsány Ferencsel egy listán jutottam a parlamentbe, mint ön. Tehát azért van különbség is, tisztelt képviselő úr. *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)* Ön, ugye, Gyurcsány Ferencsel egy listán jutott be a parlamentbe, és azzal a mandátummal szólalt most itt föl a parlamentben. Ez szerintem nagy különbség.

És ha belegondolunk abba, hogy 2006-ban Varju Lászlóék milyen csalással nyerték meg az országgyűlési választást, hogyan történt az: ha emlékszik arra, hogy eltagadták a költségvetési számokat, a vállalkozók támogatásait is, eltagadták a magyar emberek elől

azt, hogy milyen megszorításokra készülnek, akkor visszaidézhetjük azt a 2006. június 10-ei sajtótájékoztatót, mindenki emlékszik rá, hogy nem kell félni, nem fog fájni. Mi történt 2006-ban a választás után egy hónappal? Augusztustól 30 százalékkal emelkedik a gáz, 14 százalékkal emelkedik a villany, 2 százalékkal több lesz az egészségügyi hozzájárulás, 4 százalékkal emelkedik az szja felső kulcsa, 4 százalékkal emelkedik a társasági adó, a középső áfakulcs pedig 5 százalékkal emelkedik. Tehát mi történt? Megnyerték a választást, és azonnal a magyar emberekre és a vállalkozásokra terheltek a felelőtlen kormányzásukat, hogy nem volt pénz a költségvetésben, hogy az államadósságot elképesztő mértékben megemelték. A pénzbőség és a fejlődés éveiben. Nem a válság éveiben, a pénzbőség éveiben. Ez a helyzet, tisztelt képviselőtársaim. Nem véletlenül mondta azt Z. Kárpát Dániel is, hogy tüntetni kellett a Gyurcsány-Varju-féle gazdaságpolitika ellen, hiszen a vállalkozásokat érintő megszorítások voltak folyamatosan.

Ezzel szemben, amiről Z. Kárpát képviselő úr már nem beszélt, ez a kormányzat a gazdaságpolitikájával is támogatja a kis- és középvállalkozásokat.

Képviselő úr azért nem találta az átképzési programokat a költségvetésben, a zárszámadásban, mert európai uniós forrásokból valósultak meg az átképzési programok. Ugye, nem szerepel a költségvetésben, ha európai uniós forrásokból tréningeket, képzéseket, átképzéseket tartanak a vállalkozások, cégek. Szerintem egyébként ez egy helyes irány.

A GINOP programokról is elfelejtett szólni a képviselő úr; a kis- és középvállalkozásokat érintő energiaár-plafonról is elfelejtett szólni a képviselő úr; a fiatalok vállalkozóvá válását segítő programokról is elfelejtett szólni a képviselő úr; a különböző, például a Fejlesztési Bank által nyújtott konstrukciókról, amelyekben fejlődni tudnak; az iparipark-fejlesztésekről; az exportot segítő intézkedésekről. Napestig lehetne sorolni azokat az intézkedéseket, amelyek igenis a kis- és középvállalkozásokat célozzák Magyarországon, hiszen mi azt gondoljuk, hogy a magyar vállalkozások közösségépítő és nemzetgazdaságot erősítő tevékenységét el kell ismerni. Erről szól Fónagy képviselőtársam, miniszterhelyettes úr javaslata. Erről kellett volna beszélnie a vezérszónoktársamnak is, hiszen arról szól a javaslat, hogy december első pénteki napját nyilvánítsa a magyar Országgyűlés a magyar vállalkozók napjává.

Mi azt gondoljuk, hogy a magyar vállalkozóknak a mindennapi funkciójukon túl nagyon fontos szerepük van a gazdaságpolitikai döntések meghozatalakor, a minimálbérről szóló tárgyalásokkor, az adócsökkentésekről szóló döntések alkalmával. 2010 óta ez a kormány 80 alkalommal csökkentett adót, ennek nagyon jelentős része érintette, kedvezően érintette a kis- és középvállalkozásokat is.

És nagy szerepük van a kvk-képviselőknek, a kvk-szektorban a különböző gazdaságpolitikai döntések

meghozatalakor is. A Gazdaságfejlesztési Minisztérium is úgy jár el, hogy kikéri a véleményét az érintett cégeknek, az érintett szektornak, kis- és középvállalkozásoknak, hiszen mi nagyon nagy értéknek tartjuk Magyarországon a széles kis- és középvállalkozói szektort. Mert ellentétben a szocialistákkal a mi felfogásunk szerint a kis- és középvállalkozások nem ellenségek, hanem a munkavállalók és a gazdaságpolitikai kormányzat partnerei, tudásukkal, tapasztalatukkal hozzájárulnak az egészséges, ellenálló magyar gazdaság létrehozásához.

A magyar vállalkozók napjának országos emléknappá nyilvánítását a Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetsége javasolta, akiknél ennek a napnak a megünneplése, ahogyan hallottuk, már közel negyedszázada hagyomány. Ebből a hagyományból lesz most egy parlamenti határozat, ha jól értjük itt az előterjesztést.

A javaslatot egyébként támogatja a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara is. Ennek megfelelően idén 24. alkalommal már országos emléknappént ünneplhetik majd meg a magyar vállalkozók napját a vállalkozások.

Én azt gondolom, hogy köszönetet kell mondunk a kis- és középvállalkozások vezetőinek, a kis- és középvállalkozásokban dolgozóknak a munkájukért, amit a magyar gazdaságért, a magyar emberekért és közös hazánkért, Magyarországot tesznek. Ezért a KDNP-frakció támogatni fogja a határozati javaslatot. Köszönöm szépen, elnök asszony. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztő Fónagy János képviselő urat, hogy kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy él a lehetőséggel. A képviselő úrnak 30 perces időkeret áll rendelkezésére. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót és a lehetőséget, elnök asszony. Csak nagyon röviden szólnék. Először is, szeretném megköszönni a gyakorlatilag a parlamenti topográfia minden pontjáról elhangzott támogatásokat, amely magát az alapvető javaslatot támogatja. Azt, hogy az oldalaktól függően a téma kapcsán észrevételek, vélemények hangzanak el, a magam részéről természetesnek és a parlamenti demokrácia nyilvánvaló megnyilvánulásának tartom.

Engedjék meg, hogy egy pillanatra kiesve a szerepemből, azt azért elmondjam, mert elhangzottak konkrét számok vagy konkrét vélemények, amit képviselő úr mondott a támogatási arányokról: a 2020. február és 2023 februárja között odaítélt mintegy 3600 milliárd forint beruházásösztönző és munkahelyvédelmi és -teremtő támogatás 77 százalékát a

kkv-k kapták és csak 23 százalékát a nagyvállalatok. Tehát az, hogy a nagyvállalatok kapták a többit, mondjuk, ebben a kritikus helyzetben, ahol kifejezetten a korábbi évtizedben megszerzett pozíciót kellett tartani, én úgy gondolom, hogy ez nem teljesen helytálló. Arról nem is beszélve, hogy a nagyvállalatok támogatásakor az oda beszállító kis- és közepes vállalkozásokat is támogatjuk.

Ezzel együtt ismételtelen megköszönöm a javaslatomat támogató hozzászólásokat. Nagyon remélem, hogy ez a vélemény a szavazások során is meg fog nyilvánulni. Elnök asszony, köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **pénzügyi közvetítő rendszert érintő törvények jogharmonizációs és egyéb célú módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/5663. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

(13.20)

Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Fónagy János úrnak, a Gazdaságfejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt elnök asszony, köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A pénzügyi szektor folyamatosan fejlődik, rendszeresen jelennek meg új kihívások és rendezendő területek, ezért a szabályozást is ennek megfelelően kell változtatni. Az önök előtt fekvő törvényjavaslat egyik célja jogharmonizációs kötelezettségek teljesítése, nevezetesen a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról szóló irányelv módosításának a magyar jogba történő átültetése. A törvényjavaslat részét képezi továbbá a pénzügyi szektort szabályozó törvények kisebb mértékű módosítása is, mely meghatározó részben a folyamatos fejlődés által támasztott igényeknek történő megfelelést szolgálja.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy először a Magyar Fejlesztési Bankról szóló törvény módosításáról szóljak. Az MFB kiemelt feladata, hogy az uniós és saját forrásai kihelyezésével fokozott figyelmet fordítson a piaci hiányosságok okozta forrásigények kielégítésére. A gazdasági folyamatok ösztönzésének egyik elengedhetetlen feltétele a kis- és középvállalati szektor hitelhez jutásának elősegítése, mivel ez a szektor alkotja a magyar gazdaság gerincét. Az MFB-csoport

stratégiai fókuszában a beruházások ösztönzése, a vállalkozások fejlődésének elősegítése, valamint a gazdaságfejlesztési célok támogatása áll.

A törvény módosítása során fontos rögzíteni az európai uniós források és a magyarországi helyreállítási és ellenállóképeségi terv végrehajtása során az MFB Zrt. igényérvényesítési jogát a visszafizetési kötelezettséggel kihelyezett források behajtása érdekében. Egyértelművé kell tenni, hogy az MFB Zrt. hitelállományt vehessen át és követelést vásárolhasson az esetlegesen felmerülő veszteségeinek mérséklése érdekében.

Az előzőeken túlmenően még a törvényjavaslat lehetővé teszi az MFB Zrt. idegen devizában meghatározott éven túli lejáratú forrás bevonásának megkönnyítését, így a kellő mozgástér biztosítása érdekében az egyes minisztériumok szerepvállalásának, kötelezettségeinek rögzítését, kiemelt figyelemmel a mindenkori költségvetési törvényben meghatározott állami készfizető kezesség felső határára.

Tisztelt Országgyűlés! A javaslat az egész pénzügyi szektor vonatkozásában pontosítja, illetve kiegészíti a vezető állású személyekre és a minősített befolyást szerezni kívánó személyekre vonatkozó követelményeket. A büntetlen előélet mellett követelményként jelenik meg az is, hogy az illető személy ne álljon közzgazdasági vagy pénzügyi jellegű munkakör vagy tevékenység vonatkozásában foglalkozástól vagy tevékenységtől eltiltás hatálya alatt. Ez összhangban van azzal a követelménnyel, hogy a szektorban tevékenykedő vezető állású személyek, illetve befolyásoló részesedéssel rendelkező személyek alkalmasak legyenek a szektor irányítására és tulajdonlására.

A javaslat tartalmaz jogharmonizációs kötelezettséget biztosító rendelkezéseket is, nevezetesen a pénzügyi közvetítő rendszer egyes szereplőinek biztonságát erősítő intézményrendszer továbbfejlesztéséről szóló törvény módosítását. A módosítás háttere, hogy a szavatoló tőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény meghatározására irányuló egyes rendelkezéseket a harmadik országbeli szervezetekre is ki kell terjeszteni.

További elemként jelenik meg, hogy a törvényjavaslat a bankszünetnap szabályozása mellett nevesíti az üzemszünetet is, amely hitelintézetek esetében legfeljebb négy órát meg nem haladó időtartamig tarthat azzal, hogy az érintett ügyfelek előzetes értesítése tekintetében a bankszünetnaphoz hasonló garanciális szabályokat ír elő. Ezzel átláthatóbb és gördülékenyebb szabályozást alakítunk ki.

A javaslat érinti a jelzáloghitelből eredő tartozás visszafizetését követő teendőket is azáltal, hogy megköveteli a hitelezőktől, hogy a jelzálogjog törléséhez szükséges hozzájárulást észszerű időben bocsássa a fogyasztók rendelkezésére, különösen hitelkiváltások esetén. A jelzálogjog ingatlan-nyilvántartásból való törlésének ügyintézése a fogyasztó kötelezettsége és

érdeke, így az együttműködés elvének nevesítése, nevesített érvényesítése itt indokolt.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat érinti a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló törvényben rögzített tőkévé konvertálható kölcsön szabály rendszerét. Ezen kölcsön az induló vállalkozások speciális jogi eszköze, amely az eredményesen működő innovációs ökoszisztémákkal rendelkező országokban évtizedek óta elérhető és széles körben alkalmazott. Az új pénzügyi instrumentum célja Magyarország növekedési képességének erősítése. Fontos ugyanakkor, hogy a reálgazdasági hatások az innovációs képesség javulásával pénzügyi stabilitási kockázatok nélkül kerüljenek maximalizálásra.

Annak érdekében, hogy a kívánt jogalkotói cél, nevezetesen az induló vállalkozások finanszírozásának egyszerűbbé tétele és a pénzügyi közvetítő rendszer zavartalan, átlátható és hatékony működésének biztosítása egyszerre és egymással összhangban megvalósuljon, a szabályozást a következő elemekkel indokolt kiegészíteni. A tőkévé konvertálható kölcsön nyújtását kizárólag átutalással lehet teljesíteni, valamint a kölcsön nem használható fel sem ingatlanvásárlásra, sem éven túli lejáratú értékpapír vásárlására. Az egy vállalatba fektethető, tőkévé konvertálható kölcsön összege egyszerűen magánszemély és jogi személy esetében is 150 millió forintban maximum. Történik ez azzal a megkötéssel, hogy a jogi személyek esetén a kapcsolt vállalatok, magánszemélyek esetében a hozzátartozók vonatkozásában a kölcsönnyújtók oldalán egy beszámítási kötelezettséget írnak elő. Ezen túlmenően az egy befektető által nyújtható tőkévé konvertálható kölcsönök kumulált összegét is rögzítjük. Végezetül a jobb ellenőrizhetőség érdekében előzetes bejelentési kötelezettséghez kötjük a tőkévé konvertálható kölcsön nyújtását, melyet a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal felé kell teljesíteni.

Tisztelt Országgyűlés! Ezen ismertető alapján reményeim szerint önök is meggyőződhetnek arról, hogy e fontos kérdéseket szabályozó törvényjavaslat elfogadása esetén hozzájárulhat a gazdasági növekedéshez és a pénzügyi szektor erősödéséhez. Ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/5663. számú törvényjavaslatot megvitatni, a törvényjavaslatban megfogalmazott szabályozási szándékot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm figyelmüket, elnök asszonynak a lehetőséget. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót F. Kovács Sándor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

F. KOVÁCS SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A tisztelt Ház asztalán fekvő, a pénzügyi közvetítői rendszert érintő egyes törvények jogharmonizációs és egyéb célú módosításáról szóló T/5663. számú törvényjavaslat elsődleges célja a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását, szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról szóló 2014/59. EU-irányelvet módosító 2022. évi 2036-os rendelet irányelvet módosító rendelkezéseinek a magyar jogba történő átültetése.

(13.30)

Mindezekon túl a törvényjavaslat célja a pénz-, tőke- és biztosítási piacra, valamint a piac felügyeletére vonatkozó szabályrendszer finomhangolása. Vezérszónoki felszólalásomban szeretnék rávilágítani a törvényjavaslat legfontosabb részeire, valamint összefoglalni az uniós jogharmonizáció központi elemeit.

Tisztelt Ház! A tőkepiacról szóló törvény módosítása során pontosításra kerül a kötvénykibocsátásra jogosult szervezetek köre, valamint - az Országos Betétbiztosítási Alap szabályozásához hasonlóan - a továbbiakban az Állami Számvevőszék a Befektető-védelmi Alap pénzügyi-számviteli ellenőrzésére is jogosultságot kap.

A törvényjavaslat emellett a vezető állású személyekre és a befolyásoló részesedéssel rendelkező személyekre vonatkozó követelményeket is kiegészíti azzal, hogy a büntetlen előélet mellett kizáró okként rögzíti, hogy az érintett ne álljon közgazdasági vagy pénzügyi jellegű munkakör vonatkozásában eltiltás alatt. Ezen utóbbi kiegészítés a törvényjavaslat alapján valamennyi pénzügyi ágazati jogszabályban megjelenik.

A Magyar Fejlesztési Bankról szóló törvény módosításának elsődleges indoka, hogy a kormány az MFB Zrt.-t jelölje ki egyes európai uniós forrásokból finanszírozott programok végrehajtására, így szükséges ezen tevékenységének törvényben történő megjelenése is.

A javaslat a kis- és középvállalkozások fejlődésének támogatása tekintetében történő módosítások értelmében a tőkévé konvertálható kölcsönnyújtásra vonatkozó szabályok módosításával megszünteti azt a lehetőséget, hogy a kölcsön nyújtása készpénzben is történhessen, valamint szűkíti a kölcsön felhasználási körét azzal, hogy nem használható fel ingatlan- vagy éven túli értékpapír-vásárlásra.

A módosításhoz szorosan kapcsolódik a hitelintézeti törvény pénzkölcsönfogalmának módosítása, valamint az innovációs törvény párhuzamos módosítása is. A fogyasztóknak nyújtott hitelről szóló törvény módosítása kapcsán a jelzáloghitel-szerződés teljes körű zárásának része lesz az is, hogy a hitelező a jelzálogtörlesztéshez szükséges hozzájárulást tíz munkanapon belül a fogyasztók rendelkezésére bocsássa.

Tisztelt Országgyűlés! A pénzügyi közvetítő rendszer egyes szereplőinek biztonságát erősítő intézményrendszer továbbfejlesztéséről szóló törvény módosítása

szerint a módosítást a szavatoló tőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények esetében a harmadik országbeli, vagyis Európai Unió kívüli szervezettel rendelkező jelentős bankcsoportok tekintetében a harmadik országbeli szervezetekre is kiterjeszti. A kollektív befektetési formákról és kezelőikről, valamint az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényben ügyfélvédelmi, fogyasztóvédelmi okokból rögzítésre kerül, hogy a kollektív befektetési értékpapír forgalmazása és forgalomba hozatala során megfelelően alkalmazni kell a befektetési vállalkozásokról szóló törvényben rögzített tájékoztatási, ügyfélminősítési szabályozást is.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzottak ismeretében úgy gondolom, hogy az előtünk fekvő törvényjavaslat támogatandó rendelkezéseket tartalmaz, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a törvény elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Varju László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Fónagy miniszterhelyettes úr felvezetéséhez kapcsolódva a törvény-előterjesztés mint egy salátatörvény, 18 témában irányoz elő változásokat, és ezeknek a változásoknak, változtatásoknak a megítélését nem egyszerű csak úgy megtenni, hogy egyébként ez jogharmonizációt jelentene.

Mondom ezt azért, mert a jogalkotó szándéka és annak a következményei vagy az azt követő gyakorlat sokszor eltér egymástól. És miközben beszélünk róla, és akár időszerű lehet a tőkévé konvertálás lehetősége, hogy ez megtörténjen, de nem tudom egyelőre megítélni, hogy akár a jogszabályalkotó pillanatnyi korlátozó intézkedései elégségesek-e ahhoz, hogy egyébként a későbbiekben visszaélésre ne adjanak lehetőséget, mert az elmúlt időszakban sajnos láttam rossz példákat, nemcsak a jogszabályalkotónál, hanem a jogalkalmazóknál is. Például a Magyar Fejlesztési Bank is került abba a helyzetbe és végez olyan gyakorlatot, amely a nyilvánosságban is megjelenik. Hiszen ott van például a Széchenyi-kártya 2002 óta működő jó rendszere, amelyről azt gondolom, az elmúlt évtizedek bizonyították, hogy igenis a kis- és középvállalkozások számára van jelentősége, és különösen fontos, hogy akár átmenetileg, akár tartósan ezek a programok segítsenek ebben az ügyben, eközben a pénzügyi szolgáltatók pedig, amelyek közvetítik ezeket a lehetőségeket, a kamattámogatások állami elmaradása miatt kerülnek nagyon nehéz helyzetbe. Egy olyan időszakban, amikor olyan magas az infláció és olyan gazdasági körülmények vannak, mint jelenleg, akkor bizony komoly problémát jelent. És az idej

évben nem kicsi probléma volt: számos ilyen szerződés nem valósult meg, éves elmaradás van, az igények nem teljesültek; tehát hiába, e tekintetben a gyakorlat egészen mást mutat.

És ebbe a kategóriába beletartozik a másik csomag is, ami szintén az MFB-nél van, ahol a Baross Gábor újraparosítási hitelprogram van: ott pedig, azt gondolom, hogy lényegében nagyon lojális tulajdonosi szerkezettel rendelkező vállalatok sora van, amelyeket egyébként e tekintetben támogatnak.

Összességében véve a bankok együttműködése, az állami intézményrendszer, a parlamenti jogalkotási szándék együtt sem vezet el oda, hogy egyébként ebben érdemi, igazi segítség legyen. Megoldást az Európai Unióból biztosított európai uniós támogatások hoztak, hiszen ezek mögött jelentős részben az Európai Unió által biztosított források vannak, és éppen ezért óriási problémának tartom, hogy a kormány éppen ezekről a forrásokról mond le akkor, amikor az Európai Unióval való együttműködést inkább élezi - nemcsak inkább, hanem konkrétan és szándékosan élezi - ahelyett, hogy a vállalkozások számára meglévő forrásokat bővítené. És ez nem mentesíti egyébként az alól azt, hogy vannak olyan előfinanszírozott területek, ahol az állam elindít ilyen támogatást, de önmagában véve az meg az állam számára jelent költségvetési terhet, hiszen annak a kamatterhe pedig ugyanúgy megjelenik nálunk.

Szóval, összefoglalva, a szép számmal működő pénzügyi vállalkozások, amelyek kifejezetten a Széchenyi-kártya szolgáltatásainak bővítésével is foglalkoznak, bizony komoly problémába ütköztek az elmúlt időszakban, és éppen ezért továbbra is fenntartásokkal vagyok a tekintetben, hogy ez az előterjesztés elégséges lesz-e.

És ugyanez a visszatérő gyakorlat van, amikor arról kell beszélnem, hogy valamit állítanak: például ma Nacsa Lőrinc képviselő úr olyanokat mondott itt a parlamentben, amiknek semmi köze nincs a valósághoz, pont az ellenkezője az igaz. A 2006-os időszak kapcsán az erőforrások, a pénzügyi bőség időszakáról beszélt, miközben jelen időszakban, az elmúlt tíz évben - akkor, amikor egyébként ezen szolgáltatások jelentős részét akár igénybe lehetne venni -, hát, ha valamikor, akkor igenis most volt pénzbőség: pénzbőség a tekintetben, amit az európai uniós források jelentettek. Sajnálom, nagyon nagy bajnak és az önök felelőségének tartom azt, hogy jelenleg nincs meg annak a lehetősége, hogy az európai uniós forrásokhoz hozzáférjünk, hiszen az elmúlt időszakban az önök kormányzása alatt 50 milliárd eurót - és most már harmadik éve vagyunk abban a helyzetben, hogy nem férünk hozzá teljeskörűen ezekhez a forrásokhoz -, korábban 50 milliárd eurót már elköltöttek.

Ugyanebbe a kategóriába tartozik a Magyar Nemzeti Bank forrásbővítésének eredményeként megjelenő 11 ezer milliárd forintos mérlegfőösszegebővítés, ami magyarul fogalmazva egyébként bizony

pénznyomtatást jelentett és a gazdaság felé való irányítást jelentette. Az irányítás alatt konkrétan azt is kell érteni, hogy bizony olyan cégek felé is irányítottak, amelyek kifejezetten az önök baráti köréhez tartoznak.

(13.40)

És akkor igen, kell beszélni arról, hogy ha az önök szándéka megjelenik egy állításban, amikor azt mondják, hogy az infláció baját Brüsszel szabadította ránk szankciókkal, amíg nem vonják vissza a szankciókat, addig az infláció velünk lesz, akkor mi a valóság ezzel szemben. Ha létezne szankciós infláció, akkor sokszor máshol is már meredeken emelkednének az árak Európában, de ez nem történik meg; Magyarország az, ahol az elmúlt évben az élelmiszerárak tekintetében hiperinflációig jutott, és a jelen pillanatban is igenis vágató inflációval sújtja a magyar vállalkozásokat, a magyar családokat. Magyarország az egyetlen ma Európában, ahol két számjegyű inflációról kell beszélni.

Vagy ugyanerről kell beszélni, amikor azt állítják, hogy Magyarországon lezárult az alacsony munkabér időszak. Ezzel szemben valójában Magyarország éppen az Orbán-rendszer alatt jutott el az alacsony munkabér időszakába, hiszen az európai statisztikák világosan mutatják, nálunk alacsonyabb munkabérek kizárólag Bulgáriában vannak. Tehát a bolgár bérek összehasonlításán kívül mindenütt másutt ezt az időszakot a gazdaság jelentős fejlődésére, lehetőségére használták fel. Éppen ezért, amikor ilyen kezdeményezéseket tesznek, akkor azok kevesek ahhoz, hogy e tekintetben segítsenek a vállalkozásoknak. Különösen akkor, hogyha arról beszélnek, hogy a partnerekkel beszélgetni szoktak. Nem tudom, hogy itt a vállalkozások vonatkozásában milyen párbeszéd zajlott le, hogy egyébként ők mit gondolnak ezekről a változtatásokról, de én tisztelettel azt javaslom, hogy nemcsak a foci pályák páholyaiban a legnagyobb vállalkozókkal és a bankok vezetőivel kell egyeztetni, hanem éppen azoknak a vállalkozásoknak a hiteles képviselőivel, akik hozzájárulhatnak ahhoz, hogy érdemi segítséget kaphassanak.

Már csak azért is, mert az elmúlt időszak alatt, amikor önök azt állították szó szerint - Orbán Viktor volt az, aki azt állította -, hogy a magyar kormány naponta folytat szabadságharcot, hogy 50 százalék alá csökkentse le az államadósságot; na, hát ebben az időszakban, az önök kormányzása alatt két és félszerese lett az államadósság. És értem, hogy arányait tekintve a magyar gazdasági növekedés éppen a korábbi európai uniós források segítségével jelentősen bővülni tudott, és arányait tekintve egyébként hol tart, de konkrétan a 21 000 milliárd forintos adósságot önök növelték 54 000 milliárd forintos adóssággá. Tették ezt úgy, hogy egyébként, miközben azt állították, hogy az embereket nem akarják sarcolni, azt állítják, hogy jelentős csökkentéseket hajtottak

vége az elmúlt tíz évben - összeszoroz és összead mindent egyébként e tekintetben Nacsa képviselő úr -, eközben a rezsicsökkentés eltörlése, a benzinár-emelés, az élelmiszeradó emelése, a CSOK eltörlése, a babaváró hitel eltörlése, a kata eltörlése, a vasúti vonalbezárások, a cégautóadó emelése mind abba a kategóriába tartozik, amit önök csináltak. És ebből nyilvánvalóan látszik, hogy önök igenis a megszorításokkal élnek, és ezt gyakorolják a vállalkozások jelentős részével szemben is.

És a családkról is beszélhetnénk egyébként, hogy azoknak milyen támogatásaikat vonták vissza, de itt a mai nap folyamán a zárszámadásnál már beszéltem az egészségügyi helyzetről, amikor azt hiszem, azt a nyilvánvaló egy mondatot még itt is érdemes vagy szükséges elmondani, hogy Európa egyik legjobban teljesítő egészségügyi rendszere a miénk, állítja Orbán Viktor. Hát, én mindenkinek tisztelettel azt javaslom - melyik kamerába néztek bele? -, nyugodtan tessék elmenni bármelyik egészségügyi intézménybe, és ha ezt tekintik Európa egyik legjobban működő egészségügyi intézményrendszerének, akkor nagyon nagy baj van, de legalábbis Európában biztos; eközben Magyarországon pedig tízezrek halnak meg fertőzésben.

Ez az, amivel, Nacsa Lőrinc képviselő úr, önnek szembesülnie kell, és nem pedig handabandázni azokat, amiket egyébként a mai nap folyamán többször is elmondott.

És ilyen szempontból az a következmény, hogy azok a vállalkozások, akiknek versenyezni kell a tekintetben, hogy az önök által behívott és alacsony munkabéren foglalkoztatni akart embereket versenyeztetik, azt gondolom, hogy versenyeztetik a vállalkozásokat, e tekintetben igenis fontos volna, hogy a vállalkozások lehetőséget kapjanak arra, érdemi támogatást, hogy azoknak a magyar, dolgozni akaró embereknek, akiknek egyébként ugyanúgy lakbértámogatási lehetőséget lehetne adni és ilyen értelemben azt elszámoltatni, akkor a Magyarországon meglévő, több száz ezres munkaerő-tartalékot lehetne ilyen módon használni.

Egyébként pedig, az előbb említett okok miatt, hogyha érdemi segítséget akarnának adni, akkor az a közel egymillió ember nem elvándorolt volna Magyarországról, hanem itt lennének, és ezeket a vállalkozásokat segítenék.

*(A jegyzői székben Z. Kárpát Danielt
Hiszékeny Dezső váltja föl.)*

Összefoglalva: azt gondolom, hogy miközben a kezdeményezést értem, a napi gyakorlatuk azonban lelepleződik azáltal, hogy egy jogharmonizációs javaslat is elvezethet oda, hogy egy rossz gyakorlatot alakítanak ki és azt támogatnak. Eppen ezért egyelőre gondolkodni kell azon, hogy ennek a törvénytervezetnek mi lesz a sorsa. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (Szórványos taps az ellenzéki padsorokban.)

ELNÖK: Most megadom a szót a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának, Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Varju képviselő úr, én tényeket említettem, ezekkel a tényekkel nem tudott vitatkozni.

Főlsorolom még egyszer, és akkor cáfoljon meg! Emeltek önök személyi jövedelemadót? Emeltek önök társasági adót? Emeltek önök áram- és gázarat? Emelték önök a cégek terheit? Szüntettek meg 13. havi nyugdíjat? Szüntettek meg egyhavi fizetést a közszférában? Ezekre kell válaszolni. Szüntettek-e meg családtámogatásokat, otthonteremtési rendszereket, családi adókedvezményeket? Én ezeket soroltam föl, ezek tények. Önök rendszerint, ha bármi történt, ha megszorítás volt, ha önöknek pénzre volt szükségük, ha Gyurcsány Ferencnek valamihez pénzre volt szüksége, akkor megválták a magyar családok, a magyar vállalkozások támogatását.

Ön szerint 157 ezer forint magas fizetés? Mert önöknél ez volt a határ, és efölött 36 százalékos személyi jövedelemadót kellett fizetni, az önök politikája miatt. Ezek olyan tények, amelyeknek mindenki utánanézhethet. Ezekre ön nem tudott válaszolni. Mondhatja, hogy ez handabandázás, de ezek a tények! Önöknél 36 százalék volt az szja 157 ezer forintos fizetés felett. Ezek az igazságok. Most pedig 15 százalék ugyanez az szja, képviselő úr.

Egy 25 év alatti fiatal - én diákmunkásként dolgoztam az önök kormányzása alatt, és az 50 százalékát vették el a fizetésemnek -, most egy 25 év alatti fiatal adómentes, teljesen. Nem kell szja-t fizetni, tisztelt képviselő úr. Az önök idejében egy 19-20 éves fiatalnak, aki dolgozott, a fizetése 50 százalékát elvették. Ezekről beszéltem, ezek ténykérdések. Megértem, hogy önnek emiatt nehéz tükörbe néznie, hogy ezeket ön végigasszisztálta, betérjesztette, megszavazta, de ettől még ezek tények maradnak.

De hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatról beszéljünk, amit államtitkár úr felvezetett, fontos feladata a magyar Országgyűlésnek - bár sokszor technikainak tűnik - az európai uniós jogszabályok hazai jogrendbe való beültetése, hiszen egy európai uniós irányelvet módosító rendelkezést kívánunk most ezzel a törvényjavaslattal a magyar jogrendbe átültetni.

Másfelől van a törvényjavaslatnak egy másik célja is: a pénz-, tőke- és biztosítási piacra, valamint a piac felügyeletére vonatkozó szabályrendszer finomhangolása.

(13.50)

A törvényjavaslat célja a hitelintézetek és befektetési vállalkozók helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról szóló 2014/59/EU

irányelvet módosító rendelet egyes rendelkezéseinek a magyar jogba való átültetése. Ez egyébként európai uniós kötelezettségünk, csupán - idézőjelben - a szokásos jogátültetési gyakorlatról van szó.

Tekintettel arra, hogy a kormány a Magyar Fejlesztési Bankot jelölte ki az egyes európai uniós forrásból finanszírozott programok végrehajtására, így szükséges ezen tevékenységek törvényben történő felsorolása. Ezeket a most tárgyalt törvényjavaslat szintén tartalmazza.

A törvényjavaslat tartalmazza azt a módosítást is, és erről szeretnék egy kicsit hosszabban beszélni, miszerint a jelzáloghitel-szerződés teljes körű zárásának része lesz az is, hogy a hitelező a jelzálog törléséhez szükséges hozzájárulást tíz munkanapon belül a fogyasztók rendelkezésére bocsássa.

Első hallásra ez nem tűnik olyan fontos dolognak, ugyanakkor én úgy gondolom, hogy nagyon kedvező módosítás a fogyasztókra nézve. A bankok nagyon hatékonyan és gyorsan tudnak ügyeket intézni, amikor új hitelszerződésekről van szó, de amikor a jelzálog törléséhez szükséges hozzájárulást kell a bankoknak kiállítaniuk, és az ügyfél már menne a földhivatalba törölni a jelzálogot a tulajdoni lapról, akkor sajnos a bankok nem sietnek, hanem sokszor hosszú hetekig vagy hónapokig várakoztatják az ügyfeleiket.

Ezért szerintem ez kedvező módosítás, hogy aki már teljesítette a jelzáloghitel visszafizetését, és már csak a földhivatali törlés van hátra, annak nem kell minimum egy hónapot várni a bankjára, hanem legfeljebb tíz munkanapon belül meg kell kapnia a jelzálog törléséhez szükséges banki hozzájárulást. Én ezt egy fontos és előremutató kezdeményezésnek tartom. Ne a banki bürokráciát növeljük, hanem legyen sokkal egyszerűbb ebből a szempontból is az állampolgárok élete, egy földhivatali tulajdoni lapról való törlés ne vegyen igénybe hónapokat, hanem ezt tíz munkanapon belül le lehet zárni. Szerintem ez egy abszolút észszerű határidő, ezalatt a bankok is el tudják végezni a szükséges papírmunkát, és az ügyfeleknek, a fogyasztóknak sem kell hosszú hónapokig várni erre.

A törvényjavaslat tehát egyrészt EU-s irányelv-módosítást ültet át a hazai jogrendbe, rendelkezik az MFB-törvény szükséges módosításáról, valamint számos, első látásra kisebb, de a fogyasztókra nézve kedvezőbb módosítást tartalmaz pénzügyi területen, éppen ezért a KDNP-frakció támogatni fogja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka, Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik. Megadom a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház!

Az előttünk fekvő csomag látszólag egy implementációs, jogharmonizációs valami, amit a külső kényszer okán át kell vezetni a magyar jogrendszerbe.

Ugyanakkor, hogy felelős ellenzéki döntést lehessen hozni erről, a mi szakértőink a figyelmembe ajánlották, hogy mindenképpen kérdezzem meg, hogy mit jelent magyarul, nemcsak jogászul, hanem magyarul az, hogy az MFB Zrt. veszteségmérés céljából pénzügyi intézménytől hitelállományt vehet át és követelést vásárolhat. Mit, kitől, miért, milyen célból? Tehát ez, ugye, nem azt jelenti, hogy a korábbi felelőtlen hitelezési gyakorlatot most feltétel nélkül akarja kimenteni az állam? - és itt a „feltétel nélkül”-ön van a hangsúly. Tehát nehogy a korábbi felelőtlen hitelezési gyakorlat eredményeit végső soron néhány lépcsőfok közbeiktatásával a magyar adófizetők állják! Vannak nagyon rossz történelmi emlékeink minderről, és szeretném eloszlatni ezeket a félelmeket, amelyet lehet, hogy tényleg csak a szakértők szűrnak ki egy javaslat 37. oldalának a legelső sorában, de elképzelhető, hogy annál fontosabbak.

Viszont itt képviselőtársaim kiengedték a szellemet a palackból a tekintetben, hogy személyi jövedelemadótól kezdve államadósságig mindenről volt szó az utóbbi órákban, és mivel kiszabadult ez a szellem, ezért én is felülnék a képzeletbeli dzsinn mellé arra a szőnyegre, és egy-két dolgot azért megemlítenék.

Szóba került ma, hogy az egyik legnagyobb kormányzati jótétemény és áldás az a 2022-es személyi jövedelemadó-visszatérítés, ami kétségtávol pénzt juttatott a családokhoz. Viszont érdemes megvizsgálnunk azt, hogy a kormány ebben az időszakban 2800 milliárd személyijövedelemadó-befizetést várt, ezzel szemben 3500 milliárd személyijövedelemadó-befizetést kapott, tehát nagyjából kicsit több mint 700 milliárd a különbség az előzetes várakozás és a megvalósult terv között.

Gyakorlatilag itt arról van szó, hogy ezt a nem várt pluszbevételt osztották vissza, tehát nem feltétlen pluszjövedelemként jelentkezett ez minden családnál, hanem arról szólt, hogy a kormányzat kicsit elmérte a pályát, azt hitte, hogy még több pluszbevétele fog keletkezni, és ennek egy részéből kívánt egy osztogatást megvalósítani. A végeredmény ismeretes, több mint 550 milliárdos tévedés a makropályát illetően, óriási hiány és váratlan hatások.

Azért tényleg ezen a ponton érdemes beszélnünk arról egy szót - és Nacsa képviselőtársamhoz fordulok, mert ő említette ezt -, hogy nagyon örülök annak, hogy tíz napon belül hozzá lehet férni a banki hozzájáruláshoz abban az esetben, hogyha teljesült a hitel visszafizetése. Valóban, a bürokratikus packázás ne lassítsa azt a folyamatot, hogy végre szabad emberként, egyfajta prémiumérzéssel távozhasson az, aki tartozott korábban, mert nem egy jó érzés a mai Magyarországon - és egyébként a mai világban sem - a banki adósok körébe tartozni, ezt a devizahitelezés óta fájó módon tudjuk.

De mint KDNP-s képviselőhöz fordulok - volt már erről szó és lesz is még a részemről -, szeretném megkérdezni, hogy ugyanilyen intenzitással hajlandó-e képviselni az elsétálás jogát. Arról beszélünk ugyanis, és egyébként önök, KDNP-ek nyújtották be a családi csődvédelem amúgy szerintem jó irányú javaslatát, ott volt egy ígéret, 25-40 ezer emberen fog segíteni - ötszázon segített. A mai napig várom, hogy finomítsák ennek a szabályait, hogy többen érezzék, hogy ebbe belelépnének, és ne egy csődgondnok mondja meg, hogy a rokonnak egészségügyi szolgáltatásra költhetnek-e vagy a gyerek járhat-e különóra-ra, hanem legyen életszerű ez a dolog, legyen egy nagyobb szabadon elkölthető jövedelem, de egyeztetett módon csökkenjen a tartozás.

A kérdés viszont az, hogy ha valakitől elvették, mondjuk, a több tíz milliós ingatlanját, részt vett a családi csődvédelemben, és még utána is tízmilliókat követelnének tőle, nem lehetne-e odabiggyeszteni az elsétálás jogát, hogy úgymint elvitték azt a házat, a bank busásan megtermelte ezen a saját hasznát, ne tartozzon még tízmilliókkal az a szerencsétlen honfitársunk, úgymint elvettek tőle mindent, nagyon nehéz újjáépíteni az életét. Nem lehetne tiszta lapot adni számukra?

Tehát nagyon fontos, hogy ön itt kiáll a banki hozzájárulás, az erről szóló igazolás mihamarabb történő kiadási kötelezettsége mellett, és szerintem ez jó dolog, de szeretném, ha ugyanilyen intenzitással beszélne arról, hogy az elsétálás joga jelenjen meg a magyar jogrendszerben. Ha valakit a hibás pénzügyi termékek és banki praktikák tönkretettek, akkor az otthona elvétele után ne követelhessenek még tőle milliárdokat, tízmilliókat. Ez egy humanitárius alap, tehát nem gondolom, bár egy jobboldali, ellenzéki képviselő mondja, de nem hiszem, hogy ez jobboldali gondolat, ez egy humanitárius alap kellene hogy legyen egy normálisan működő országban. Én arra szeretném kapacitálni önöket, hogy képviseljék ezt, ha tetszik a gondolat, tegyék a magukévá, nyújtják be, én meg fogom szavazni.

Azért engedtem meg magamnak, hogy erről ilyen részletesen beszéljek, mert itt azért jó sok minden elhangzott, ami nem a szigorú pénzügyi közvetítő rendszer tárgyához tartozott, de ha ön ezt elmondta, nekem muszáj volt reagálnom rá.

A csomag tekintetében pedig, ha meg tudjuk válaszolni ezeket az 1.0-s kérdéseket, akkor kerülünk egy döntési helyzetnek a közelébe. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a Jobbik és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Mivel jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Az előterjesztői válaszra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak 30 perces időkeretben, parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az általam előterjesztett törvényjavaslat, -módosítás kétségtelenül több területet érint, amit az köt össze, hogy a pénzügyi közvetítő rendszert érinti valamennyi.

*(Földi Lászlót a jegyzői székben
Gelencsér Attila váltja fel.)*

A törvényjavaslattal kapcsolatban konkrét észrevétel az általános vita során talán - ha jól írtam - egy érkezett, Z. Kárpát Dániel képviselőtársam az MFB-ről kérdezett. Ott a pénzügyi intézményektől hitelállományt vehet el, a normál gazdálkodási kör keretében. Tehát az MFB-t egy normál piaci szereplő pozíciójában erősíti meg a módosítás.

Varju képviselőtársamnak az az általános jellegű észrevétele, hogy, ha jól értem, a szándék és a végrehajtás között nincs meg mindig a szükséges egyezőség. Én úgy gondolom, hogy a törvényeknél a jogalkotói szándék mindig világos, a végrehajtást meg a gyakorlat alakítja, és ezért van szükség a módosításokra.

(14.00)

Azt kérem képviselőtársamtól, hogy az előterjesztőről ne tételezze fel, hogy mondjam, a szándékos rossz akaratot. Meggyőződése, hogy egy ilyen alapvetően szakmai jellegű módosításcsomag esetében a szándékkal nincs baj, ha a végrehajtás során az szükséges, akkor módosítjuk.

A többire engedelmevel nem reagálok, mert nem képezte a javaslat tárgyát.

Ha az elnök asszony megengedi, egyetlen észrevételt tennék. Tudom, hogy a munkaerővel kapcsolatban számos más egyéb, parlament előtt folyó témában naponta van közöttünk polémia, de személyes meggyőződése, hogy az, hogy az elmúlt harminc évben Magyarországon az embereknek szabad döntési joguk van a tekintetben, hogy akár életvitelük, akár megélhetésük, akár tapasztalatszerzésük, szakmai előrelépésük érdekében elhagyják Magyarországot, majd szándékaiktól és tapasztalataiktól függően visszatérjenek, ez a rendszerváltás egyik legnagyobb eredménye.

Hallatlanul örültem, amikor 19 éves koromban a sport révén először kikerültem Pozsonyba. Ahhoz képest ma az én unokáim szabadon mozognak a világban, és az iskolai végzettséget itthon szerzik ugyan, de a szakmai tapasztalatokat, ott, ahol tudják és visszatérnek. Tudom, hogy az elmúlt évtizedekben akár 2010 előtt, akár 2010 után is, megengedem, számosan hagyták el Magyarországot, mert abban a pillanatban jobb jövedelmi viszonyokat ígért számukra akár Ausztria, akár távolabbi ország. Ezeknek a jelentős része - kérem, kísérje figyelemmel az egyéni sorokat - egy-két-három-négy év után visszatért, mert

ahogy a régi magyar bölcsesség mondja, azért ott sincs kolbászból a kerítés. Más okokból is térnek vissza Magyarországra, de azt most tényleg nem akarom egy pénzügyi közvetítő rendszerrel kapcsolatos előterjesztés kapcsán előhozni. Kérem, hogy ezt az egy észrevételt a hozzászólásával kapcsolatban engedje meg nekem. Mondom, én ezt a rendszerváltás egyik legnagyobb eredményének és társadalmi változásának tekintem.

Köszönöm azoknak, akik támogatták a javaslatot, és kérem az ellenzéki képviselőtársaimat is, hogy akár közvetlenül, akár szakértőik útján alaposan vizsgálják meg ezt a javaslatot. Tétélezzék fel ebben a legjobb jogalkotói szándékot és a szavazás során szavazatukkal támogassák ennek az elfogadását. Köszönöm a lehetőséget, elnök asszony. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Ruandai Köztársaság Kormánya közötti légi közlekedési megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/5653. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Elsőként megadom a szót Ágh Péter úrnak, az Építési és Közlekedési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének 30 perces időkeretben. Parancsoljon!

ÁGH PÉTER építési és közlekedési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Arról tudom tájékoztatni az Országgyűlést, hogy mivel a két ország között korábban nem létezett kétoldalú légügyi egyezmény, ruandai részről felmerült az igény, hogy az európai légi fuvarozókkal kötött kereskedelmi megállapodások útján közvetlenül is kínáljon ruandai légi fuvarozó Budapestre légi járatokat. Ennek megvalósításához a ruandai légi fuvarozóknak megfelelő légi közlekedési jogokkal kell rendelkezniük, ami egy kétoldalú légi közlekedési egyezmény útján biztosítható.

2020. január 28-án megjelent a 8/2020. számú határozat Magyarország Kormánya és a Ruandai Köztársaság Kormánya, Magyarország Kormánya és a Kolumbiai Köztársaság Kormánya, valamint Magyarország Kormánya és a Dél-Afrikai Köztársaság Kormánya közötti légi közlekedési megállapodás létrehozására adott felhatalmazásról. Ennek birtokában tárcánk 2021. február 25-én bilaterális találkozó keretében egyeztetett Ruandával. Ennek eredményeként aláírásra került a memorandum és parafálásra a kétoldalú légügyi egyezmény. 2021. október 19-én a ruandai felet jegyzékben felkértük a szöveggel kapcsolatos végleges jóváhagyás megadására, mivel a 2021. februári tárgyaláson a részt vevők szerint maradtak

előre írásban nem egyeztetett változások a szövegben. A ruandai fél a jóváhagyásról 2021. november 8-án szintén jegyzékben tájékoztatott. 2021. november 8-án megjelent a 76/2021. számú határozat Magyarország Kormánya és a Ruandai Köztársaság Kormánya közötti légi közlekedési megállapodás szövegének végleges megállapítására adott felhatalmazásról. 2021. november 10-én Szijjártó Péter külügyminiszter úr hivatalos ruandai látogatása alkalmával aláírta a megállapodást. Mivel a megállapodás 2021. november 10-én aláírásra került, a következő lépés Magyarország részéről a megállapodás kihirdetése.

A megállapodás szilárd jogi alapot biztosít a metrend szerinti személyszállító és áru fuvarozó légi járatok indítására a két ország bármely nemzetközi kereskedelmi repülőtere között. E járatok révén biztosítható lesz Ruanda, valamint Közép- és Kelet-Európa jobb légi összeköttetése. A légi közlekedési és légügyi kapcsolatok egyezményes szabályozása mindkét fél érdeke. A megállapodás létrehozása hozzájárul Magyarország afrikai irányú gazdasági kapcsolatainak erősítéséhez és elősegítheti a kétoldalú kereskedelmi-gazdasági kapcsolatok erősödését. Ebben kérjük tehát a tisztelt Ház támogatását. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként F. Kovács Sándor képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka következik. Parancsoljon!

F. KOVÁCS SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Kérdezhetnénk, hogy az előttünk fekvő javaslat miért is született, miért pont egy afrikai országgal, egy nem túl nagy afrikai országgal köt légügyi megállapodást a magyar kormány. De ha egy távolabbi nézőpontból figyeljük, akkor látjuk, hogy ez beillik Magyarország külpolitikájába, Magyarország külgazdasági politikájába, hiszen elmondhatjuk, hogy most már tizenegynéhány éve sikeres a keleti nyitás politikája.

Sokan lenézték Magyarország nyitását Keletre, Ázsia felé, de azóta ez beruházásokkal, befektetésekkel és együttműködési szerződésekkel lett megkoronázva. A magyar külpolitika megindult Dél felé a déli nyitás politikájában, hiszen azokkal az afrikai országokkal, amelyeket nem terhel Magyarországgal szemben gyarmati múlt miatti ellenézés, együttműködési szerződéseket írunk alá. Támogatjuk őket, hogy fejleszteni tudják gazdaságukat, oktatásukat, egészségügyüket, hiszen ahogy a magyar külpolitika megfogalmazta, a migrációt helyben kell kezelni és nem ide kell hozni a problémákat, ezeket az országokat segíteni kell.

Az elmúlt években közel húsz afrikai országgal, így Libériával, Sierra Leone-val, Angolával, Kamerunnal, Marokkóval vagy éppen Ruandával van élő megállapodásunk, hogy ösztöndíjas hallgatókat hozzunk

ide, vagy akár egészségügyi támogatást adjunk ezeknek az országoknak, például Covid-vakcinát. Az elmúlt időszakban, 2021-ben megnyitottuk a ruandai fővárosban, Kigaliban a konzulátusunkat, és ezek a kapcsolatok egyre virágzóbban fejlődnek.

Meg kell nyitni a légi közlekedés irányában is ezeket a kapcsolatokat. Az Európai Bizottság nem élt ellenvetéssel e szerződés alapján, így azt gondolom, hogy folytatható az a magyar külpolitika, külgazdasági politika, amely alapján a ruandai kormánnyal légügyi megállapodást tudunk kötni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt folytatnánk a vitát, engedjék meg, hogy nagy tisztelettel és sok szeretettel köszöntsem Juan Miguel Zubiri urat, a Fülöp-szigeteki Köztársaság Szenátusának elnökét *(Taps. - A páholyban helyet foglaló Juan Miguel Zubiri felállva köszöni meg a tapsot.)*, Pia Cayetano és Joseph Victor Ejercito szenátorokat, valamint kíséretüket. *(Taps. - A szenátorok felállva köszönik meg a tapsot.)*

(14.10)

Nagy megtiszteltetés, hogy a diplomáciai kapcsolatok felvételének 50. évfordulója alkalmából hazánkba látogatott elnök úr, az első Fülöp-szigeteki közjogi méltóság, aki Magyarországra látogat. A két ország keresztény értékeken és kölcsönös tiszteleten alapuló baráti kapcsolatában kiemelt szerepe van a törvényhozásaink közötti együttműködésnek. Ebben kulcsszerepe van Zubiri elnök úrnak, aki a Fülöp-szigeteki-magyar baráti csoport elnökeként elkötelezetten építi a parlamenti kapcsolatokat a magyar Országgyűléssel és hazánkkal, ezzel hozzájárulva a két nép barátságához. Köszönjük, elnök úr, és Isten hozta önöket Magyarországon. *(Taps.)*

A vita folytatásaként pedig Nacsa Lőrinc képviselő úr következik, a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Öné a szó, parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Én is a kormánypárti frakciók nevében sok szeretettel köszöntöm elnök urat és delegációját.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A vita végére kevesebben maradtunk, és még vita sincs köztünk, itt a Fidesz és a KDNP között; az ellenzék nem emelkedett szólásra ebben a törvényjavaslatban. *(Z. Kárpát Dániel: Mindenki egyetért.)*

Azt azért megjegyezném, tisztelt elnök asszony, a jegyzőkönyv kedvéért, hogy a mai, szerintem egyébként számos alkalommal igen fontos vitákon a Momentum, a Párbeszéd és az LMP frakciója arra nem méltatta az Országgyűlést, hogy ezeken a vitákon részt vegyenek, és akár a zárszámadás, akár bármilyen más

fontos törvény, a pénzügyi közvetítő rendszerrel vagy éppen egyéb törvényekkel kapcsolatban hozzászóljon, részt vegyen ebben a vitában.

De hogy a mostani törvényjavaslatról beszéljünk, szerintünk hazánk nemzeti érdeke, hogy a világ minél több térségével partnerséget alakítson ki, és nem a kioktatás, hanem a kölcsönös párbeszéd hangján szóljunk egymáshoz. A magyar külpolitika célja ezáltal, hogy a nagyhatalmakon és a mi szövetségi rendszerünkön kívül is olyan országokkal alakítsunk ki együttműködési és kölcsönösen előnyös gazdasági, kereskedelmi és diplomáciai kapcsolatot, akikkel túl lehet lépni a különböző ideológiai kérdéseken, akikkel a kölcsönös tisztelet jegyében lehet beszélni. Afrika egy ilyen kontinens. Az Európai Unió a kioktatás hangján szól mindig az afrikai kontinensen, mi pedig a kölcsönös párbeszéd és a segítség hangján próbálunk velük beszélni.

Erről szól szerintem a mostani előterjesztés is Ruandával kapcsolatban, hiszen egy ilyen ország a 13 milliós lélekszámú, ám Magyarország területének csak egyharmadányi területű Ruanda, amely az Egyenlítő mentén a közép-afrikai térségben található.

Mi azt gondoljuk, hogy Afrika a jövő kontinense, mely számos nagyon komoly problémájával párhuzamosan is rengeteg potenciált rejt magában. Érdemes hazánkunk is minél több afrikai országgal hasznos partneri, gazdasági és kereskedelmi kapcsolatot kialakítani, valamint fenntartani.

Mi látjuk azt, hogy Ruanda Afrika egyik leggyorsabban fejlődő országa. Idén nyáron Magyarország megnyitotta kereskedelmi és konzuli képviseletét Ruanda fővárosában, Kigaliban. Magyarország és Ruanda között viszont korábban nem létezett az a kétoldalú légügyi egyezmény, amelynek most a tárgyalásán itt vagyunk az Országgyűlésben, ruandai részről viszont felmerült az igény, hogy az európai légi fuvarozókkal kötött kereskedelmi megállapodások útján közvetlenül is kínáljon ruandai légi fuvarozó Budapestre légitársaságokat. Ennek megvalósításához viszont van egy előfeltétel, amit nekünk, országgyűlési képviselőknek kell itt teljesíteni, hogy a ruandai légi fuvarozóknak megfelelő közlekedési jogokkal kell rendelkeznie. Egy kétoldalú légi közlekedési egyezmény útján biztosítható ez az engedély, erről tárgyalunk most itt. Köszönjük a Közlekedési Minisztérium előterjesztését.

A két ország légi közlekedési megállapodása már aláírásra került, a következő lépés Magyarország részéről az Országgyűlés általi ratifikáció.

A megállapodás szilárd jogi alapot biztosít a menetrend szerinti személyszállító és áru fuvarozó légi járművek, légitársaságok indítására a két ország bármely nemzetközi kereskedelmi repülőtere között. A kétoldalú kereskedelmi, gazdasági kapcsolatok erősítése érdekében ez a megállapodás hazánk számára előnyös és hasznos.

Ruandában egyébként egyre nagyobb a magyar gazdasági jelenlét, ugyanis éppen magyar vállalatok

modernizálják a főváros, Kigali víztisztító rendszerét, és egyre több banki, valamint mezőgazdasági beruházást is indítanak magyar vállalatok Ruandában.

Mindemellett a magyar ösztöndíjprogram, a Stipendium Hungaricum is annyira népszerű Ruandában, hogy a legutóbbi jelentkezési időszakban a 20, Magyarország által felkínált helyre 700 hallgató jelentkezett. Tehát látszik, hogy van igény a Stipendium Hungaricumra. Éppen ezért van jelen egyébként a közép-afrikai térségben a Hungary Helps program, mert azt valljuk, hogy nem a bajt kell idehozni, hanem a segítséget kell odavinni.

A ruandai piac az egyik leggyorsabban fejlődő piac Közép-Afrikában, a magyar cégek jelen vannak, így azt gondoljuk, hogy hasznos, ha ez a megállapodás is megkötetik, és a légi közlekedési együttműködést az Országgyűlés ratifikálja, ezért a KDNP képviselőcsoportja támogatni fogja a javaslatot. Köszönöm, elnök asszony. *(F. Kovács Sándor és Ágh Péter tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Ágh Péter államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy él a lehetőséggel. 30 perces időkeret áll rendelkezésére. Parancsoljon!

ÁGH PÉTER építési és közlekedési miniszteri-umi államtitkár: Tisztelt Ház! Szeretném megköszönni F. Kovács és Nacsa képviselő uraknak a támogató hozzászólását.

Én abban bízom, hogy Magyarországnak az a nemzetközi szerepvállalása, amely akár keleti, akár déli irányba tetten érhető, minél inkább eredményes lesz. Ha visszatekintünk az elmúlt évek eseményeire, akkor azt láthatjuk, hogy valóban nagyon komoly hozadékaik voltak ennek a politikának, akár keleti, akár déli irányba is. Nyilvánvalóan a ruandai megállapodás is ezt a célt szolgálja. Ahogy a két képviselő úr is rámutatott arra, egyre inkább komoly magyar-ruandai kapcsolatok, gazdasági kapcsolatok kezdenek kialakulni, amelynek az egyik példája a főváros szennyvíztisztító rendszerének a modernizálása. De emellett utalhatunk banki vagy mezőgazdasági szerepvállalásra is. Természetesen mindemellett ki kell emelni a magyar ösztöndíjprogram népszerűségét, amely a helyi fiatalok számára biztosít magyarországi tanulást.

Azt gondolom, hogy mindezek tehát komoly eredményeket jelentő lépések voltak az elmúlt időszakban, de természetesen ezen az úton tovább kell haladni, és ennek a megállapodásnak a kihirdetése ebbe az irányba vezethet minket.

Én köszönöm szépen a frakciók támogatását, és arra kérem a tisztelt Házat, hogy a végszavazáson is

mindenki álljon ezen javaslat mellé. Köszönöm a szót. *(Nacsa Lőrinc tapsol.)*

ELNÖK: Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőségük.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Elsőként megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik frakciójából. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Ne legyen a CSOK Pluszból CSOK Mínusz! A legfrissebb hírek szerint a családok otthoneremtése tekintetében, bár a kormány szavakban bővíteni kívánja a rendszert, a valóságban mégiscsak nehéz elhinni, hogy úgy bővítené valaki a családtámogatásokat, hogy például a babaváróból ki fognak zárni egy bizonyos életkor fölött mindenkit, a CSOK esetében pedig mérhető támogatás majd csak akkor lesz realizálható, ha a második gyermeket is sikeresen tudta vállalni az érintett család, a meglévő gyermekeket pedig felháborító módon egyáltalán nem veszik figyelembe. Márpedig sokszor éppen azok a családok igényelnék a legtöbb segítséget, ahol már van egy gyerek. Fizetik a büntetőadó jellegű 27 százalékos áfát a gyermeknevelési cikkek után, találkoznak a különböző rendszerek nehézségeivel, érzelmileg is egy nagyon nehéz és megterhelő időszak ez nagyon sok család számára, éppen ekkor kellene a legtöbb segítség, hogy mondjuk, a második vágyott gyermek is megszülethessen, vagy a meglévő két gyermek után egy harmadik. Ha viszont ez a rendszer nem veszi figyelembe azt, hogy valakinek már van gyereke, nagyon nehéz ezt a közös gondolkodást elkezdni.

Arról sem szabad elfeledkezni, hogy sok albérletbe szorult vagy lakhatási gondokkal küzdő család esetében az első gyermek vállalása is egy olyan gondolat, hogy a teherbíró képesség határán táncol mindez, és ha nem kapják meg azt a támogatást ehhez, ami elvárható lenne egy magára valamit is adó országban, akkor egészen biztos, hogy a vágyott gyermekek közül még az első gyermekek is elmaradhatnak.

Éppen ezért mondhatjuk azt, hogy a családalapításra készülők, de lehet, hogy az életüket egyébként még egyedül menedzselő fiatalokra is gondolni kell. A családtámogatási és az otthoneremtési rendszert pedig nem leépíteni kell, hanem bővíteni kellene, határozottan bővíteni, és ami a legfontosabb, az egyes elemeit inflációkövetővé tenni.

Munkatársaim segítettek nekem abban, hogy elvégeztek egy számítást. Megnéztük, hogy a családi adókedvezmények összege hogyan alakult az utóbbi években, és mit csinált velük az infláció. Arra jutottunk, hogy bizonyos gyermekszám mellett a családi adókedvezmény értékének akár a 47 százalékát is felzárkózta az infláció a bevezetés óta.

(14.20)

Én több jelenlévővel egyetemben nagyon üdvözöltem azt, amikor a családi adókedvezmény összege emelkedett a 2010-2014 közötti ciklusban. Úgy érzem, hogy az alanyi jogon járó családi pótlékkal párhuzamosan ez egy munkához kötött, de nagyon jó fajta segítség a gyermekneveléshez, hiszen akkor még tudta valamennyire ellensúlyozni a büntetőadó jellegű 27 százalékos áfát, de azóta nem emelkedett automatikusan minden évben a gyermek után igénybe vehető családi adókedvezmény összege. Néhány éve - visszaemlékezhetünk - volt egy időszak, amikor a kétgyermekesek esetében történt egy emelés, de az egy- és a háromgyermekesek esetén meg a kétgyermekeseknél sem következik be automatikusan és minden évben az inflációval való, legalább utólag történő súlyozás. Elmondhatjuk tehát, hogy ebből kifolyólag bizonyos esetekben a családi adókedvezmény értékének 47 százalékát eltüntette az infláció.

Éppen ezért én a Jobbik-Konzervatívok nevében egy olyan javaslatot fogalmazok meg és teszek le a parlament asztalára, amely utólag és egy összegben ezt az infláció által elvett összeget visszaadná az érintett gyermekeket nevelő családoknak, utólag korrigálná az infláció mértékével a családi adókedvezmény összegét. Tehát egy egyszeri nagymértékű emeléssel mi visszaadnánk a családoknak azt, amit az elmúlt évek felelőtlen hibás gazdaságpolitikája elvett. Utána pedig természetesen el kell kezdenünk vitatkozni azon, hogy évente milyen módon tegyük inflációkövetővé ezt a rendszert.

Úgy gondolom, hogy ezzel a javaslattal egyet kell hogy értsen az, aki ezt az emelést 2010-14 között megvalósította, hiszen feltételezem, hogy az volt a jogalkotói szándék, hogy azzal a támogatásösszeggel minden évben támogassák a gyermeket nevelő családokat, nemcsak abban az évben. Úgy gondolom, hogy ellenzéki oldalon is a legtöbben egyetértünk azzal, hogy akkor van értelme a családtámogatásoknak, ha azok kiszámíthatók, lehet rájuk építkezni, ha az infláció nem söpri el az értéküket évről évre.

Éppen ezért arra számítok, hogy ezt a javaslatot nagy többséggel támogatni fogja a magyar parlament éppen azért, mert egyébként a költségvetésben erre meglennének a szükséges források. Csak a váratlan áfabevételek körülbelül egyhatodából megvalósítható lenne nemcsak a teljes körű emelés, de az inflációkövetővé tétel is.

A Jobbik-Konzervatívok nevében és a szülőföldön való boldogulás eszméjében hívó emberként tehát elkötelezett vagyok amellest, hogy ezt a szükséges korrekciót tegyük meg, nem saját magunkért, hanem a magyar jövő érdekében. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Balassa Péter képviselő úr a Jobbik frakciójából. Megadom a szót. Parancsoljon!

BALASSA PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Emlékeznék-e arra a régi reklámra, ami 1978-ban volt, hogy „Hív a vasút! Vár a MÁV!”? Ez 2023-ban sajnos úgy hangzik, hogy „Hív a vasút! Áll a MÁV!”. Sajnálatos ezt kimondani, főleg azok után, hogy Magyarország az első világháború előtt 21 ezer kilométer vasúthálózattal rendelkezett. Ha valaki emlékszik, akkor Baross Gábor volt az, aki a tarifarendszert bevezette, de a Ganz-MÁVAG-vonatok is az egész világon, akár Dél-Amerikában, Afrikában, Európában szolgáltak.

És akkor tavasszal jött a hír, bombaként robbant a hír, hogy a magyar kormány és a MÁV pályáallapot-romlással számol, amit a magyar utazók és a magyar adófizetők most már nap mint nap sajnos megszenvednek és látnak. Ha megnézik azokat a fővonalakat - mondjuk, Cegléd-Szeged, Pusztaszabolcs-Pécs vagy akár Nagykanizsa-Balatonszentgyörgy -, de akár a mellékvágányok szakaszán is sebességkorlátozásra és a személyszállítás megszüntetésére került sor.

Itt lehet beszélni arról a szakmai hírportál által megjelentetett cikkről, amely a RegionalBahn szakmai portálnál jelent meg, amely a magyar vasúti kocsik állagával, átlagéletkorával és a vasúti sínek állapotával foglalkozik. De itt kell a szakemberhiányra is kitérni, és a szakemberhiány mellett még el kell mondani, és meg kell említeni azokat a mozdonyvezetőket, akik extrém túlóráztatása mellett is szolgáltatások kiesések lehetnek. Emellett a pályamunkásokból, jegyvizsgálókból, forgalmistákból, kocsirendezőkből és felsővezeték-szerelőkből is hiány van.

Azt gondolom, itt kell megállni egy pillanatra, ahogy Grétsy tanár úr is mondta, és meg kell köszönni minden egyes embernek, aki a vasútnál dolgozik 0-24 órában, hogy ilyen feltételek mellett és ilyen problémák mellett is becsülettel teszik a dolgukat. Nagyon remélem, hogy a magyar kormány megtesz mindent annak érdekében, hogy a bérüket rendezzi, és folyamatosan bérfelzárkóztatással fogja segíteni ezt a szakterületet.

Problémát jelent még, hogy szeptember végére nemcsak a mozdonyvezetők, de a váltókezelők és a jegyvizsgálók többsége is kimeríti az éves munkaidőkeretén túl az új rabszolgotörvény szerinti, valamint a MÁV kollektív szerződésében meghatározott maximum 300 órás túlórákeretet is. A fentiek következménye lehet, hogy a késések mellett járatkimaradások is előfordulhatnak, mint ahogy azt már említettem, és sajnálatos módon tapasztalják az utazók.

Nálunk, különösen Nyugat-Magyarországon is óriási felháborodást váltott ki az a hír, hogy levágja a magyar vonatokat a nyugat-európai hálózatról, azaz kettévágja Bécsben a Linz, Salzburg és München felé tovább menő Railjateket az osztrák vasúttársaság az ÖBB közleménye alapján. Mindezt azért, mert a MÁV-nak a Győr-Budapest-vonal felújítása miatt egyetlenként közlekedő óránkénti nemzetközi vonatokat sem

sikerült pontosan 20-30 perc késésnél kevesebbel közlekedtetni, mely miatt az osztrákok már figyelmeztették a MÁV-ot, de sajnos hiába.

A konkrét információk és a hitelesség miatt néhány héttel ezelőtt több kérdéssel is fordultam Lázár Jánoshoz, mint a témában illetékes miniszterhez. A kérdéseimre kapott válaszokból a teljesség igénye nélkül kiemelnék néhány fontos adatot. Kérem, ezt hallgassák meg! A villanymozdonyok átlagéletkora 43,9 év, a dízelmozdonyoké 50,36. Napjainkban közel kétezer betöltetlen állás van a MÁV-csoportnál. A belföldi vonatkozás és kimaradás miatti visszatérítések okán 2023 első felében 4 710 000 forint került kifizetésre, a belföldi átalánykártérítés miatt pedig 3 005 731 forintot utalt el a MÁV. Vonatpótlásra 2023 első felében 168 115 603 forint került kifizetésre. Lássuk be, nem túl kecsgetők ezek a számok, főleg úgy, hogy ki tudja, milyen mértékben kerültek kozmetikázásra ezek az adatok!

Miközben a kormány milliárdokat költött többek közt az EU-s támogatásból a vasútfejlesztésre, így jogos az emberek felháborodása a pályaállapotok, a

szakemberhiány miatt bekövetkező egyre gyakoribb késések miatt. Elkésérítő és egyben dühítő továbbá az is, hogy miközben több mint 800, azaz 800 milliárd forintba kerül a Budapest-Belgrád-vasútvonal, amely közel ezer év alatt térül meg, és a magyar emberek többsége aligha fogja használni, addig az országot átszelő vonalak jó része lassan használhatatlan, miközben a cél az lenne, hogy a fenntarthatóság szempontjából is minél többen közlekedjenek vonattal. Ideje lenne tehát kommunikációs malőrök helyett érdemben cselekedni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Tájékoztatom önöket, hogy az őszi ülészak következő ülésére várhatóan 2023. november 6-án kerül sor. Megköszönöm az Országgyűlés Hivatala munkatársainak fáradozásait. **Az ülést bezárom.**

(Az ülés 14 óra 27 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Z. Kárpát Dániel s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)